

دولت جمهوری اسلامی افغانستان
وزارت امور زنان
معینیت مسلکی و پالیسی
ریاست حمایوی

رهنمود کاری مراکز حمایوی زنان

فهرست مطالب:

فصل اول: معرفی با رهنمود مراکز حمایتی زنان

مقدمه

- ۸. مبنای قانونی ایجاد مراکز حمایتی زنان
- ۸. هدف از بازنگری رهنمود هماهنگی مراکز حمایتی
- ۸. ساحه تطبیق
- ۸. تعریف مراکز حمایتی زنان
- ۸. ایجاد هماهنگی میان مراکز حمایتی زنان و نهاد های ذیربط

فصل دوم : خدمات اولیه مراکز حمایتی برای زنان تحت حمایت

- ۱۱. پذیرش و ترک مرکز توسط زنان تحت حمایت
- ۱۱. ترتیب دوسیه برای زن تحت حمایت
- ۱۲. درج اقدامات بعد از معرفی و پذیرش در دوسیه ی زن تحت حمایت
- اطلاعیه ها
- ۱۳. ۱. اطلاعیه به وزارت امور زنان
- ۲. اطلاعیه به خانواده زن تحت حمایت
- آشنایی زن تحت حمایت با مقرره و رهنمود هماهنگی مرکز حمایتی
- آشنایی زن تحت حمایت با پالیسی های مراکز حمایتی
- ۱۳. ملاقات های زن تحت حمایت

فصل سوم تشخیص و تعیین نوعیت قضیه خشونت

- ۱۴. ۱. حل قضیه ای زن تحت حمایت از طریق میانجیگری
- ۱۴. اهداف میانجیگری
- ۱۵. اصول میانجیگری
- ۱۶. موضوع قابل بحث در جلسات میانجیگری
- ۱۶. فواید میانجیگری
- ۲. پیگیری قضیه در محاکم به اساس تقاضای زن تحت حمایت
- ۱۷. جمع آوری مدارک و شواهد حقوقی
- ۱۷. اهداف حل قضیه از طریق مراجع عدلی و قضایی
- ۱۸. مزایای حل قضیه ای زن تحت حمایت از طریق مراجع عدلی و قضایی
- ۱۹. طرز انتقال زن تحت حمایت به مراجع عدلی و قضایی

فصل چهارم : خدمات صحتی مراکز حمایتی برای زنان تحت حمایت

- ۲۳. ۱. آرایه خدمات صحتی
- ۲۳. ۲. وظایف و مکلفیت های کارکنان صحتی مراکز حمایتی زنان
- ۲۳. ۳. ارزیابی طبی و ترتیب اسناد
- ۲۴. ۴. انجام معاینات بکارت
- ۲۴. ۵. مواظبت متداوم
- ۲۴. ۶. آموزش کمک های اولیه
- ۲۵. ۷. تداوی زنان مصاب به امراض ساری
- ۲۵. ۸. زن تحت حمایت حامله
- ۲۵. ۹. تطبیق واکسین ها
- ۲۶. ۱۰. برنامه های تفریحی و ورزشی برای زن تحت حمایت
- ۲۶. ۱۱. ایجاد بخش رضا کاران

۱۲	گروپ های حمایتی.....	۲۶
۱۳	ادویه.....	۲۶

فصل پنجم : خدمات روانی مراکز حمایتی برای زن تحت حمایه

۲۷	آگاهی در مورد صدمات روانی و مراقبت آگاهانه از صدمات روانی	۲۷
۲۸	چرا باید از صدمات روانی آگاه باشیم؟.....	۲۸
۲۹	نهاد های که با مراقبت از صدمات روانی آگاهی دارند.....	۲۹
۲۹	نهاد های که با مراقبت از صدمات روانی آگاهی لازم را ندارند.....	۲۹
۲۹	علایم صدمات روانی	۲۹
۳۰	پاسخ دهی به زن تحت حمایت که از صدمات روانی متاثر گردیده است.....	۳۰
۳۰	تأثیرات فرهنگ و عقاید برای پاسخ دهی واقعات صدمات روانی	۳۰
۳۰	تمرین مشترک مراقبت آگاهانه از صدمات روانی.....	۳۰
۳۱	مدیریت فشار و مراقبت خودی	۳۱
۳۱	تشخیص و شناسائی زنان تحت حمایت	۳۱
۳۱	مراحل تشخیص و شناسائی متضررین قضایای قاچاق انسان و قضایای خشونت به اساس جندر.....	۳۱
۳۱	میکانیسم ملی رجعت دهی متضررین ، قضایای متضررین و معروضین به خشونت بر اساس جندر و قضایای قاچاق انسان.....	۳۱

فصل ششم: آموزش حرفوی ، تعلیمی و تربیتی

۳۲	برنامه های آموزشی مراکز حمایتی	۳۲
	الف. آموزش در داخل مرکز حمایتی	
۳۲	۱.سواد آموزی	۳۲
۳۲	۲. خواندن و نوشتن	۳۲
	۳. آموزش حساب	
۳۲	۴. آموزش علوم دینی.....	۳۲
۳۲	۵.آموزش حقوقی و مهارت های زندگی	۳۲
۳۳	۶. آموزش خوردهسالان	۳۳
	ب. آموزش در خارج از مرکز حمایتی	
۳۳	ادامه تحصیلات در مکاتب و دانشگاه	۳۳

فصل هفتم : تدابیر امنیتی در مراکز حمایتی زنان

۳۴	۱.تامین امنیت دفتر مرکز حمایتی	۳۴
۳۴	۲. تامین امنیت محل بود وباش زن تحت حمایت.....	۳۴
۳۵	۳. تامین امنیت کارکنان مراکز حمایتی	۳۵
۳۶	۴. طرح پالیسی ها و لوايح جهت بهبود وضعیت امنیتی مراکز	۳۶
۳۶	۵. تامین امنیت مهمانان و بازدیدکننده گان از مراکز حمایتی	۳۶
۳۷	۶. اتخاذ تدابیر خاص وقایوی در حالات اضطرار	۳۷
۳۷	۷. مقابله با وقایع خاص و غیر مترقبه در مراکز حمایتی زنان.....	۳۷
۳۷	۸.وظایف گروپ های حمایتی در داخل مراکز حمایتی.....	۳۷

فصل هشتم: دسترسی به عدالت

۳۷	نقش مراکز حمایتی زنان در دسترسی به عدالت	۳۷
۳۷	مشاورین حقوقی در مراکز حمایتی زنان	۳۷
۳۸	مساعدين حقوقی و وکلای مدافع	۳۸
۳۹	ایجاد هماهنگی در بخش حقوقی بین مراکز حمایتی.....	۳۹
۳۹	در خواست مراکز مایوی زنان از نهادهای عدلی و قضایی.....	۳۹

فصل نهم: محرمیت

۱. حفظ محرمیت مراکز حمایوی ۴۰
۲. حفظ محرمیت محل رهائش زنان تحت حمایت ۴۰
۳. حفظ محرمیت توسط کارکنان مراکز حمایوی ۴۱
۴. حفظ محرمیت اسناد دفتر ۴۲
۵. حفظ اسناد مربوط به زن تحت حمایت ۴۲

فصل دهم: معیارهای زندگی در مراکز حمایوی

- فصل یازدهم: مقررات برای رسانه ها و مطبوعات ۴۳

فصل دوازدهم: ادغام مجدد زن تحت حمایت

۱. تکمیل حمایت برای زن تحت حمایت ۴۳
۲. پذیرش زن تحت حمایت توسط فامیل و محارم شرعی ۴۳
۳. ترک مرکز توسط زن تحت حمایت ۴۴
۴. ترک مرکز و ادغام زن تحت حمایت در اثر ازدواج ۴۵
۵. شرایط مرتب بر ازدواج زن تحت حمایت ۴۶
۶. پیگیری قضیه بعد از پذیرش زن تحت حمایت از جانب خانواده ۴۶
۷. عدم تسلیم دهی زن تحت حمایت به غیر محارم ۴۶

فصل سیزدهم: مدیریت در مراکز حمایوی

- مدیریت بانک اطلاعاتی (دیتابیس) ۴۷
- ظرفیت سازی (فعالیت های داخلی و خارجی) ۴۷
- ظرفیت سازی کارکنان ۴۷
- کسب تجارب از کشور های خارج ۴۷
- ترتیب برنامه های کاهش استرس (فشار روانی) برای کارکن مراکز حمایوی ۴۷
- مدیریت بانک اطلاعاتی دیتابیس ۴۷
- مذاایای بانک اطلاعاتی در مراکز حمایوی ۴۸

فصل چهاردهم: پایداری و دوام مراکز حمایوی

- خود کفایی زنان تحت حمایت ۴۸
- خود کفایی مراکز حمایوی زنان ۴۸
- مستفدین مراکز حمایوی برای افزایش و انکشاف تولید به حمایت های ذیل نیاز مند است ۴۹
- خدمات حرفه ای و استخدام ۴۹

گزارش دهی ۵۰

- موارد مهم در گزارش دهی ۵۰
- جذب کمک های مالی جهت حمایت مراکز حمایوی ۵۱

فصل پانزدهم: تقویت هماهنگی میان نهاد های دولتی و غیر دولتی

- شبکه هماهنگی مراکز حمایوی ۵۲
- صلاحیت ها و وظایف شبکه هماهنگی مراکز حمایوی ۵۳

فصل شانزدهم: نظارت از مراکز حمایوی زنان

- نظارت توسط وزارت امور زنان ۵۳

۵۳	نظارت توسط وزارت اقتصاد
۵۳	نظارت توسط کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان
۵۳	نظارت توسط نهاد های تمویل کننده مراکز حمایوی

معرفی مراکز حمایوی

۵۴	معرفی مؤسسه رشد استعداد های زنان افغان
۵۴	معرفی مؤسسه زنان برای زنان افغان
۵۵	معرفی مؤسسه امداد انسانی برای زنان و کودکان افغانستان (حاکا)
۵۵	معرفی ندای زن - هرات
۵۶	معرفی مؤسسه هاجر افغانستان
۵۶	معرفی مؤسسه عدالت برای همه
۵۶	معرفی مؤسسه تحقیقات علمی و انکشاف جامعه
۵۶	معرفی مؤسسه مواظبت خانواده های افغان
۵۷	معرفی مؤسسه صحت و انکشاف جوانان
۵۷	معرفی مؤسسه بهار کار
۵۸	ماخذ و منابع

فصل اول: کلیات

مقدمه:

معرفی رهنمود مراکز حمایتی زنان

رهنمود هماهنگی مراکز حمایتی زنان در سال ۲۰۱۹ به منظور تامین هماهنگی بین مراکز حمایتی و نهاد های ذیربط و ایجاد هماهنگی در ارائه خدمات و فعالیت ها توسط مراکز حمایتی تهیه گردید که طی بازنگری اخیر با انکشاف محتوای آن و گنجاندن پالیسی محرمیت، پالیسی امنیت و پالیسی رسانه ها به رهنمود کاری این مراکز تغییر نام داده شد. بعد از ترتیب این رهنمود و نیاز مبرم به ادامه هماهنگی میان مراکز حمایتی، شبکه هماهنگی مراکز حمایتی زنان ایجاد گردید. رهنمود کاری مراکز حمایتی برای رهنمایی و بهبود عرصه های کاری، ارایه خدمات با کیفیت به زنان تحت حمایت در مراکز حمایتی تدوین گردیده است.

مبنی قانونی ایجاد مراکز حمایتی زنان

مراکز حمایتی زنان به عنوان محل مصون و امن برای رهائش موقت زنان متضرر خشونت یا معروض به خشونت در روشنی ماده ۵۴ قانون اساسی، فقره سوم ماده دوم و فقره دوم ماده ششم قانون منع خشونت علیه زن، فقرات یک و سه ماده دوم، ماده سوم و فقرات یک الی پنجم ماده یازدهم مقررره مراکز حمایتی زنان ایجاد گردیده است.

ساحه تطبیق رهنمود کاری مراکز حمایتی زنان

این رهنمود در تمام مراکز حمایتی دولتی و غیر دولتی، نهاد های دولتی و غیر دولتی که با مراکز حمایتی ارتباط کاری دارند قابل تطبیق میباشد.

تعریف مراکز حمایتی زنان

تعریفی که در مقررره مراکز حمایتی از این مراکز بعمل آمده است: " مرکز حمایتی محلی است که به منظور تحقق اهداف مندرج ماده دوم این مقررره غرض رهائش موقت زن متضرر خشونت و یا معروض به خشونت ایجاد می گردد" که در این رهنمود منبهد بنام مراکز حمایتی یاد می گردد. مراکز حمایتی زنان درروشنایی مقررره، مراکز حمایتی زنان مصوبه شماره ۲ مورخ ۱۳۹۰/۶/۱۴ شورای وزیران، طرز العمل ها، پالیسی های مرتبه وزارت امور زنان و اساسنامه شبکه هماهنگی مراکز حمایتی فعالیت مینمایند. به این ترتیب میتوان گفت که هدف از تاسیس مراکز حمایتی فراهم ساختن سرپناه است به آنده از زنان و دختران که از خشونت متضرر شده و یا در معرض آن قرار داشته و جای امن برای زندگی کردن ندارند. در این مراکز، دختران و اطفال (اطفال دختر الی تکمیل سن نه سالگی و اطفال پسر الی تکمیل سن هفت سالگی در صورت موجودیت مادرشان) که مورد خشونت قرار گرفته اند و یا معروض به خشونت می باشند الی تعیین سرنوشت شان در این مکان بسر میبرند و طی این مدت غرض بلند بردن سطح دانش آنها مورد آموزش و تعلیم قرار میگیرند. در صورت علاقه و تقاضای زنان تحت حمایت حرفه های مختلف جهت رسیدن به خود کفایی اقتصادی به آنها آموزش داده شده و همچنان در مورد مهارت های زندگی نیز آموزش مینمایند.

برای رفع این نیازمندی ها و تحقق حقوق حقه زنان، رشد و ارتقاء سطح زندگی مادی و معنوی زنان در جامعه و اعاده حقوق اطفال لازم دیده شده تا مراکز حمایتی ایجاد و از قربانیان و متضررین خشونت ها حمایت سالم صورت گیرد.

زنان طی سالیان متمادی قربانی خشونت های متعدد خانوادگی و اجتماعی بوده و مورد تجاوز جنسی ، اختطاف ، قاچاق ، آزار و اذیت جنسی قرار داشته اند . مراکز حمایتی، نه تنها برای مهیا نمودن یک سرپناه برای متضررین خشونت ایجاد شده است، بلکه برای کمک در مطالبه عدالت برای متضررین خشونت های جنسی، اطمینان از مورد احترام قرار گرفتن زنان و کودکان در دسترسی به حقوق شان همراه با حق برخوردار بودن از رشد نورمال فیزیکی و معنوی ، و ایجاد زمینه تحصیل و آموزشهای شغلی برای زنان تحت حمایت تاسیس گردیده است. روی همین حقیقت ضرورت به ایجاد مراکز حمایتی زنان، برای آینده زنانیکه قربانی خشونت های جنسی شده اند، احساس میشود.

رهنمود کاری مراکز حمایتی برای رهنمایی مراکز حمایتی به عنوان یک سند تکمیلی مقرر مراکز حمایتی تهیه و به وزارت امور زنان پیشنهاد گردیده و با تایید وزارت امور زنان قابل اجرا میباشد. در صورت وجود هر نوع ناسازگاری میان این رهنمود با طرز العمل ها و مقرر مراکز حمایتی زنان، مقرر مراکز حمایتی ارجحیت داده می شود. همچنان این رهنمود در مطابقت کامل با مقرر مراکز حمایتی طرح و تدوین گردیده است فلذا تمام مراکز حمایتی در انجام وظایف محوله شان مقید و مکلف به تطبیق و رعایت این رهنمود می باشند.

در اثر ارائه خدمات موفقانه، قناعت بخش و فعالیت های شبانه روزی مراکز حمایتی ، از زمان تاسیس الی اکنون تعداد بیشماری از زنان تحت حمایت علاوه بر اینکه از خدمات شبانه روزی و همکاری های بی دریغ این مراکز مستفید شده اند، بعضی از این متضررین خشونت دوباره به خانه های شان برگشته و برخی در صدد آغاز یک زندگی جدید در روشنایی احکام شریعت و قانون اند که تعدادی از آنان به این امر موفق گردیده و تعدادی دیگر تا هنوز در مراکز حمایتی حضور دارند . زنان متضرر خشونت که تا هنوز در مراکز حمایتی حضور دارند علاوه بر خدمات دسترسی به عدالت جهت حل و فصل قضایای شان با استفاده از روند قانونی در محاکم افغانستان از آموزش های ارتقای ابتدایی سطح تحصیلی، آموزش مهارت های مسلکی، مهارت های زندگی و خود کفایی بهره مند می گردند. این رهنمود طی (هفده فصل و) صفحه تهیه گردیده است.

تقویت هماهنگی میان مراکز حمایتی و نهاد های ذیربط

با افزایش مراکز حمایتی زنان ، هماهنگ نمودن فعالیت های این نهادها امر اجتناب ناپذیر تلقی میگردد ، بدون هماهنگی مناسب و ایجاد ارتباط منطقی میان وظایف کارکنان عرصه های مختلف مراکز حمایتی ، تحقق اهداف مشترک به دشواری میسر می گردد فلذا برای جلوگیری از تداخل مسؤلیت ها و ایجاد وحدت عمل در روند کلی فعالیت ها و خدمات مراکز حمایتی ، هماهنگ نمودن بخش های مختلف خدماتی مراکز حمایتی یک امر مهم و الزامی می باشد.

شبکه هماهنگی مراکز حمایتی نیز جهت تقویت هماهنگی در میان مراکز حمایتی، نهادهای همکار با مراکز حمایتی، رفع مشکلات قضایای زنان متضرر خشونت ، تلاش مشترک جهت رفع مشکلات ، همکاری های تخنیکی ، و غنای برنامه های کاری مراکز حمایتی ایجاد گردیده است که این هدف مجزا از اهداف کمیته انسجام و هماهنگی ریاست مراکز حمایتی وزارت امور زنان میباشد، علاوه بر آن از دید ساختاری نیز این شبکه با کمیته انسجام وزارت امور زنان در تفاوت قرار دارد.

زمانیکه مراکز حمایتی تجارب خویش را برای بهبود امکانات و ارائه خدمات بهتر از طریق تامین ارتباطات و هماهنگی های پایدار بکار میبرند. به تجارب کارکنان افزوده خواهد شد زیرا هدف اصلی مراکز حمایتی زنان ارائه خدمات بهتر به زنان و کودکان متضرر خشونت است که با تطبیق این رهنمود ما قادر خواهیم بود تا معیار های لازم و بهترین روش ها را در روشنایی مقرر مراکز حمایتی طرح و اجرا نماییم .

این رهنمود در نتیجه نظریات، تجارب و کار کرد های کارکنان مراکز حمایتی ، نهاد های تمویل کننده و نهاد های دولتی که در راستای دفاع از حقوق زنان کار میکنند و شبکه هماهنگی مراکز حمایتی زنان را تاسیس نموده اند تهیه و ترتیب گردیده است.

این رهنمود به عنوان یک رساله قابل اعمال باقی بوده و در صورت ضرورت مورد اصلاح و تعدیل قرار خواهد گرفت. علاوه بر تهیه رهنمایی های لازمه جهت مدیریت مراکز حمایتی بطور موثر و ارائه بهترین خدمات ممکنه برای زنان تحت حمایت

مراکز حمایوی، این رهنمود، جهت تقویت ارتباطات و هماهنگی میان مراکز حمایوی، وزارت امور زنان و سایر نهادهایی که با مراکز حمایوی ارتباط کاری دارند، طرح شده است.

فصل دوم : خدمات اولیه مراکز حمایوی برای از زن تحت حمایت

چنانچه قبلا مختصرا اشاره گردید، در مراکز حمایوی خدمات مشخصی به زنان تحت حمایت ارائه می گردد. در این فصل ابتدا به چگونگی پذیرش متضررین خشونت در این مراکز و سپس به شرح ارائه خدمات مربوطه می پردازیم که مشخصا موارد مورد بحث تحت این فصل پذیرش و ترک مرکز توسط زن تحت حمایت، ترتیب دوسیه، دادن اطلاعات به وزارت امور زنان، اطلاعات به خانواده زن تحت حمایت، تشخیص نوعیت قضیه، حل قضیه از طریق میانجیگری، اصول میانجیگری و اهداف و فواید میانجیگری می باشد.

پذیرش و ترک مرکز

پذیرش زن متضرر خشونت در مراکز حمایوی در مقرر این مراکز پیش بینی گردیده است. مطابق فقرات اول و دوم ماده چهاردهم این مقرر زن متضرر خشونت یا معروض به خشونت با در نظر داشت حالات مندرج ماده یازدهم این مقرر به مرکز حمایوی معرفی و تقاضای حمایت را می نماید. مطابق فقره اول و دوم ماده چهاردهم مقرر مراکز حمایوی علاوه بر خود زن مراجع و اشخاص ذیل نیز میتوانند زن متضرر یا معروض به خشونت را بارضایت وی به مرکز حمایوی معرفی نمایند:

۱. اقارب،
۲. ادارات حقوق،
۳. پولیس،
۴. خانونالی،
۵. محکمه،
۶. کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان،
۷. شبکه زنان افغان
۸. وکیل گذر، ملک (قریه دار).

- زمانیکه زن تحت حمایت از جانب یکی از حوزه های امنیتی پولیس به مراکز حمایوی زنان معرفی میگردد جهت رعایت و حفظ اصل محرمیت، زن تحت حمایت را با ذکر زمان مشخص معرفی به کارکن موظف و مسئول مراکز حمایوی بعد از اتمام پروسیجر ثبت و راجستر تسلیم می نماید.

برای تسلیمی بهتر زنان متضرر و یا معروض به خشونت، مسولین و کارکنان مراکز حمایوی زنان از ریاست جندر وزارت امور داخله میخواهند تا در همکاری با واحد های حل منازعات خانوادگی مستقر در حوزه های امنیتی شهر کابل و ولایات این پروسه را بهتر انجام دهند تا زن تحت حمایت یک بار دیگر متضرر نشود

برای بهبود پروسه معرفی و پذیرش زن متضرر و معروض به خشونت، خانونال موظف اداره لوی خانونالی در حوزه مربوط در زمان تسلیم دهی زن تحت حمایت حضور داشته و با ذکر تاریخ و زمان تسلیم دهی در فورم تسلیم دهی زن تحت حمایت اسم و امضایش را درج نماید.

ترتیب دوسیه

بعد از پذیرش زن متضرر و یا معروض به خشونت به مرکز حمایوی دوسیه معلوماتی و اجرائی برای وی ترتیب و فورم معلوماتی ذیل تکمیل می گردد:

- اسم
- ولد

- ولدیت
- تاریخ تولد
- محل تولد
- سکونت اصلی و فعلی
- حالت مدنی
- درجه تحصیل
- نوع خشونت و دلیل مراجعه به مرکز حمایتی
- شماره تماس پدر، مادر، شوهر، و سایر اقارب نزدیک وی
- تاریخ و زمان ورود زن متضرر به مرکز
- شرح عمومی از وضعیت فیزیکی و حالت روانی وی
- اخذ کاپی تذکره متضرر
- تثبیت و نوعیت علاقه متضرر به پروگرام های آموزشی مسلکی و فراگیری خود کفایی
- ثبت تعداد و معلومات اولیه در مورد اطفال زن تحت حمایه (اسم و سن اطفال و در صورت موجودیت تذکره تابعیت یک کاپی آن نیز اخذ گردد.)
- نهاد معرفی کننده و داشتن مکتوب و یا استعلام رسمی از ان ارگان)
- آیا قبلا هم در مرکز حمایتی بوده است یا خیر؟
- ذکر نهاد و شخص که زن تحت حمایت از وی مطالبه کمک نموده است و یا خود زن تحت حمایت مراجعه نموده است.
- کود نمبر و اسم زن تحت حمایت در ثبت مرکز حمایتی

- ثبت پول، دارایی و اشیاء که زن متضرر و یا معروض به خشونت هنگام ورود به مرکز با خود دارد (در ختم حمایت اشیاء متذکره دوباره به زن تحت حمایه مسترد میگردد).
- پول، اجناس و اشیاء گرانبها و اسنادی که زن متضرر هنگام ورود به مرکز با خود دارد در کتاب ((ثبت اجناس)) مرکز حمایتی با حضور داشت هیات سه نفری درج گردیده و در ختم حمایت اشیاء متذکره دوباره در حضور داشت هیات سه نفری در سه نقل تهیه و یک نقل آن به زن تحت حمایه تسلیم گردد.

نوت:

ثبت پول، دارایی، اسناد و اشیاء گرانبهای زن تحت حمایت هنگام ورود به مرکز (زن تحت حمایت موارد متذکره در کتاب ((ثبت اجناس)) مرکز حمایتی با حضور داشت هیات سه نفری درج گردیده و در ختم حمایت اشیاء متذکره دوباره در حضور داشت هیات سه نفری تسلیم می گردد. تسلیم دهی اشیاء و اجناس بصورت کتبی در سه نقل تهیه و یک نقل آن به زن تحت حمایت تسلیم می گردد. هیات سه نفری متشکل از نماینده وزارت امور زنان، نماینده مرجع معرفی کننده زن تحت حمایت و نماینده مرکز حمایتی میباشد.

ج. درج اقدامات بعد از معرفی و پذیرش در دوسیه زن تحت حمایت

اقداماتی که پس از پذیرش زن متضرر و یا معروض به خشونت صورت می گیرد عبارت از

- ثبت تمام خدماتی که در مدت حمایت زن تحت حمایت برای وی ارائه می گردد

- ذکر تاریخ ختم حمایت زن تحت حمایت در صورت ترک مرکز حمایوی
 - محل معرفی زن تحت حمایت بعد از ختم مدت حمایت
 - چگونگی تکمیل حمایت زن تحت حمایت در مرکز
 - معرفی زن تحت حمایت بعد از ختم حمایت با در نظر داشت طرز العمل ادغام مجدد مراکز حمایوی.
 - ثبت محل معرفی و بودوباش زن تحت حمایت بعد از تکمیل حمایت در مرکز.
 - ثبت اسم، شهرت و نسبت شخص که زن تحت حمایت با وی مرکز را ترک مینماید.
 - اخذ رضایت کتبی زن تحت حمایت مبنی بر ترک مرکز حمایوی همراه با امضاء و یا نشان انگشت.
- یادداشت: در زمان تسلیم دهی زن تحت حمایت به نهاد معرفی کننده لازم است نماینده وزارت محترم امور زنان، نماینده نهاد معرفی کننده زن تحت حمایت، و در صورتی که زن تحت حمایت به خانواده اش میپیوندد یکی از اعضای خانواده، وکیل مدافع و یا مشاور خانواده گی مرکز حمایوی حاضر باشند. پروسه باید طور رسمی انجام گیرد. زن تحت حمایت ذریعه همان استعلام رسمی که به مرکز معرفی شده است بعد از ختم حمایت هم ذریعه استعلام و یا مکتوب رسمی از ترک مرکز حمایوی توسط زن تحت حمایت به نهاد معرفی کننده اطلاع داده شود.

اطلاعیه ها

هدف از اطلاعیه ها در رهنمود هماهنگی مراکز حمایوی در جریان گذاشتن وزارت امور زنان در قدم اول شرط عمده و اساسی میباشد تا قضایا در ریاست حمایوی وزارت امور زنان ثبت گردد و در آینده برای پیگیری و اجراءات بعدی زمینه مساعد گردد. علاوه بر آن وزارت امور زنان میتواند متضرر را اطمینان دهد که خانم و یا دختر شان در امن و مصون است. در قدم دوم هدف اطلاعیه آگاهی خانواده مستفید از بود و باش مستفید در مرکز حمایوی میباشد

۱. اطلاعیه به وزارت امور زنان

بعد از معرفی و پذیرش زن تحت حمایت به مرکز حمایوی، کارکن مراکز حمایوی مکلف است در ظرف بیست و چهار ساعت روز کاری از موجودیت و معرفی زن تحت حمایت به وزارت امور زنان کتبا اطلاع دهد. ایام رخصتی های عمومی از این امر مستثنی است.

۲. اطلاعیه به خانواده زن تحت حمایت

مطابق به ماده ۱۳ مقرر مراکز حمایوی زنان، مراکز حمایوی مکلف اند بعد از مراجعه زن متضرر موقتاً وی را تحت حمایت قرار داده موضوع را بعد از کسب رضایت زن متضرر در قضایای حاد و تهدید به مرگ زن متضرر از سوی اقارب، به محارم شرعی وی رسماً ابلاغ نمایند. در صورتی که متضرر از اطلاع خانواده اش در مورد محل اقامت موقت وی رضایت نداشته باشد کارکنان مراکز حمایوی باید با وزارت امور زنان در مورد به توافق برسند که در این مورد استثناء را بپذیرند.

آشنایی زن تحت حمایت با مقرر مراکز حمایوی و رهنمود هماهنگی مراکز حمایوی

زنان تحت حمایت بعد از معرفی به مرکز حمایوی باید از ضروریات ایمنی و حریمیت مرکز، طوریکه در رهنمود ذکر گردیده است و موارد ذیل مطلع گردند:

۱. آگاهی های لازم محافظتی، حمایتی و رعایت حریمیت در تمامی مدت رهائش در مرکز.

۲. آگاهی درباره حفاظت و رعایت اصل حریمیت و حفظ حریم خصوصی سایر زنان تحت حمایت در مرکز حمایوی (حفظ حریمیت یک حق شخصی است و هرگاه زن تحت حمایتی که غرض تداوی به شفاخانه و یا داکتر صحتی مرکز، کسب مشوره حقوقی و روانی چه به شکل فردی یا جمعی مبادرت می ورزد و مایل به افشای اسرار مربوط به قضیه خود به

کارکنان مرکز حمایوی یا سایر زنان تحت حمایت مراکز حمایوی باشد این حق و تصمیم شخصی وی بوده و زن تحت حمایت حق ندارد که اسرار قضیه سایر زنان تحت حمایت مرکز حمایوی را در داخل مرکز و یا بیرون از آن با کسی شریک سازد. زنانیکه زن تحت حمایت مرکز حمایوی را ترک مینماید اطلاعات را که در مدت رهایش در مرکز بدست آورده است نیز نباید با دیگران شریک سازد.

۳. بعد از پذیرش زن تحت حمایت ، ارزیابی های آموزشی، حرفوی ، طبی و روانی از آنان صورت گرفته و طوریکه در طرز العمل هماهنگی مراکز حمایوی ذکر گردیده است بعد از ارزیابی از خدمات بهر مند میگردد.

۴. زن تحت حمایت در مرکز حمایوی از خدمات معیشتی رایگان در حد اوسط بهره مند میگردد که شامل سه وقت غذا همراه میوه و لبنیات مطابق فصل های سال ، تداوی ، لباس مطابق فصل های سال، وسایل حمام و زیرپوشی و بهداشتی ، اتاق و بستر خواب ، وسایل و مواد شستشوی لباس میباشد.

۵. جهت حل و فصل قضایای زنان تحت حمایت در مراجع عدلی و قضایی، مشاورت ها و مساعدت های حقوقی توسط وکلای مدافع مراکز حمایوی بطور رایگان ارایه میگردد.

آشنایی زن تحت حمایت با برخی از پالیسی های مراکز حمایوی زنان

زنان تحت حمایت بخاطر ایجاد سهولت در زندگی و امورات روزانه ، رعایت قوانین و مقررات مراکز حمایوی نیاز به آموزش برخی از بخش های پالیسی های مراکز حمایوی دارند که منظور از پالیسی محرمیت، پالیسی رسانه ها و بخشی از پالیسی امنیتی میباشد:

۱. کارکن مرکز حمایوی مکلف است زن تحت حمایت را از پالیسی محرمیت آگاهی داده و تعهد وی را مبنی بر رعایت پالیسی محرمیت طور کتبی اخذ بدارد. در صورت تخطی از پالیسی محرمیت و سایر پالیسی ها با وی مطابق طرز العمل های مرکز موارد تأدیبی در نظر گرفته میشود.

۲. کارکن مرکز حمایوی غرض آگاهی زن تحت حمایت از پالیسی رسانه ها ، وظایف ، حقوق ، وجایب و مکلفیت های زن تحت حمایت را در صورت رضایت اش برای مصاحبه با یکی از رسانه ها طی برنامه های آموزشی توضیح می نماید.

ملاقات زن تحت حمایت با خانواده

ملاقات های زن تحت حمایت مطابق به پروسیجر اداری ، ریاست حمایوی وزارت امور زنان و مراکز حمایوی صورت میگیرد ملاقات زن تحت حمایت باید در کتاب ثبت ملاقات ها که در مراکز حمایوی موجود است ثبت گردد ملاقات ها به رضایت و اجازه کتبی زن تحت حمایت صورت می گیرد. ملاقات ها معمولاً در وزارت امور زنان ، دفتر اداری و مراکز مشوره دهی خانوادگی مراکز حمایوی در حضور داشت وکیل مدافع و یا کارکن اجتماعی مراکز حمایوی زنان صورت می گیرد. ملاقات ها محدود به سی دقیقه بوده، وکیل مدافع و کارکن اجتماعی مسئولیت کنترول چگونگی ملاقات را بر عهده داشته تا فضای ملاقات ها به خشونت نگراییده و زن تحت حمایت متضرر نگردد.

وکیل مدافع و کارکن اجتماعی از عدم حمل سلاح و وسایلی که سبب ضرب و جرح زن تحت حمایت می گردد توسط ملاقات کننده اطمینان حاصل می نمایند تا ملاقات کننده ها با زن تحت حمایت در مجلسی عاری از سلاح و وسایل که سبب ضرب و جرح و یا قتل وی میگردد حضور یابند.

فصل سوم: تشخیص و تعیین نوعیت قضیه خشونت

پس از ترتیب دوسیه متضرر، در مرحله اول غرض دریافت حقایق و چگونگی موضوع و تعیین نوعیت قضیه، مشاور حقوقی مرکز حمایتی نشست های متعددی را با متضرر دایر نموده و نوعیت قضیه متضرر را تشخیص می نماید. بعد از تشخیص نوعیت قضیه برای حل مشکلات و پیگیری قضیه پلان تدابیری از طرف مشاور حقوقی به همکاری مسؤل حقوقی مرکز حمایتی به منظور تحقق اهداف ذیل ترتیب می گردد:

- حل قضیه و کمک به زن تحت حمایت مراکز حمایتی از طریق میانجیگری.
- حل قضیه از طریق مراجع عدلی و قضائی.

۱. حل قضیه زن تحت حمایت از طریق میانجیگری

پیشنهاد میانجیگری برای حل قضیه زن تحت حمایت فرصت میدهد تا قضیه به زودترین فرصت بدون مراجعه به نهادهای عدلی و قضائی حل گردد.

اصولا میانجیگری در قضایای حاد جزایی شامل قضایای خشونت علیه زن جواز ندارد، بلکه این گونه قضایا در روشنی قانون منع خشونت علیه زن مورد تحقیق و پیگردقانونی قرار می گیرد. این جرایم حاد شامل تجاوز جنسی، افشای هویت مجنی علیهای خشونت های حاد، خود سوزی با استفاده از مواد شیمیایی و خود سوزی اجباری و سایر قضایایی که قانون منع خشونت علیه زن به آن صراحت دارد.

در این مورد وکلای مدافع مراکز حمایتی برای پیگیری قضایا به خانونالی های منع خشونت علیه زن مراجعه نموده و قضایای خشونت را تعقیب مینمایند.

رضایت زن تحت حمایت در حل قضیه وی از طریق میانجیگری لازم می باشد در صورت عدم رضایت وی به حل قضیه از طریق میانجیگری، قضیه به مراجع عدلی و قضائی ارجاع می گردد.

• اهداف میانجیگری

میانجیگری در قضایای غیرحاد خشونت دارای یک سلسله اهداف می باشد که عبارتند از:

۱. تامین دسترسی زن تحت حمایت به حقوق شرعی و قانونی شان بشکل سریع و آسان و کم هزینه
۲. حفظ توازن بین طرفین
۳. جلوگیری از سوء استفاده و عدم تامین برابری
۴. جلوگیری از متضرر شدن دوباره زن تحت حمایت
۵. فراهم ساختن زمینه میانجیگری بطور خاص در قضایای مدنی.
۶. ادغام مجدد زن تحت حمایت به خانواده بطور مصون و به دور از خشونت.

• اصول میانجیگری

- ۱- تامین تساوی حقوق بین طرفین در تمام جریان میانجیگری.
- ۲- میانجیگری و توافق مطابق به احکام شرع، قوانین نافذ و عدالت
- ۳- حفظ محرمانه معلومات
- ۴- داوطلبانه بودن پروسه میانجیگری و عدم اجبار و اکراه و تهدید هیچ یک از طرفین به آن
- ۵- برگزاری جلسات متعدد با طرفین قضیه توسط مشاور حقوقی و یا میانجی برای حل قضیه
- ۶- تعیین و توضیح حقوق و وجایب طرفین و متوجه نمودن طرفین به رعایت این حقوق در تمام مراحل میانجیگری جهت دریافت راه حل برای مشکلات ایجاد شده در زندگی مشترک.
۷. برخورد عادلانه با طرفین قضیه

۸. دریافت تعهد کتبی از سوی طرفین برای حصول اطمینان از پایبندی به تعهدات مطروحه در جلسه میانجیگری (در صورت درخواست طرفین، این تعهد در مراجع حقوقی مانند ریاست حقوق وزارت عدلیه و ریاست های حقوق در ولایات ثبت میگردد).

۹. موقف میانجی از رضایت زن تحت حمایت در مورد فیصله میانجیگری (رضایت زن تحت حمایت بدون فشار و جبر و اکراه به الفاظ صریح و واضح باشد).

۱۰. تصمیم نهایی که از جلسات میانجیگری بدست آمده است در طی سه نقل ترتیب گردیده، دو نقل آن به هریک از طرفین و نقل سومی به ریاست مراکز حمایوی وزارت امور زنان ارایه می گردد.

۱۱. میانجی نقش تسهیل کننده را دارا بوده و -نباید تصمیم گیرنده باشد، بلکه زمینه را برای طرفین مساعد می سازد تا طرفین در مورد حل مشکل موجود تصمیم بگیرند.

مواردی که در میانجیگری باید در نظر گرفته شوند

در مجالس میانجیگری روی حقوق نقض شده خانم از جانب شوهر، خانواده شوهر، و مرتکبین خشونت بحث صورت گرفته تلاش میشود تا راه های بیرون رفت از مشکل موجود جستجو گردد در این زمینه به طرفین تفهیم میگردد که در آینده در صورت وقوع و موجودیت همچو حالات هر یک وجایب قانونی شان را مدنظر داشته باشند. مجالس میانجیگری معمولاً در دفاتر اداری مراکز حمایوی، ریاست حمایوی وزارت امور زنان، ریاست حقوق وزارت امور زنان دایر میگردد. به همین ترتیب در ولایات معمولاً نسبت موجودیت مشکلات امنیتی این مجالس در ریاست های امور زنان و دفاتر اداری مراکز حمایوی دایر میگردد. در جلسات میانجیگری موارد ذیل باید در نظر گرفته شود:

۱- برای تدویر جلسات میانجیگری، رضایت زن تحت حمایت غرض حل و فصل قضیه با شرایط مشروع از طریق میانجیگری کسب گردد، باید تصمیم و رضایت زن متضرر در مورد حل قضیه اش از طریق میانجیگری مورد توجه و احترام قرار گیرد. میانجی در برابر مرتکب (عامل) خشونت مراحل اساسی ذیل را مدنظر داشته باشد

۲- مجلس میانجیگری را در محل امن دور از محل بود و باش زنان تحت حمایه و دور از تسلط زورمندان و نفوذ شان بالای مجالس میانجیگری دایر نماید و یا حد اقل از طرفین بخواهند که بدون اسلحه در مجلس میانجیگری شرکت نمایند.

۳- تلاش بعمل آید تا در مجلس میانجیگری افراد که در قضیه دخیل نیستند کمتر و یا هیچ شرکت ننمایند چون امکان متشنج ساختن جلسه میانجیگری را مساعد مینمایند.

۴- در قضایای خشونت های خانوادگی باید پروسه ابتدایی بازدید با طرفین به منظور اخذ توافق شان صورت گیرد.

۵- وضعیت روانی عامل خشونت را مدنظر داشته و از تهدید و بد رفتاری عامل خشونت جلوگیری نمایند.

۶- قبل از میانجیگری میانجی با طرفین میانجیگری ملاقات نماید تا به موضوع آگاهی کامل داشته و بتواند تسهیلات بهتر فراهم نماید.

۷- در صورتیکه مجلس میانجیگری از سوی ارگان های رسمی و غیر رسمی صورت گیرد میتوان وکلای مدافع طرفین را بخاطر برقراری تعادل، قدرت مذاکره محو ترس و هراس متضررین شامل ساخت.

۸- میانجی باید برای طرفین خاطر نشان نماید که هر یک آنها میتوانند پروسه و مجلس میانجیگری را متوقف و یا خاتمه دهند. آگاهی از این موضوع طرفین را تقویت مینماید اگر یکی از طرفین احساس ترس و تهدید شدن را دارد او آزادانه میتواند درخواست توقف و یا تدویر مجلس را به آینده معین موکول کند.

۹- زمانیکه آشکار میشود که میانجیگری به نفع یک و یا هر دو طرف نیست، میانجی ها باید گزینه های بدیل را داشته باشد.

۱۰- میانجی ها باید برای اداره حالات و اوضاع خشونت آمیز آماده بوده و آموزش های لازمه را فراگیرند.

۱۱- میانجی باید به اصول میانجیگری متعهد بوده و در قضایای حاد که تحت پوشش قانون منع خشونت قرار دارد میانجیگری ننماید.

۱۲- میانجی باید در تعهد که از جانب مقابل زن تحت حمایت اخذ میگردد، از پروسه تطبیقی نظارت نموده و حقوق زن تحت حمایت را مدنظر داشته باشد.

میانجیگری در موارد ذیل صورت گرفته می تواند:

۱. ادامه تحصیل
 ۲. به تعویق انداختن ازدواج زن متضرربه هدف ادامه تحصیل
 ۳. عدم دخالت شوهر، خانواده شوهر و خانواده زن تحت حمایت در استفاده از حق کار زن تحت حمایت
 ۴. اشتراک زنان در فعالیت های مختلف اجتماعی
 ۵. جلوگیری از رویه خشونت بار در برابر همدیگر
 ۶. حمایت از حق کار زن تحت حمایت
- در صورتی که قضیه توسط میانجیگری حل شود کارکنان مراکز حمایتی متعهد هستند که قضیه زن تحت حمایت را حداقل یک سال پیگیری نمایند همچنان موارد مربوط به ادغام مجدد را تا حد امکان برای مصون بودن زن تحت حمایت انجام میدهند. مسئولیت پیگیری قضیه زن تحت حمایت بعد از ادغام مجدد وی به فامیلش توسط مراکز حمایتی صورت می گیرد مگر در مناطق و ساحات نا امن واحد های حل منازعات فامیلی حوزه های مربوط وزارت امور داخله در اثر شناخت و نفوذ در منطقه میتوانند در فواصل زمانی معین از خانه و یا محل اقامت زنان که مراکز حمایتی را ترک گفته اند از وضعیت خانوادگی شان نظارت نمایند.
- حوزه های پلیس کابل باید از FRU (واحد های حل منازعات خانوادگی) حمایت به عمل آورند و امکانات و سهولت های لازم اداری را به آنها ارائه دهند تا زنان و خانواده های که مشکلات حقوقی و خانوادگی دارند، بتوانند به راحتی به این واحدها مراجعه و از کمک و حمایت واحد های حل منازعات خانوادگی بهره مند شوند.
- قابل تذکر است که واحد های حل منازعات خانوادگی وزارت امور داخله در بیست و هشت ولایت و شش ولسوالی ایجاد شده چون: هرات و ۴ ولسوالی آن، ولایت بادغیس، ولایت سمنگان، دایکندی، ولایت لغمان و دو ولسوالی آن، ولایت بغلان، ولایت پکتیا، ولایت بلخ، ولایت ننگرهار، ولایت کندز، ولایت فراه، ولایت غزنی، ولایت بدخشان، ولایت میدان وردک، ولایت کاپیسا، ولایت پروان، ولایت تخار، ولایت لوگر، ولایت نیمروز، ولایت پنجشیر، ولایت غور، ولایت زابل، ولایت کنر ها، ولایت بامیان، ولایت هلمند، ولایت کندهار، ولایت فاریاب و ولایت جوزجان و در صورت ایجاد واحد های حل منازعات خانوادگی به تمام ولایات و ولسوالی ها، مراکز حمایتی میتوانند با این واحدها همکاری نموده و همکاری های آنان را جلب کنند.

فواید میانجیگری

۱. تقویت قدرت تصمیم گیری زن تحت حمایت در مسایل مربوط به زندگی مشترک وی
۳. آسان، سریع و کم هزینه بودن پروسه میانجیگری
۴. پذیرفتن میانجیگری به عنوان یک عرف قبول شده در میان مردم
۵. آگاهی طرفین قضیه از قوانین که از هم پاشی نظام خانواده جلوگیری می کند
۶. حمایت و دفاع از حقوق حقه شرعی و قانونی زنان و دختران متضرر خشونت مطابق احکام شرع و قانون.
۷. حفظ کانون خانواده و بهبود بخشیدن زندگی مشترک زوجین.
۸. جلوگیری از فروپاشی نظام خانوادگی از روی احساسات
۹. کاهش و یا تقلیل خشونت علیه زنان در خانواده ها
۱۰. حفظ حریمیت قضیه و اسرار خانوادگی طرفین
۱۱. ارج گذاری به تصمیم زن حمایت

۲. پیگیری قضیه در محاکم به اساس تقاضای زن تحت حمایت

تعداد کثیری از قضایا از طریق مصالحه و میانجیگری حل نشده و طرفین حاضر به حل قضیه و مشکل شان از این طریق نمیباشند لذا قضایای شان به محاکم و مراجع عدلی و قضایی راجع می گردد. رجعت دادن قضیه به محاکم در حالات ذیل صورت میگیرد.

- -حادث بودن قضیه زن تحت حمایت و نبود فرصت کافی برای میانجیگری
- -عدم تمایل زن تحت حمایت به ادامه زندگی مشترک وی و رسیدگی قضیه از طریق میانجیگری.

جمع آوری مدارک و شواهد حقوقی

- برای زن تحت حمایت ، توضیح میگرد که جمع آوری اسناد و مدارک از ارزش بسزایی برای اثبات دعوی و حقوق وی برخوردار است . این اسناد و مدارک اساس و مبنای حقایق و اثبات دعوی حقوقی زن تحت حمایت را تشکیل خواهد داد، مواردی که برای تهیه و ترتیب اسناد و مدارک اثباتیه لازم است تمام انواع تست ها را شامل می باشد و عبارتند از: تست تعیین گروه خون ، تست ایدز در صورت ضرورت و لزوم دید مراکز ، تست اکسری ، آثار و علائم لک و کوب و انواع شکنجه در جسم زن تحت حمایت ،تست تثبیت حمل در قضایای خاص نظر به لزوم دید و جمع آوری هر نوع اسناد تحریری که بیانگر تثبیت خشونت علیه زن باشد.
- بنابراین جمع آوری این اسناد و مدارک نتیجه تلاش، کار مشترک و دلسوزانه کارکن صحنی و مساعد حقوقی دانسته میشود و به منظور جمع آوری اسناد و مدارک اثباتیه همکاری مراجع مختلف صحنی دولتی و غیر دولتی لازم می باشد ،
- مسئولین مراکز حمایتی از طب عدلی و سایر مراجع تقاضا مینمایند که یک نقل از تمام نتایج معاینات زن تحت حمایت را، عنوانی مراکز حمایتی زنان جهت ترتیب دوسیه زن تحت حمایت رسماً ارسال نمایند .

اهداف حل قضیه از طریق مراجع عدلی و قضایی

دسترسی به مساعدت حقوقی ، وکالت دفاع یکی از حقوق زن تحت حمایت می باشد . توظیف مساعد حقوقی و وکیل مدافع برای قضیه زن تحت حمایت یکی از بخش های ارایه خدمات رایگان بوده و داشتن وکیل مدافع برای زن تحت حمایت از مزایای قانونی و حقوقی خوبی برخوردار است زیرا از یک جانب حقوق قانونی و شرعی زن تحت حمایت در جریان پروسه عدلی و قضایی نقض نمیشود و از سوی دیگر موجب دیت وکیل مدافع ، مساعد حقوقی در طی مراحل محاکماتی جزء از نورم های محکمه عادلانه می باشد. دفاع از حقوق بشری زن تحت حمایت مطابق با اسناد و مدارک اثباتیه قضیه در پروسه محاکماتی از وظایف اساسی مساعد حقوقی و وکیل مدافع می باشد علاوه موارد ذیل نیز با داشتن وکیل مدافع و مساعد حقوقی میتواند تحقق یابد.

۱. حاکمیت قانون

۲. تأمین عدالت

۳. رسیدگی به قضیه مطابق به قانون در طی سه مراحل محاکماتی (تجدید نظر) که در هر مرحله امکان رفع منازعه بین زن و شوهر متصور است.

۴. ضمانت اجرایی تصامیم محکمه توسط مراجع ذیصلاح رسمی و حقوقی

۵. -تضمین و اعاده حقوق زن تحت حمایت (آثار عقد ازدواج)

طرز انتقال زن تحت حمایت به مراجع عدلی و قضایی

مراکز حمایتی زنان در انتقال مصون زن تحت حمایت مسئولیت دارد. وکیل مدافع و کارکن اجتماعی در مدت زمانی که زن تحت حمایت را به مراجع عدلی و قضایی انتقال میدهند مکلفیت دارند نظارت جدی از اوضاع و شرایط داشته و نظارت از زن تحت حمایت را در اولویت کاری شان قرار دهند. وکیل مدافع و کارکن اجتماعی مکلف به رعایت موارد ذیل میباشند:

- در انتقال زن تحت حمایت باید برای رفت و برگشت راه های مختلف از محلات انتخاب شود.
- از سرک های عمومی بیشتر استفاده شود
- درخواست کمک از پولیس در حالات اضطراری
- نظارت دقیق و همه جانبه از زمان ورود زن تحت حمایت به خارنوالی و محکمه تا زمان خروج وی.
- انتقال زن تحت حمایت به محل مصون که به همکاری محاکم و خارنوالی ها تهیه شده است.
- کنترل چگونگی تماس و یا عدم اجازه تماس خانواده زن تحت حمایت با وی در ساعات متذکره فوق.
- بعد از ختم جلسه ابتداء طرف قضیه و خانواده زن تحت حمایت ساحه را ترک نمایند و سپس زن تحت حمایت تحت نظارت شدید و دقیق خود کارکن مرکز حمایوی به وسایط نقلیه مرکز انتقال گردد.
- دور نگهداشتن وسایط نقلیه زنان تحت حمایت از دید و دسترسی اقارب و جانب مقابل قضیه
- در صورتیکه کارکن مرکز حمایوی بخواهد با جانب مقابل قضیه و اقارب زن تحت حمایت صحبت نماید در قدم نخست زن را به موتر انتقال داده و بعد از اطمینان از مصون بودن زن میتواند با طرف قضیه و اقارب دیدن نماید.
- در صورتیکه خطری از جانب مقابل زن تحت حمایه در محکمه و خارنوالی برای او متصور باشد مرکز حمایوی میتواند ذریعه مکتوب رسمی از پولیس موظف این ارگان ها خواهان همکاری شود که از زمان ورود تا زمان که محکمه و یا خارنوالی راترک مینماید مسولیت تامین امنیت زن تحت حمایه را به عهده بگیرند.

فصل چهارم: خدمات صحی برای زنان تحت حمایت در مراکز حمایوی

ارایه خدمات صحی

خدمات صحی رایگان در مراکز حمایوی برای زنان تحت حمایت و اطفال مریض و یا معروض به امراض که با زن تحت حمایت زندگی می نمایند ارائه می گردد. توجه و مواظبت بیشتر به صحت و وقایه زنان تحت حمایت در برابر امراض، بلند بردن سطح ارایه خدمات و تدابیر صحی، اهداف ارایه خدمات صحی مراکز حمایوی را تشکیل میدهد. بعد از اینکه زن تحت حمایت از نگاه صحی ارزیابی گردید زمینه برای عرضه سایر خدمات مساعد میگردد. برای پیشبرد اهداف فوق و عرضه خدمات صحی، مراکز حمایوی کارکن صحی موظف را استخدام می نمایند، در واقعات عاجل مراکز حمایوی میتوانند زن تحت حمایت مریض را به شفاخانه ها معرفی نمایند.

۱- وظایف و مکلفیت های کارکنان صحی مراکز حمایوی زنان

مراکز حمایوی زنان برای کارکن صحی موظف خود لایحه وظایف ترتیب و کارکن صحی موظف، مکلف به رعایت و تطبیق لایحه وظایف ذیل میباشد:

- تدویر مجالس ابتدایی با زن تحت حمایت که جدیداً پذیرفته شده است معاینه تشخیص تداوی تجویز و تطبیق ادویه لازم مطابق هدایت داکتر، مراقبت از مریض و تطبیق چک صحی ابتدایی و عمومی، رسیدگی و کمک به زن تحت حمایت همکاری در جمع آوری و تهیه اسناد و مدارک اثباتیه جرم و یا واقعه ای خشونت در صورت وقوع واقعات عاجل و عدم موجودیت امکانات در مراکز حمایوی معرفی وی به شفاخانه ها جزء خدمات صحی است که از طریق مراکز حمایوی ارایه میگردد - مطالب که در فوق ذکر شد از فعالیت های روزانه کارکن صحی محسوب میشود.
- تشویق زن تحت حمایت به مسایل صحی و بهداشتی و کمک به آنان.
- مراکز حمایوی زنان مکلف اند از طریق شبکه هماهنگی مراکز حمایوی (ASN) فورم واحد را برای تمام مراکز حمایوی تهیه و با در نظر داشت وضعیت زن تحت حمایت و لزوم دید کارکن صحی در امراض مشخص چک صحی صورت گیرد.

۲- ارزیابی طبی و ترتیب اسناد

به محض پذیرش زن تحت حمایت به مرکز، کارکن مرکز حمایوی دوسیه صحتی جداگانه برایش ترتیب و در آن گزارش های صحتی قبلی، وضعیت فعلی صحتی و ارایه خدمات صحتی در مرکز، بهبود در وضعیت صحتی وی را که در نتیجه مراقبت در مرکز حمایوی مشاهده میگردد درج اوراق دوسیه مینماید.

بعد از مراجعه زن تحت حمایت به مرکز حمایوی زنان، چک ابتدایی از وضعیت صحتی وی بعمل میاید. این چک را میتوان چک لست صحتی اولیه کارکن صحتی با زن تحت حمایت نامید، این چک با در نظر داشت نتایج حاصله از معاینات، در چک لست واحد که جزء لایحه وظایف کارکن صحتی میباشد درج دوسیه صحتی وی گردیده به اساس معاینات اجراء شده، چگونگی تداوی و رهپیش آن در مراکز حمایوی زنان تعیین و برنامه غذایی وی نیز به اساس آن تنظیم میگردد.

۳ - جمع آوری مدارک و شواهد حقوقی

برای زن تحت حمایت، توضیح میگردد که جمع آوری اسناد و مدارک از ارزش بسزایی برای اثبات دعوی و حقوق وی بر خوردار است. این اسناد و مدارک اساس و مبنای حقایق و اثبات دعوی حقوقی زن تحت حمایت را تشکیل خواهد داد، مواردی که برای تهیه و ترتیب اسناد و مدارک اثباتیه لازم است تمام انواع تست ها را نیز شامل میباشد و عبارتند از: تست تعیین گروپ خون، تست ایدز در صورت ضرورت و لزوم دید مراکز، تست اکسری، آثار و علایم لت و کوب و انواع شکنجه فیزیکی و روحی زن تحت حمایت، تست تثبیت حمل در زن تحت حمایت در قضایای خاص نظر به لزوم دید و به انجام آن به ندرت، جمع آوری هر نوع اسناد تحریری که بیانگر تثبیت خشونت علیه زن باشد.

بنابراین جمع آوری این اسناد و مدارک نتیجه تلاش، کار مشترک و دلسوزانه کارکن صحتی و مساعد حقوقی دانسته میشود و به منظور جمع آوری اسناد و مدارک اثباتیه همکاری مراجع مختلف صحتی دولتی و غیر دولتی لازم میباشد، طب عدلی که یک نقل از تمام نتایج معاینات زن تحت حمایت را غرض آگاهی وکیل و مساعد حقوقی زن متضرر را، عنوانی مراکز حمایوی زنان رسماً ارسال نمایند

۴. انجام معاینات بکارت

با توجه به فقره دوم ماده ۶۴۰ که جزاء افغانستان، اجرای معاینات عدلی طبی پرده بکارت بدون رضایت زن تحت حمایت و حکم محکمه ذیصلاح ممنوع بوده مرتکب به حبس قصیر، محکوم میگردد. بنابراین، کارکنان مراکز حمایوی نمیتوانند هیچ درخواستی را برای انجام معاینات بکارت، چه از جانب زن تحت حمایت و خانواده وی و یا سایر وابستگان زن و ارگان های عدلی و قضایی، بدون رضایت زن تحت حمایت و حکم محکمه ذیصلاح قبول نموده و زن تحت حمایت را به منظور اجرای معاینات عدلی طبی انتقال دهند.

۵: مواظبت متداوم

بعد از تشخیص و چک ابتدایی، در صورتیکه زنان تحت حمایت به انجام چک عمومی ضرورت داشته باشند، این عملیه به همکاری شفاخانه ها در خارج از مراکز حمایوی انجام میشود. اگر زن تحت حمایت مدت بیشتر از شش ماه را در مراکز حمایوی باقی مینماید بعد از هر شش ماه چک عمومی از حالات و وضعیت صحتی وی صورت میگیرد. بعد از تکمیل معاینات و تست های صحتی در صورتیکه تشخیص گردد، تداوی زن تحت حمایت مریض در داخل مراکز حمایوی زنان امکان پذیر نیست و یا در واقعات عاجل، زنان تحت حمایت غرض تداوی به شفاخانه هایی که مراکز حمایوی زنان از طریق وزارت صحت با آنان تفاهم نامه و یا پروتوکول همکاری عقد نموده است، معرفی میگردند. نهاد طرف عقد تفاهم نامه با مراکز حمایوی زنان مکلفیت دارد تمام واقعات مربوط به جریان تداوی زنان تحت حمایت را به مراکز حمایوی زنان گزارش داده در صورت اعاده صحت دوباره به مراکز حمایوی زنان ذریعه مکتوب رسمی اعزام و از چگونگی صحت یاب شدن وی رسماً اطمینان دهد در صورتیکه مسولین صحتی مراجعه دوباره زنان تحت حمایت را به شفاخانه غرض تداوی ضروری بدانند این مورد نیز درج مکتوب رسمی گردد. وزارت صحت در حفظ حریمیت زنان تحت حمایت که به شفاخانه ها مراجعه مینمایند همکاری لازم بنمایند.

۶. آموزش کمک های اولیه

این آموزش شامل کمک های اولیه در دوران حاملگی ، زمان بعد از ولادت ، مراقبت های دوره حیض ، کنترل فشار خون ، حفاظت شکستگی ها ، تدابیر جلوگیری از حمل های بدون وقفه که با فراگرفتن از آموزش از یک سو زنان تحت حمایت دانش مراقبت های لازم را فرا میگیرند و از سوی هم بدون موجودیت کارکن صحنی میتوانند در صورت بروز بعضی واقعات کمک های اولیه را شخصاً انجام دهند.

مراکز حمایتی برای رسیدگی به واقعات عاجل باید بکس یا جعبه کمک های اولیه را داشته باشند. در جعبه کمک های اولیه انواع ادویه های ضد حشرات ، ادویه های ضد درد یا مسکن ها ، لوازم و آلات پانسمان برای زخم ها، سوختگی ها و..... را تهیه نمایند .

کارکن صحنی مراکز حمایتی برای زنان تحت حمایت و کارکنان مراکز ورکشاپ های را در مورد اتخاذ پلان های عاجل صحنی در واقعات عاجل ، پانسمان کردن ، رسیدگی به واقعات عاجل امنیتی ، کنترل فشار خون و سایر موارد اولیه آموزش دهند.

سمینارهای فراگیری کمک های اولیه برای زنان و کارکنان مراکز حمایتی زنان از جانب موسسات کمک کننده دونهیزمی تواند تدویر گردد .

علاوه بر آموزش در بخش کمک های اولیه سایر برنامه های آموزشی در موارد وقوع زلزله ، آتش سوزی ها ، برق گرفتگی ها ، و سایر خطرات برای زنان تحت حمایت دایر گردد.

۷. تداوی زنان مصاب به امراض ساری

- زنان تحت حمایت که به امراض ساری مبتلا هستند بعد از انجام تست ها ، تثبیت و تشخیص ابتلا امراض ساری در نزد ایشان در صورت امکان حتی المقدور مجزا از دیگران در اتاق های جداگانه نگهداری شده و حتی تشناب های ایشان نیز مجزا باشد در غیر آن باید به کمک و همکاری وزارت امور زنان و مراکز حمایتی محل مناسب خارج از مراکز حمایتی برای شان تهیه گردد، علت مجزا بودن آنان باید توسط دوکتور مربوط برایشان بشکل توضیح شود که مریض از مصاب بودنش به مرض احساس حقارت ننموده و افسردگی به وی دست ندهد.
- کوشش بعمل آید زنان تحت حمایت که به امراض ساری و صعب العلاج مصاب اند در مراکز حمایتی پذیرفته نشود بلکه به یکی از مراکز صحنی مربوط وزارت صحت معرفی و تحت مراقبت قرار گیرند. در این موارد مراکز حمایتی زنان میتوانند استقلالیت خود را حفظ نمایند. در صورت امکان مراکز حمایتی در کنار سایر مساعدت ها و همکاری های بی دریغ شان موضوع را تحت غور و رسیدگی قرار داده و برای زنان تحت حمایت که در حالت روحی و روانی خوب قرار ندارند و به محیط و فضای آرام ضرورت دارند زمینه بود و باش و تداوی آنها را مساعد نمایند.

۸. زن حامله تحت حمایت

زنان تحت حمایت باردار به مراقبت بیشتر ضرورت دارند از اینرو مراکز حمایتی زنان در مورد تداوی ، مراقبت و تأمین صحت ، غذا و سایر موارد مربوط به وضعیت صحنی شان توجه بیشتر مبذول داشته ، واکسین های دوره بارداری را نیز برایشان تطبیق نموده ، مواظبت و مراقبت بیشتر از آنان از لحاظ صحنی و غذایی صورت گیرد.

۹. تطبیق واکسین

وزارت امور زنان در همکاری با وزارت صحت و مراکز حمایتی زنان بطور منظم زنان تحت حمایت را در تطبیق واکسین های دوره ای و سایر واکسین ها مساعدت نمایند.

. کارکنان مراکز حمایتی با بکارگیری شیوه های مختلف آگاهی دهی به آنده از زنان تحت حمایت ی که از تطبیق واکسین امتناع می ورزند آگاهی های لازم صحنی، حفظ الصحه ، تطبیق واکسین و مزایای آن و ارزش واکسین در تأمین صحت را جهت تشویق آنها توضیح می نمایند.

-تطبیق واکسین ها برای اطفال و زن تحت حمایت که در مراکز حمایتی بسر میبرند باید بصورت رایگان تهیه گردیده ، در هنگام ترک مرکز حمایتی ، کارت تطبیق واکسین به زن تحت حمایت تسلیم داده شود تا در خارج از مرکز حمایتی نیز واکسین های خویش را تطبیق نمایند.

۱۰. برنامه های تفریحی، ورزشی برای زنان تحت حمایت

مراکز حمایتی زنان میتوانند برای تداوی و بهبود حالت روانی زنانی که مبتلا به امراض روانی اند برنامه های تفریحی، ورزشی، نقاشی و رسامی حرکات آزاد جمناستیکی و امثال آن را که در تداوی روح و روان زنان تحت حمایت موثر بوده و باعث آرامش روان آنان حمایت میشود به مناسبت های مختلف چون عید ها ، نوروز (سال نو) و سایر روز های ملی و بین المللی در همکاری با تمامی مراکز حمایتی زنان روی دست گرفته و شامل برنامه های کاری شان نمایند.

۱۱. ایجاد بخش رضا کاران

ایجاد بخش رضا کاران بشکل گروهی و انفرادی تحت نام (دوستان مراکز حمایتی) نوع دیگر مساعدت غرض تداوی و بهبود وضعیت زن تحت حمایت محسوب میگردد کارکنان رضا کار بطور انفرادی و گروهی برنامه های آموزشی، خواندن کتب و مجلات و داستان های کوتاه را برای زنان تحت حمایت دایر خواهند نمود و بعضی از اوقات در تفاهم و رضایت مسؤل مرکز حمایتی برنامه های تفریحی و فرهنگی را برای زنان تحت حمایت برگزار خواهند نمود. رضا کاران میتوانند در حالات بحرانی و واقعات عاجل به زنان تحت حمایت و مراکز حمایتی کمک نموده و آنان را حمایت نمایند همچنان این رضا کاران در مرکز حمایتی کارهای صفا کاری، پروگرام های سواد آموزی و فراگیری برخی از حرفه های که زنان میتوانند در منزل آن را بکار برند انجام دهند. کارانفرادی و گروهی رضا کاران باعث خواهد شد تا تغییرات مثبت در وضعیت زن تحت حمایت رونما گردد. طرز العمل کاری رضا کاران توسط مراکز حمایتی زنان مطابق پالیسی مراکز حمایتی و مقررره مراکز حمایتی زنان ترتیب می گردد .

۱۲. گروههای حمایتی

مراکز حمایتی زنان گروه های حمایتی را تشکیل میدهند تا زنان تحت حمایت را در مورد بهبود صحت روانی شان کمک نمایند. چنین گروه ها از زنانی که قیلامشکلات مشابه را داشته اند دعوت مینمایند تا با رعایت تمام مقررات و پالیسی های مرکز حمایتی در یک نشست دعوت شده و چگونگی تداوی شان را برای زنان تحت حمایت بازگو نمایند تا زنان تحت حمایت بتوانند از تجارب شخص دعوت شده در بهبود وضعیت صحتی شان استفاده نموده و راه شان را برای بازیابی صحت فزینگی، روانی و احساسی خود باز یافته و بر مشکلات خویش فایز آیند. زنان که در این گروه هامتوانند بسیج شوند از زمره کارکنان مراکز حمایتی ، و در بیرون از مراکز حمایتی ، فعالین حقوق زن ، و متخصصین رشته های مختلف علوم می باشند.

۱۳. ادویه

ادویه مطابق به هدایت و نسخه داکتر تجویز میگردد . برای جلوگیری از بروز واقعات غیر مترقبه ، ادویه باید مطابق نسخه داکتر مربوط خریداری و تجویز گردد . جهت جلوگیری از بروز واقعات جدی در نزد زنان تحت حمایت حتی المقدور تلاش صورت گیرد که ادویه توسط کارکن موظف صحتی به آنان تطبیق گردد، ادویه نباید مستقیماً به دسترس زن تحت حمایت مریض قرارگیرد. در صورت غیابت کارکن موظف صحتی و نرس ، کارکن نوکریوال مراکز حمایتی زنان موظف است مطابق هدایت داکتر و کارکن موظف صحتی مربوط ادویه را تجویز نماید .

در صورتیکه زنان تحت حمایت قبل از آمدن به مرکز حمایتی مریض بوده و یا از ادویه یی استفاده مینمود به محض آمدن به مرکز حمایتی هدایت داکتر مبنی بر تطبیق و عدم تطبیق ادویه قبلی اخذ گردد .

ادویه جات رسیدگی به واقعات عاجل وسایر ادویه های مسکن نظر به لزوم دید و هدایت کارکن صحتی مراکز حمایتی خریداری شده و در محل معین ، محفوظ و دور از دسترس زن تحت حمایت نگهداری ، وقتاً فوقتاً تجدید تاریخ شود .

فصل پنجم: خدمات روانی مراکز حمایتی برای زنان تحت حمایت

مشاورت های روانی برای زنان تحت حمایت در صورت ضرورت و تداوی های روانی و درمانی تحت نظر داکتران عقلی و عصبی و روانی مجرب و مشاورین روانی فراهم میگردد. اکثراً زنان تحت حمایت مراکز حمایتی زنان، متضرر خشونت بوده و ممکن صدمات روحی و روانی بیشتر رامتحمل شده باشند. برای مساعدت و معالجه چنین زنان در مراکز حمایتی مشاورین و داکتران روانی استخدام گردد همچنان زمینه های متعدد تداوی روانی برای آنان در خارج از مراکز حمایتی مهیا گردد.

اخیراً وزارت امور زنان در نظر دارد تا مراکز روان درمانی را برای زنان مصاب به امراض روانی که در اثر خشونت عاید حالشان گردیده است ایجاد نموده و زنان تحت حمایت را در این مراکز تنظیم نمایند.

علاوه بر آن وزارت امور زنان تلاش دارد تا طی تفاهم نامه های جداگانه با نهادهای مختلف دولتی زمینه حمایت از زنانی را که مصاب به امراض روانی اند از طریق تاسیس مراکز حمایتی جداگانه برای این زنان فراهم نماید.

زنان تحت حمایت که در اثر اعمال خشونت ها به امراض روانی مصاب شده اند توسط مشاورین روانی مراکز حمایتی بطور رایگان به شکل انفرادی و جمعی مورد تداوی قرار گرفته و مشوره های لازم برای شان ارایه میگردد.

از موارد فوق به این نتیجه میرسیم که مراکز حمایتی زنان آموزش روش ها و مواظبت ابتدایی در مورد تداوی صحت روانی بشمول ارزیابی ها، وسایل تامین ارتباطات، و روشهای درمانی را به کارکنان فراهم مینمایند. آموزشهای مذکور توسط داکتران صحت روانی، روانشناسان یا متخصصین صحت روانی براه انداخته میشود تا اطمینان حاصل گردد که کارکنان مراکز حمایتی زنان موثرترین شیوه های تداوی برای متضررین که از مشکلات روانی رنج میبرند را بکار ببرند. آموزش صحت روانی برای کارکنان صحتی باید الزامی باشد و به صورت متواتر در هر شش ماه دانش صحتی آنها در رابطه به روان درمانی تجدید شود. کارشناسان صحت روانی که با مراکز حمایتی کار میکنند باید آموزش مدیریت فشار ((استرس)) را به زنان تحت حمایت و کارکنان نیز فراهم نمایند. خدمات روانی مراکز حمایتی یکی از خدمات بسیار مهم در مراکز حمایتی میباشد بنا بر این فصل با جزییات بیشتر روی آن بحث مینماییم.

آگاهی در مورد صدمات روانی و مراقبت آگاهانه به متضررین صدمات روانی

در افغانستان، خشونت مبتنی بر جنسیت در مقابل زنان و دختران یک پدیده شوم است که طی سالهای متمادی زنان از این رهگذر رنج برده و صدمه دیده اند. شواهد حاکی از آن است که ۷۸ فیصد از زنان و دختران واقعات و صدمات روانی ناشی از خشونت و سایر واقعات را تجربه نموده اند این امر باعث میشود تا متضررین، صدمات روانی را متقبل شوند، صدمات روانی یک رویداد جدی خارج از تجربه عادی در زنده گی روزمره فرد بشمار رفته که باعث یک اندوه جدی گردیده و در نتیجه باعث ناامیدی در شخص شده و شخص در مقابل آن توانائی مقابله را ندارد.

در صورتیکه در قسمت محافظت فرد صدمه دیده که شامل شفا یابی و احیای مجدد وی میشود توجه ننماییم این امر باعث میگردد که برای فرد نتایج چون تاثیرات سوء جسمی، اجتماعی، احساساتی و یا روانی را ببار آورد.

این نتایج تاثیرات سوء بگونه فوری و یا هم بگونه تدریجی میتواند بالای فرد اثر گزار باشد، مدت زمان این تاثیرات میتواند کوتاه مدت و یا هم طویل المدت باشد. در بعضی از حالات فرد شاید هم نتواند قادر به شناخت ارتباط حادثات روانی و تاثیرات آن در ابعاد اجتماعی، احساسی و یا هم روانی باشد.

بنا بر این در صورتیکه ما کارکنان مراکز حمایتی را یاری و معاونت رسانیم تا از مراقبت آگاهانه برخوردار باشند، پس لازم است که تمامی معلومات را برای عرضه خدمات حمایتی برای زنان تحت حمایت شامل سازیم، این امر ضروری پنداشته

میشود تا ما یک فهم واضح از شایعات صدمات روانی و مسیر پیچیده برای شفایابی، درمان و احیای مجدد فرد را داشته باشیم.

این یک امر مهم و ضروریست تا هر سازمان موارد آموزش فرهنگ مراقبت آگاهانه از صدمات روانی را داشته باشد. که این آموزش فرهنگ طبعاً ارتباط میگیرد به شناخت ۶ ارزش عمده در یک سازمان:

۱. مصونیت
۲. اعتماد و شفافیت
۳. حمایت دوجانبه و کمک خودی
۴. همکاری متقابل
۵. توانمندسازی، حق آزادی بیان و انتخاب
۶. موضوعات فرهنگی، تاریخی و جنسیتی

ارزش های عمده میتواند در دو سطح مورد توجه قرار گیرد:

➤ در سطح عرضه خدمات برای زنان تحت حمایت

➤ در سطح پالیسی، مدیریت و غیره

چرا باید از صدمات روانی آگاه باشیم؟

آگاهی از صدمات روانی تغییریست در فرهنگ یک سازمان.

هدف از مراقبت آگاهانه از صدمات روانی، کمک رسانیدن به نهاد های عرضه کننده خدمات است تا آنها بتوانند به گونه موثر برای زنان تحت حمایت قضایای قاچاق انسان و یا خشونت مبتنی برجنسیت عرضه خدمات نمایند تا این عرضه خدمات بتواند تغییرات را در تصورات، طرز روحیه، رفتار و سلوک زن تحت حمایت در مرکز حمایتی و اجتماع بوجود آورد. دانش مراقبت آگاهانه از صدمات روانی برای کارکن کمک میکند نیازمندی های زنان تحت حمایت را که واقعات جدی صدمات روانی را تجربه نموده اند درک نمایند تا بر اساس آن در برابر شان پاسخ مناسب داشته و منحصراً یک فرد حمایت کننده برای وی ثابت باشد، مراقبت آگاهانه از صدمات روانی کمک مینماید تا کارکن چگونه مصون با زن تحت حمایت کار نماید (برایش ضرر نرساند) و از دوباره متضرر ساختن متضرر جلوگیری نماید کارکنان که با دانش و مهارتهای مراقبت آگاهانه از صدمات روانی آراسته باشند میتوانند احیای مجدد وضعیت و درمان زن تحت حمایت را تسهیل نمایند و همچنان میتوانند که این دانش و مهارت را منحصراً یک تمرین خوب مراقبت خودی نیز تجربه نمایند.

نهاد هایی که با مراقبت از صدمات روانی آگاهی لازم را دارند

سازمان مراقبت آگاهانه از صدمات روانی در مورد رایج بودن سطح بالا از صدمات روانی شناخت کامل داشته، این سازمان تاریخچه زن تحت حمایت و علایم نوع صدمه را که فرد تجربه کرده است ارزیابی مینماید این ارزیابی میتواند با سوال " برای شما چه اتفاق افتیده است " آغاز گردد، این سازمانها فرهنگ مراقبت آگاهانه از صدمات روانی را انکشاف میدهند و کارکنان خویش را تشویق مینمایند که در فعالیت های روزمره شان این موارد را تمرین نمایند تا از دوباره ضرر رسانیدن به زن تحت حمایت جلوگیری شود. همچنان این سازمان ها کارکن را وادار می سازند تا مراقبت خودی خویش را نیز مد نظر داشته باشند.

سازمانهای مراقبت آگاهانه از صدمات روانی یک تیم کاری آراسته با روحیه همکاری از مراقبت کنندگان و حمایت کنندگان را بوجود می آورند، این سازمانها برنامه های آموزشی را نظر به نیازمندی کارکنان شان جهت بلند بردن سطح ظرفیت آنان آماده می سازند. در نتیجه، کارکنان از مشاهدات رفتاری مانند خشونت، قهر، انزوا، و یا عدم تمرکز که پاسخگو از داستان زننده گی یک فرد می باشد وضعیت زن تحت حمایت را درک مینمایند. درک از نیازمندیها و بوجود آوردن مراقبت فردی،

با ملایمیت صحبت کردن، احترام گذاشتن و کارکردن با زنان تحت حمایت توسط تیم مراقبت آگاهانه از صدمات روانی، تشویق زنان تحت حمایت به حق اشتراک و انتخاب این ها همه میتوانند در درمان زن تحت حمایت کمک نمایند.

نهاد های که با مراقبت از صدمات روانی آگاهی لازم را ندارند

این سازمان ها از فقدان دانش در مورد واقعات صدمات روانی و ازدیاد رایج بودن صدمات برخوردار بوده ، در ارزیابی از سوالاتی مثل " شما را چه شده؟" استفاده مینمایند.

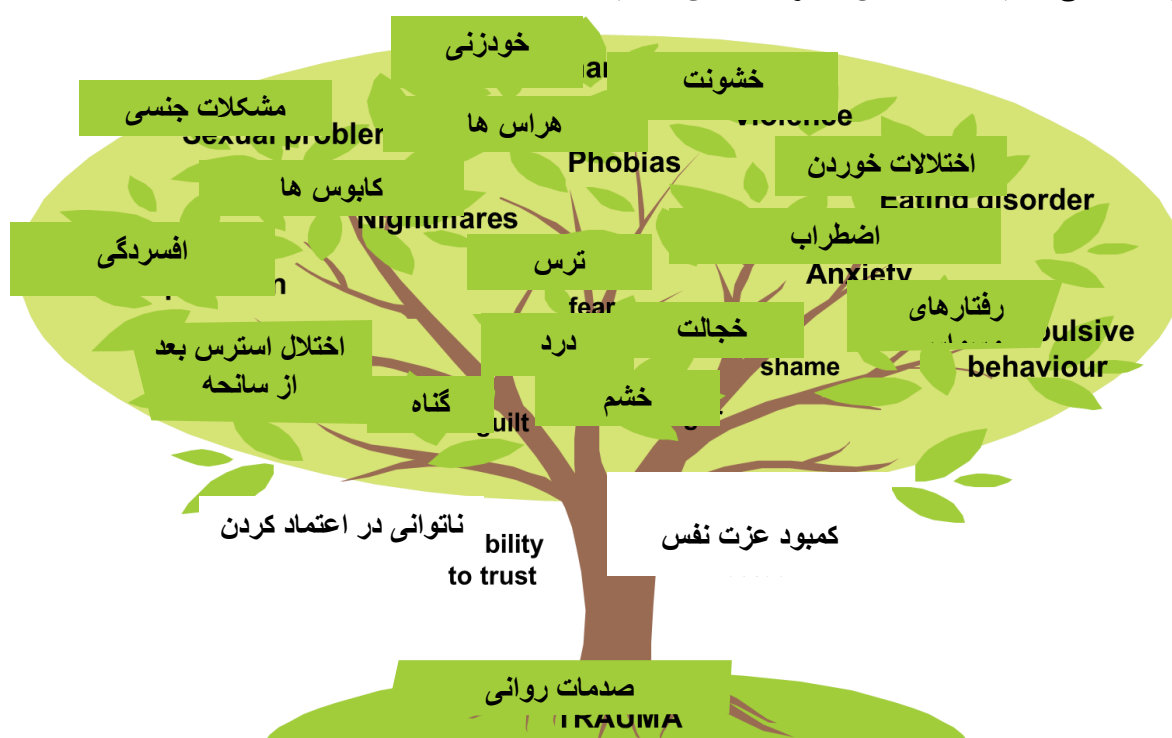
این سازمانها از قوانین و پالیسی های سخت و جدی استفاده نموده، فرهنگ ملامت کردن را رشد داده و نسبت به اینکه در قسمت ارتقای دانش کارکنان اش کوشا باشد کوتاهی مینمایند. از جمله نسبت به زن تحت حمایت که وی در اثر صدمات ناشی از رفتار نامناسب کارکنان اش متضرر میشود زن تحت حمایت را یک فرد مشکل زا برچسب زده، شخص مراقبت کننده مستقیماً با زن تحت حمایت در تماس نبوده و الی اینکه در صورت ضرورت اگر نیاز به ملاقات باشد.

این سازمان ها نسخه ای را برای درمان تجویز می کنند که این مورد نه تنها زن تحت حمایت را درمان نمی کند بلکه میتواند انتخاب زن تحت حمایت را لطمه دار سازد و باعث عدم توانمندی زن تحت حمایت گردد.

علامه صدمات روانی

“علی الرغم آنکه دنیا مملو از درد و رنج است ، اما باز هم اغلب مردم بر این همه درد و رنج غلبه حاصل نموده اند” هلین کیلر

تأثیرات صدمات روانی در همه ابعاد زنده گی یک شخص تأثیر گزار بوده در شرح زیر علامه عمده و اثرات آن را بالای زنده گی یک شخص را نشان میدهد

پاسخدهی به زن تحت حمایت که از صدمات روانی متأثر گردیده است

احیای دوباره یک سفر فردی برای هر یک از زنان تحت حمایت میباشد و خوب است تا نکات کلیدی برای احیا درک شود. کارکنان مراکز حمایتی باید اهمیت یک تیم مراقبتی درمانی را درک کنند و توجه داشته باشند به این امر که چگونه ارتباطات نقش مهم را برای احیای زن تحت حمایت که از صدمه روانی متأثر گردیده ایفا نماید.

تأثیرات فرهنگ و عقاید برای پاسخ دهی واقعات صدمات روانی

کارکنان مراکز حمایتی باید در مورد تأثیرات فرهنگ و دیگر عوامل اجتماعی و شخصی مانند تاریخچه زندگی فرد، ویژگی های رویداد آسیب زا برای او، مرحله توسعه، ماهیت روابط و حمایت های اجتماعی، ویژگی های فرد و ماهیت پاسخدهی پس از واقعه صدمه، پاسخ به حوادث صدمات روانی و توانایی بهبود یک متضرر را درک نمایند.

تمرین مشترک مراقبت آگاهانه از صدمات روانی

برای به اشتراک گذاشتن تمرین مراقبت آگاهانه از صدمات روانی ما نیاز داریم تا دانش، مهارتها و طرزروحمیه از شخص مواظبت کننده را در داخل یک سازمان انکشاف دهیم. ایجاد یک فضا کاملاً مصون و آرام برای مراقبت آگاهانه از صدمات روانی، ارائه معلومات واضح در مورد صدمه روانی، علائم صدمات روانی و چارچوب خاص تروما که برای افزایش دانش در تمام خطوط ارائه خدمات ضروری است.

نیاز است تا "پلانه های مراقبتی" که یکی از ابزار مراقبت آگاهانه از صدمات روانی میباشد را در نظر گیریم. تشخیص، آموزش و تشریح مراقبت آگاهانه از صدمات روانی، چارچوب متمرکز بر احیا توسط سازمان هایی که امنیت، توانمند سازی و انعطاف پذیری را برای زنان تحت حمایت و کارکنان ارتقا می دهند، مورد استفاده قرار می گیرد. اجرای تمرین های که با استفاده از چارچوب حل مسئله در زمان مطالعه قضیه استفاده می گردد که میتوان توسط این تمرین ها تشخیص و شناسایی موضوعات مرتبط به صدمات را تسهیل بخشید این امر باعث میشود تا مداخلات چندین جانبه را بخاطر حل مسئله برای زن تحت حمایت سراغ نمود.

مدیریت فشار و مراقبت خودی

کار با زنان تحت حمایت میتواند بسیار رضایت بخش باشد، زیرا ما با آنها کار می کنیم و شاهد بهبودی آنها هستیم اما این هم ممکن است تا باعث استرس و خستگی فیزیکی شود که باعث استرس عاطفی و صدمات ثانوی یا غیرمستقیم شود کار با زنان تحت حمایت میتواند استرس زا باشد، اگر به وقت مدیریت نشود منجر به فرسودگی میشود. کارکنان نیاز به مراقبت خودی، فیزیکی خویش را دارند (تمرین کردن، تغذیه مناسب غذایی، و هشت ساعت خواب) بیشتر از این، ایشان باید بیشتر به مراقبت روانی و روحی خویش توجه مبذول نمایند (گرفتن سرگرمی ها، شنیدن موسیقی، و گرفتن رخصتی های شان، مراقبت و قناعت و خوشحال بودن از نتیجه تکمیل یا انجام کاری) بخاطر اجتناب و جلوگیری از صدمه ثانوی کارکنان و مدیریت فشار کار و استرس بالای شان، ضروری پنداشته میشود تا پلان مراقبت خودی برای مدیریت فشار کاری را آماده سازند مراقبت خودی در کارهای یومیه که ما آنرا انجام میدهم یک اولویت است.

تشخیص و شناسایی زنان تحت حمایت

تشخیص دقیق متضررین قضایای قاچاق انسان و متضررین خشونت به اساس جندر بخاطر محافظت شان در ساحات جسمانی، مصونیت، حقوق و متیقین بودن از اینکه آنها خدمات حیاتی را دریافت مینمایند. بخاطر تشخیص و شناسایی درست متضررین قضایای قاچاق انسان و متضررین و معروضین خشونت به اساس جندر جلوگیری از دو باره متضرر ساختن زنان تحت حمایت ما باید نکات کلیدی زیر را مدنظر داشته باشیم.

مراحل تشخیص و شناسایی متضررین قضایای قاچاق انسان و قضایای خشونت به اساس جندر

برای تشخیص و شناسایی متضررین قضایای قاچاق انسان و قضایای خشونت به اساس جنسیت از دو شیوه ذیل استفاده صورت میگیرد:

➤ ارزیابی شاخص های عمومی قضایای قاچاق انسان و قضایای خشونت بر اساس جندر

➤ راه اندازی مراحل مصاحبه

۱. شاخص های عمومی : بخاطر تشخیص و شناسائی مناسب متضررین قاچاق انسان، باید شاخص های عمومی و همچنان بعضی شاخص های اضافی را در رابطه به قضایای اطفال و زنان قاچاق شده و قضایای خشونت بر اساس جنس را مدنظر گیریم.^۱

۲. روند مصاحبه : مدنظر گرفتن عملکرد مبتنی بر متضرر و تعقیب کردن روش های سه گانه ذیل

- مرحله قبل از مصاحبه
- مرحله مصاحبه
- مرحله بعد از مصاحبه

میکانیزم ملی رجعت دهی قضایای متضررین و معروضین به خشونت بر اساس جنس و قضایای قاچاق انسان
جهت رجعت دهی مصون متضررین قضایای خشونت بر اساس جنس و قضایای قاچاق انسان برای نهاد های عرضه کننده گان خدمات حمایتی از جمله بهترین عملکرد ها محسوب میشود تا از مکانیزم ملی رجعت دهی که توسط کمیسیون عالی مبارزه با قاچاق انسان و قاچاق مهاجران با حمایت تکنیکی سازمان بین المللی مهاجرت (IOM) انکشاف داده شده است، استفاده می نماییم. استفاده از مکانیزم ملی رجعت دهی کمک میکند تا در قسمت گزارش دهی قضایای قاچاق انسان از دو گانگی قضایا جلوگیری بعمل آید و همچنان نشان دهنده آمار و ارقام دقیق از معلومات جامع و کامل در قسمت قضایای قاچاق انسان به سطح کشور نیز بحساب می آید.

فصل ششم: آموزش حرفوی ، تعلیمی و تربیتی

هدف عمده آموزش در مراکز حمایتی ،تحت تعلیم قرار دادن زنان تحت حمایت به شیوه تدریس دروس مکتب نبوده بلکه با ایجاد هماهنگی در فعالیت های مراکز حمایتی زنان در بخش آموزش و با ارایه آموزش خوب در نظراست تا برای زنان تحت حمایت در هر سن و سالی که قرار دارند، تعلیمات ، شناخت ها ، اطلاعات و معلومات ، ایجاد آگاهی و کسب مهارت ها را در زمینه ها و موارد مختلف انتقال دهند ، تا در روشنایی این برنامه ها زنان در جهت تکامل و تعالی دست یافته و به وسیله این آموزش ها معلومات درمورد اجتماع ، فرهنگ ، تعلیم و تربیه ، محیط و اطراف ماحول خویش حاصل نمایند ارایه آموزش متوازن زنان تحت حمایت را کمک خواهند کرد تا به حقوق ، امتیازات ، و محرومیت های خود در جامعه واقف شده ، از قانون آگاهی حاصل نموده درصدد رفع حق تلفی ها از طریق فراگیری علم و دانش برآیند . هدف عمده مراکز حمایتی از ارایه آموزش تقویت روحیه اعتماد به نفس و بلند بردن سطح دانش زنان تحت حمایت میباشد . اشخاصی که به عنوان معلم در مراکز حمایتی زنان ایفای وظیفه مینمایند باید :

۱. حد اقل فارغ صنف دوازدهم ، فارغ صنف چهاردهم و یا درجه لیسانس باشند
۲. سن وی از ۲۵ سال کمتر نباشد
۳. سند اشتراک درسمینارهای آموزشی تعلیمی را داشته باشد
۴. دارای برخورد و رفتار پسندیده اجتماعی باشد.
۵. دارای حد اقل یک یا دو سال تجربه کاری به عنوان معلم باشد

برنامه های آموزشی در مراکز حمایتی

آموزش در مراکز حمایتی زنان بدو شکل صورت میگیرد :

الف. آموزش در داخل مراکز حمایوی زنان: (شامل کورس های سواد آموزی ، قرآنکریم ، فراگیری لسان های ملی ، همکاری در تدریس مضامین مکتب برای زنان و دختران که قبلاً شاگرد مکتب بوده باشند، فراگیری آموزش حرفه های مختلف ، مضامین حفظ الصحه شخصی ، محیطی، لسان های خارجی ، کامپیوترنظر به تقاضا و علاقمندی زنان تحت حمایت).

۱. سواد آموزی

زنان تحت حمایت و دختران که سن هفت سالگی را تکمیل نموده و با مادران شان در مرکز حمایوی تحت حمایت قرار دارند و از نعمت سواد بی بهره اند در داخل مراکز حمایوی تحت تعلیم قرار میگیرند پسران که سن هفت سالگی را تکمیل ننموده اند مطابق پروگرام خاص مراکز حمایوی در کودکان تحت آموزش قرار گرفته میتوانند و پسران که سن هفت سالگی را تکمیل نموده اند از مرکز حمایوی مرخص شده و به مراکز پرورشی و یا به یکی از والدین و یا محارم شرعی اش تسلیم داده میشوند. تدریس به زبان مادری و در هماهنگی به نصاب تعلیمی وزارت معارف صورت میگیرد، برای شاگرد تحت تعلیم شیوه های تدریسی ذیل مدنظر است.

۲. خواندن و نوشتن

زنان تحت حمایت با خواندن و نوشتن حروف الفبا ، شناخت کلمات ، ترکیب کلمات مهارت های ساختن جمله و خواندن جمله آشنا شده. در مرحله بعدی خواندن پاراگراف کوتاه و پاراگراف بزرگ را نیز تمرین خواهند کرد .

۳. حساب

در بخش حساب تدریس بشکل کاربردی صورت گیرد باید زنان تحت حمایت در عمل و زندگی روزانه از موضوعات ذیل شناخت مختصر کسب نمایند:

۱. شمارش اعداد و اشیاء

۲. شناخت و اجرای عملیه های جمع ، منفی ، ضرب و تقسیم .

۳. شناخت واحداث (واحد زمان ، واحد پول ، واحد حجم ، واحد اندازه گیری و واحد اوزان)

۴. علوم دینی

- تدریس قرآنکریم برای تمام زنان تحت حمایت و اطفال شان که با آنها در مرکز حمایوی به سر میبرند، در سطوح مختلف آموزشی .

- فراگیری وظایف اساسی اسلامی ، (فقه ابتدایی احکام نماز ، روزه ، غسل) .

- تدریس فقه ابتدایی برای پیروان مذاهب شیعه و سنی بطور جداگانه صورت میگیرد.

- معلومات در مورد حدیث شریف و توضیح و تفسیر احادیث شریف به آنان .

- بیان قصص الانبیاء و سایر کتب دینی (بطور کوتاه و آموزنده به زبان و سطح برداشت زن تحت حمایت).

۵. آموزش حقوق و مهارت های زندگی

- زنان تحت حمایت در مورد موضوعات حقوق زن ، شناخت حقوق والدین ، شناخت از حقوق شهروندی ، معلومات کلی در مورد قانون منع خشونت ، حفظ الصحه محیطی ، حفظ الصحه شخصی ، رعایت آداب معاشرت ، معلومات عمومی در مورد اجتماع ، ارگانهای دولتی ، شفاخانه ها ، شناخت آدرس ها و مناطق مختلف ، شناخت عمر (سن)، معلومات مختصر در مورد کشور و منطقه، ساختار عمومی حکومت، آموزش کامپیوتر ، استفاده از انترنت و امثال آن (در صورت تقاضا و علاقمندی زن تحت حمایت) آموزش داده خواهند شد.

۶. آموزش خورد سالان

تمام اطفال که در مراکز حمایتی زندگی می نمایند و سن شان واجد شمولیت در مکتب می باشد میتوانند به مکاتب دولتی، خصوصی یا مسلکی حضور یابند در صورتی که خطری آنان را تهدید نکند در صورت موجودیت خطر زنان تحت حمایت زیر سن و اطفال نیز میتوانند دروس شان را در داخل مرکز حمایتی تعقیب و پیگیری نمایند. این امر در برگیرنده اطفال زنان تحت حمایت نیز میگردد.

در قسمت آموزش خورد سالان دهر مرکز یک صنف شیرخوارگاه و یک صنف کودکان که آمادگی برای شمولیت به مکتب است ایجاد شده است اطفال زنان تحت حمایت در همین مراکز شامل گردیده تا زمانیکه خطر رفع شود تنظیم استند. زمانیکه خطر رفع شود آن گاه برای طفل اجازه آموزش و تدریس در محیط بیرون از مرکز داده میشود.

ب. آموزش خارج از مراکز حمایتی زنان

ادامه تحصیلات عالی : مراکز حمایتی زنان، برای زنان تحت حمایت زمینه فراگیری تحصیلات را فراهم میسازد - در صورتیکه سطح دانش آنها از ظرفیت تدریس در مرکز حمایتی زنان بلند باشد مراکز تلاش مینماید با در نظر داشت وضعیت قضیه آنان زمینه تحصیلات عالی شانرا در خارج از مرکز مهیا نمایند. هرگاه زن تحت حمایت قبلاً محصل دانشگاه بوده باشد و خطری وی را تهدید ننموده موانع قانونی موجود نباشد میتواند به تحصیلاتش ادامه دهد. کارکنان اجتماعی مراکز حمایتی معلومات اضافی در مورد تاریخ و جغرافیای کشور، ساختار دولت، طرز زندگی مردم در شهر ها و ولایات مربوط را نیز برای زنان تحت حمایت تدریس نماید.

فصل هفتم: تدابیر امنیتی در مراکز حمایتی زنان

۱. تأمین امنیت دفتر مرکزی مراکز حمایتی

- تأمین امنیت در مراکز حمایتی زنان جزء مسوولیت های مراکز حمایتی زنان است مراکز حمایتی زنان میتوانند در صورت امکان همکاری وزارت امور زنان و وزارت امور داخله را در مورد تأمین امنیت جلب نموده مشوره های لازم را اخذ نمایند

تأمین امنیت مراکز حمایتی زنان بطور هماهنگ و به اساس پالیسی مشترک امنیتی صورت گیرد : تأمین امنیت در تعمیر ، تأمین امنیت کارکنان ، تأمین امنیت زنان تحت حمایت با تدویر تریننگ ها برای ارتقای ظرفیت گارد های امنیتی ترتیب و تنظیم گردیده همه موارد شامل تأمین امنیت در مراکز حمایتی میباشد .

- تأمین امنیت زن تحت حمایت در محکمه ، پولیس و خرنوالی از مسوولیت مراکز حمایتی زنان است توجه و مواظبت بیشتر را ایجاب مینماید (حضور طرفین دعوی و اعضای خانواده زنان تحت حمایت ، احتمال وقوع هر نوع حادثه را ممکن می سازد ، فلذا غرض جلوگیری از وقوع حوادث، مراکز حمایتی برای تأمین امنیت زنان تحت حمایت همکاری محکمه ، خرنوالی و پولیس را جلب خواهند کرد.)

برای بهبود وضعیت امنیتی مراکز حمایتی زنان ، امنیت این مراکز با وسایلی چون ، سیم های خاردار شیشه های فرو شده در داخل دیوار ها ، قفل های امنیتی ، وگارد های ورزیده تهیه و تأمین می گردد.

مراکز حمایتی زنان غرض بهبود وضعیت امنیتی در مراکز حمایتی صلاحیت تعیین ، تقرر و عزل مسؤلین بخش امنیتی را دارا میباشند .

در صورتیکه وزارت امور زنان و ریاست های مربوط آن بخواهند از کارکرد های مراکز حمایتی نظارت نمایند موضوع نظارت و وقت آنرا به منظور تأمین امنیت بیشتر زنان تحت حمایت و مراکز حمایتی زنان به مراکز حمایتی زنان قبل از نظارت اطلاع دهند.

برای رسیدگی عاجل غرض رفع معضله های امنیتی که در مراکز حمایتی بوقوع می پیوندد، جدول های حاوی شماره های تماس با ذکر اسم ها و مشخصات، به اساس ثبت موقف ووظایف مسئولین ارگانهای مختلف امنیتی شماره های تماس مسئولین و کارکنان سایر مراکز حمایتی، وزارت خانه ها و موسسات ارتباطی تهیه گردد.

۲. تامین امنیت در محل بودوباش زنان تحت حمایت

- از ورود و بود و باش افراد مسلح، غیرمسلح و گارد های امنیتی در محل بود و باش زنان تحت حمایت به جز از حالات اضطراری وحالات خاص امنیتی جداً جلوگیری شود .
- هیچ رسانه ای حق ورود در محل بودوباش زنان تحت حمایت، انجام مصاحبه و فلمبرداری از محل بودوباش زنان تحت حمایت را ندارد این موارد در پالیسی رسانه هانتظیم شده است.

۳. تامین امنیت کارکنان مراکز حمایتی

- تامین ارتباط بین کارکنان، ارتباط هرکارکن با دفتر مرکزی در حالات وقوع حادثه و یا بروز خطر توسط تلفون خاص با انتخاب شماره خاص صورت گیرد .
- کارکنان مراکز حمایتی به اساس توزیع شماره های تلفون از طریق مراکز حمایتی و با درنظر داشت سلسله مراتب ارتباطات بین خویش را تنظیم نمایند. شماره های مشخص امنیتی در نزد هر یک از کارکنان بطور دایم فعال نگهداشته شود تا همه کارکنان مراکز حمایتی زنان در موقع خطر بتوانند با دفتر مرکزی و یا همدیگر تماس برقرار نمایند، دفتر مرکزی نیز درصدد کمک به موقع به ایشان بوده بطور عاجل به کمک شان اقدام نماید.
کارکنان مراکز حمایتی زنان برای تامین امنیت موظف هستند که متوجه همه رفتار و کردار زنان تحت حمایت بوده و هر نوع تخطی از جانب ایشان را در گزارش نوکریوالی خود انعکاس داده، تدابیر اتخاذ شده را از جانب خود و همکاران نیز در گزارش درج نمایند.

۴. طرح پالیسی ها و لوايح جهت بهبود وضعیت امنیتی مراکز

پالیسی امنیتی غرض تامین امنیت بهتر در مراکز حمایتی را، سازمان بین المللی انکشاف حقوق (IDLO) نظر به نیازمندی های مراکز حمایتی و پیشنهاد شبکه ای هماهنگی مراکز حمایتی برای مراکز حمایتی ترتیب و در آن چگونگی رسیدگی به وضعیت نا امن و مسولیت هر یک از کارکنان مراکز حمایتی را معین و مشخص نموده است این پالیسی ذریعه برنامه های آموزشی غرض آگاهی کارکنان مراکز آموزش داده شده است همه کارکنان از این پالیسی آگاهی داشته و در روشنایی پالیسی امنیتی هر یک از مراکز حمایتی زنان نیز پالیسی امنیتی جهت تامین امنیت در مراکز حمایتی با درنظر داشت پالیسی امنیتی مراکز و چگونگی تامین امنیت در محل منطقه که مرکز حمایتی در آن موقعیت دارند تطبیق میگردد.
- امنیت در مراکز حمایتی زنان مطابق پالیسی مراکز و مقررره مراکز حمایتی زنان در هماهنگی پالیسی امنیتی هر مرکز، با درنظر داشت چگونگی شرایط محیطی، محلی و منطقوی مراکز حمایتی تامین گردد. پالیسی امنیتی مسولیت تامین امنیت مراکز حمایتی زنان را که در ولایات دفاتر فعال دارند نیز شامل میگردد.
به منظور تامین امنیت بهتر مراکز حمایتی و زنان تحت حمایت در بخش های مختلف فعالیت های مراکز ورکشاپ های امنیتی بطور جداگانه تدویر و برای هر یک از کارکنان که در بخش های مختلف ایفای وظیفه مینمایند مکلفیت ها و وظایف و عملکرد های شان در هنگام وقوع حادثه، تهدیدات و مواجه شدن به خطر توضیح و تدریس گردد .

۵. تامین امنیت بازدیدکننده گان مراکز حمایتی

برای حفظ و تامین بهتر امنیت، رعایت و حفظ حریمیت در مراکز حمایتی زنان، طرز العمل اداری بازدیدکننده گان از مراکز حمایتی را با داشتن یک طرز العمل (نحوه بازدید از مراکز حمایتی) درمطابقت با مقررره مراکز حمایتی و طرز العمل هماهنگی، پالیسی حریمیت مراکز حمایتی بالزوم دید و موافقت مسولین مراکز حمایتی، تنظیم و شرایط بازدید از مراکز حمایتی زنان توسط مسولین مراکز حمایتی تعیین می گردد.

تنظیم نحوه ملاقات زنان تحت حمایت با اعضای خانواده اش در مشوره و رضایت زنان تحت حمایت مطابق به مقررہ مراکز حمایتی زنان صورت می گیرد.

۶. اتخاذ تدابیر خاص و قایوی در حالات اضطرار

با در نظر داشت شرایط کنونی در پالیسی امنیتی مراکز حمایتی به همکاری وزارت امور زنان و وزارت امور داخله در مراکز حمایتی اتاق های ایمنی ایجاد می گردد تا در مواقع خطر مراکز حمایتی بتوانند زنان تحت حمایت را به آن انتقال داده و در پالیسی های امنیتی شان داشتن اتاق ایمنی را بگنجانند.

اتخاذ تدابیر خاص و قایوی در حالات وقایع عاجل با در نظر داشت پالیسی امنیتی مراکز حمایتی زنان و به همکاری وزارت امور زنان ، و ریاست اطفاییه مربوط وزارت امور داخله اتخاذ و وسایل ضد حریق به همکاری وزارت صحت و امبولانس غرض انتقال زن تحت حمایت مریض و یا زخمی مساعدت نمایند.

با نصب وسایل ضد حریق در آشپزخانه و در هر طبقه از تعمیر مراکز حمایتی زنان ، میتوان از حریق جلوگیری بعمل آورد . مراکز حمایتی زنان ، مکلف به ایجاد و تنظیم گروهی از کارکنان خویش بنام گروپ کمک کننده (ریزرفی) میباشند. این گروپ در موقع حادثه و یا واقعه به کمک زنان تحت حمایت و مراکز حمایتی می شتابند ، مسؤلین مراکز با تشخیص نمودن وظایف هریک از اعضای گروپ در مواقع ضروری اقدامات بیشتری را انجام داده و مرکز را در این راستا همکاری نماید . مرکز حمایتی نیز در همکاری با گروپ متذکره اقدامات بهتری را اتخاذ نموده و در صدد رفع مشکل می گردد. و علاوه بر جعبه کمک های اولیه که در مراکز حمایتی نیاز است و برای پانسمان زخم، و غیره استفاده میگردد در جمع آنها تورنیکت، کمپل تروما و موارد اضطراری دیگر نیز موجود می باشد.

حالات خاص و اضطرار شامل

- ۱- فرار زن تحت حمایت از مراکز حمایتی .
- ۲- ورود سارقین مسلح و یا غیر مسلح در مراکز حمایتی .
- ۳- تهدید کارکنان و زنان تحت حمایت در مراکز حمایتی .
- ۴- حریق نمودن اموال ، اجناس و یا یکی از مربوطات و یا تعمیر مراکز حمایتی زنان.
- ۵- اقدام زنان تحت حمایت به خود سوزی .
- ۶- اقدام به خود کشی و هر نوع صدمه رساندن توسط زن به خودش و سایرین.
- ۷- تعقیب موثر حامل زنان تحت حمایت توسط افراد مسلح غیرمسول، و یا جانب مقابل زنان تحت حمایت مرکز حمایتی.
- ۸- وقوع انفجارات و حملات انتحاری.

۷. مقابله با وقایع خاص و غیر مترقبه در مراکز حمایتی زنان

بعضی اوقات امکان دارد در مراکز حمایتی وقایع چون آتش سوزی، زلزله و سایر وقایع چون حملات انتحاری و یا ورود سارقین مسلح و یا غیر مسلح صورت گیرد در صورت وقوع موارد ذکر شده مسؤلین و کارکنان مراکز حمایتی مکلف به انجام امور ذیل خواهم بود:

- اطلاع دهی ذریعه تلفون و یا مکتوب به وزارت امور زنان ، حوزه امنیتی مربوط ، به اطفائی و یا مسؤلینی که مسوولیت جلوگیری از واقعات را دارند.
- در صورت وقوع انفجار و یا انتحار انتقال دادن زنان تحت حمایت در مدت زمان کوتاه به اتاق ایمنی.
- ۳. تقویت سیستم گزارش دهی از اجرای وظایف محافظین روزانه و شبانه جهت تامین امنیت بهتر.
- ۴. مسؤلین مراکز حمایتی زنان در صورت بروز واقعه گزارش تهیه شده را که حاوی موارد ذیل میباشد: چگونگی بروز واقعه، تدابیر اتخاذ شده توسط کارکن برای جلوگیری و یا تخفیف واقعه از شروع الی ختم را با تشریحات بطور مفصل از کارکن موظف اخذ نموده و با اخذ تدابیر لازم و ضروری تصامیم اتخاذ شده توسط کارکن را، ارزیابی نماید. در صورتیکه کارکن

نوکیروال شب از نعمت سواد بی بهره باشد در این صورت تمام اقدامات و امورات انجام شده برای رفع واقعه را که انجام داده است برای مسئول مرکز حمایوی بشکل شفاهی بیان میدارد و مسئول مرکز این موارد را یادداشت و امضاء یا شصت زن تحت حمایت را اخذ مینماید .

۶. مراکز حمایوی زنان جهت تامین امنیت در مراکز، جلوگیری و دفع حادثه با ارگانهای امنیتی مربوط همکاری داشته و در تحکیم روابط شان تلاش نمایند .

۷. مراکز حمایوی وسایل نقلیه و دفاتر مربوط به مراکز حمایوی باید با جعبه کمک های اولیه مجهز گردد.

۸. وظایف گروپ حمایوی در داخل مرکز حمایوی

- همکاری با مسئولین مربوط در رفع خطر به زودترین فرصت
- انتقال زنان تحت حمایت به محل امن و مصون
- تماس با مسئولین پولیس در زودترین فرصت
- تماس با وزارت امور زنان و شخص موظف امنیتی مرکز حمایوی
- تدابیر عاجل و قایوی از سوی مراکز

فصل نهم: دسترسی به عدالت

دسترسی به عدالت در مراکز حمایوی بشکل رایگان بوده شامل میانجیگری، مصالحه، پیگیری قضیه در مراجع عدلی و قضایی توسط وکلای مدافع و مساعدین حقوقی مراکز حمایوی صورت میگیرد.

نقش مراکز حمایوی در دسترسی به عدالت

یکی از خدمات مهم و ارزنده که مراکز حمایوی برای زنان تحت حمایت انجام میدهند دسترسی به عدالت است هدف دسترسی به عدالت و ارائه خدمات حقوقی رایگان برای زنان تحت حمایت شامل، اقامه، تعقیب و پیگیری دعاوی در مراجع عدلی و قضایی بوده آنچه از زنان تحت حمایت که نیاز به مساعدت های حقوقی دارند با گماشتن وکلای مدافع و مساعدین حقوقی رایگان کمک میشوند. وکلای مدافع برای مساعدت زنان تحت حمایت استخدام شده اند تا از یک جانب اصول محاکمه عادلانه رعایت گردد و از سوی دیگر بطور مسلکی و قانونی برای پیشبرد قضیه زن تحت حمایت سعی و تلاش صورت گرفته اسناد و مدارک اثباتیه را که به نفع موکل باشد بطور قانونی جمع آوری نموده در حضور قضا بطور قانونی از حقوق موکلش دفاع نماید.

مراکز حمایوی زنان برای دسترسی زنان تحت حمایت به عدالت، همکاری بر تعقیب و پیشبرد قضیه زن تحت حمایت، بخش مشوره های حقوقی را با بکار گماشتن مساعدین حقوقی و وکلای مدافع توسعه میدهند .
مسئولین مراکز حمایوی الماری های مستحکم و مطمئن را غرض حفظ حریمیت قضایا و اسناد و اوراق مربوط، دوسیه زن تحت حمایت برای شان آماده سازند.

مشاورین حقوقی در مراکز حمایوی زنان

هدف از ارائه مشوره های حقوقی برای زنان تحت حمایت این است که زن تحت حمایت علاوه بر اینکه از مسایل حقوقی و قانونی در رابطه با قضیه اش معلومات اخذ مینماید، در صورتیکه مایل باشند می توانند بدون مراجعه به محکمه با اخذ مشوره های حقوقی تصمیم اتخاذ و قضیه مربوط اش را با تدویر جلسات میانجیگری و یا جلسات مشوره های حقوقی حل نماید، در صورتیکه زن تحت حمایت دعوی خود را در محکمه اقامه نماید در این حالت نیز وکیل مدافع، زن تحت حمایت را از چگونگی پیشبرد قضیه و یا دعوی اش در جریان قرار داده وی را در پیشبرد دعوی اش در محاکم و خاړنوالی ها همکاری نماید.

مشاورین حقوقی و وکلای مدافع مراکز حمایتی نهایت سعی و کوشش خود را مینمایند تا قضایا از طریق میانجیگری حل و فصل گردد وکیل مدافع و یا مشاور حقوقی مراکز حمایتی به منظور بدست آوردن حقایق قضیه ، تعیین نوعیت دعوی و حمایت مشخص نمودن نوع مشوره ای که بعداً در طی چندین نشست برای زنان تحت حمایت ارایه خواهد شد زن تحت حمایت را به دسترسی به عدالت کمک مینماید.

مشاورین حقوقی مراکز حمایتی باید مطابق قانون دارای تحصیلات عالی بدرجه لیسانس یا بالاتر از آن بوده ، از فارغین پوهنچی های شرعیات و حقوق باشند ، افراد که واجد چنین شرایط نیستند به عنوان (facilitator) یا تسهیل کننده ، شناخته شده و در جلسات مشوره دهی وکیل مدافع میتوانند به عنوان کمک کننده شرکت نمایند ، تسهیل کننده گان مکلف اند محریمیت را بیشتر رعایت نمایند.

مشاورین حقوقی ، زن تحت حمایت را از حقوق قانونی شان آگاه نموده ، حقوقی را که ایشان در مورد تعیین و انتخاب ، عقد وفسخ قرار داد با وکیل مدافع را دارند بیان می نمایند ، زن تحت حمایت در صورت عدم اجرای به موقع و عدم پیگیری منظم و درست قضیه از جانب وکیل در هر مرحله از مراحل تعقیب قضایی میتواند برای پیشبرد قضیه اش وکیل مدافع جدید را اختیار نماید .

از آنجایی که قوانین تنظیم کننده زندگی روزانه افراد یک جامعه میباشد باید مشاورین حقوقی و وکلای مدافع جهت آگاهی زن تحت حمایت با تدویر و ورکشاپ ها برخی از ماده های قانون اساسی ، قانون مدنی ، قانون منع خشونت علیه زنان و سایر قوانین را که برای حیات روزانه زن تحت حمایت در خور اهمیت است برای شان توضیح نمایند.

مشاورین حقوقی نهایت تلاش را می نمایند تا به منظور حفظ نظام خانواده قضایا را با استفاده از میانجیگری و ارایه مشوره های حقوقی در همکاری با وکیل مدافع حل و فصل نمایند.

وکلای مدافع و مشاورین حقوقی در همکاری آمرین مافوق مراکز حمایتی برای ایجاد سهولت ها در مراکز حمایتی زنان با تدویر اساسات آموزش حقوقی میتوانند برخی از زنان تحت حمایت را که دارای سطح دانش بلند اند به عنوان کمک کننده و یا (paralegal) آماده نمایند .

مساعدين حقوقی و وکلای مدافع

-مراکز حمایتی زنان برای زنان تحت حمایت نیازمند که قضایای شان را در نهاد حقوقی و خانونالی منع خشونت علیه زن اقامه نموده اند سهولت هایی را فراهم نموده است که یکی از این سهولت ها توظیف وکلای مدافع و مساعدين حقوقی است که دارای تجارب مسلکی استند.

-مراکز حمایتی زنان با رعایت اصل محریمیت ، وکلای اناث را استخدام می نمایند . زیرا زن تحت حمایت با اعتماد کامل و راحت میتواند تمام حقایق مربوط به قضیه اش را به وکیل زن بازگو نموده و با این شیوه اعتماد کامل وکیل و موکل به زودترین فرصت تحقق میابد.

وکلای مدافع و مشاورین حقوقی برای موکل شان وقت کافی در نظر گیرند تا زن تحت حمایت بعد از تسلط کامل بالای وضعیت روانی اش تصمیم گیرد که حقایق قضیه اش را در اختیار شان قرار دهند یا خیر؟ در صورت که زن تحت حمایت وضعیت صحتی و روانی سالم نداشت نخست وی را به یکی از مراکز صحتی معرفی و بعداً قضیه اش را تعقیب نمایند.

-وکیل مدافع و مساعدين حقوقی برای دسترسی به اسناد و مدارک اثباتیه موکل خویش مطابق به قانون اجراءات جزایی ، قانون وکلای مدافع و سایر قوانین نافذه در کشور ، به همکاری کارکنان بخش های مختلف مراکز حمایتی زنان و کارکن صحتی مراکز حمایتی به جمع آوری اسناد و مدارک زن تحت حمایت تلاش و همکاری می نمایند تا چانس اثبات دعوی برای وی بصورت ساده تر تسهیل گردد..

-وکلای مدافع و مساعدين حقوقی مراکز حمایتی ، مطابق با قانون وکلای مدافع مکلف به داشتن کتاب ثبت و راجستر قضایا بطور جداگانه و فورم قرار داد موکل با وکیل مدافع میباشد ، وکیل مدافع و مساعدين حقوقی قضایای مربوط خود را در آن ثبت و راجستر نموده تمام حقایق قضیه را با در نظر داشت اجراءات که برای قضیه مینمایند بشکل فعالیت های روزانه خود درج کتاب ثبت قضایا نمایند .

-وکلای مدافع و مساعدين حقوقی خارج از مرکز حمايوى که بر اساس درخواست و توان مالی زن تحت حمايت با قرارداد وکالت مسؤوليت تعقيب وپيشبرد قضيه و يا دعوى زن تحت حمايت را به عهده مى گيرد ، قضيه پيشبرد و تعقيب قضيه زن تحت حمايت را نسبت به ساير قضايا و دعاوى حق اولويت مى دهد.

-در صورتيکه بنا بر معاذير مختلف قضايای زنان تحت حمايت از يك مرکز حمايوى به مرکز حمايوى ديگر معرفى ميگردد ، بايد ذريعه مکتوب رسمي با شرح تمام اجراءات که در مورد قضيه صورت گرفته است بانتايح حاصله از کارکردهای مرکز حمايوى قبلى ضم مکتوب ذکر شود ، تا مرکز حمايوى ديگر در جريان اجراءات انجام شده قرار گيرد. هرگاه زن تحت حمايت توسط رياست مراکز حمايوى وزارت امور زنان از يك مرکز به مرکز حمايوى ديگر معرفى ميشود نيز همين شيوه قابل تطبيق بوده و براى هر دو مرکز ذريعه مکتوب رسمي معرفى و از تحت حمايت قرار گرفتن زن تحت حمايت به مرکز حمايوى قبلى رسماً اطمینان داده شود.

ايجاد هماهنگي ميان بخش های مختلف مراکز حمايوى

مراکز حمايوى ميتوانند براى ايجاد هماهنگي بين مراکز و نهادهای مختلف ادارى ، مالی وساير بخش ها جلسات هماهنگي را دابر نموده تصاميم لازم را در زمينه اتخاذ نمايند در موارد قضايای خاص اين جلسات ميتواند به شکل فوق العاده دابر گرديده و تمام مراکز به توافق هم ، قضيه و يا موضوع خاص را رسيدگي نمايند. وکلای مدافع در صورت موجوديت مشکلات حقوقی در قضيه ميتواند موضوع را در جلسه شبکه هماهنگي مراکز حمايوى مطرح نموده و با همکاري و رهنمايى محاکم و خارنوالی ها راه حل های مناسب را که در قوانين بطور مشخص بيان گرديده است و يا در برخى موارد موجوديت خلای قوانين و يا عدم موجوديت نص صريح قانون براى زنان تحت حمايت مشکلات را ببار ميآورد راهيابی و تدابير مشخص را اتخاذ وبعداً به کميته انسجام وزارت امور زنان موضوع کتباً اطلاع داده شود تا مورد تعقيب و پيگيري قرار گيرد.

فصل دهم : محرميت

حفظ محرميت مراکز حمايوى

با درنظر داشت ماده سى و هشت قانون اساسى کشور " مسکن شخص از تعرض مصون است هيچ شخص ، به شمول دولت نمى تواند بدون اجازه ساکن يا قرار محکمه با صلاحيت و به غير از حالات و طرزي که در قانون تصريح شده است، به مسکن شخص داخل شود يا آن را تفتيش نمايد. فقره شش ماده ششم قانون منع خشونت عليه زن محرميت موضوع نسبتى " و ماده بيست و يك مقررہ مراکز حمايوى نيز در رابطه چنين مشعر است: "مسولين و کارکنان مراکز حمايوى نمى توانند محل رهايش و ساير موضوعاتی که افشای آن موجب تهديد امنيت، سلامت، و عفت زن تحت حمايت ميگردد، افشاء نمايند." ماده بيست و سوم مقررہ مراکز حمايوى زنان نيز تصريح مى دارد که "زن تحت حمايت حق دارد به موافقه يا تقاضای خود با محارم شرعى، ولى يا وصى يا ساير اقارب خویش که قبلاً معرفت داشته است، ملاقات نمايد. در ماده بيست و يکم مقررہ مراکز حمايوى محرميت يکى از اصول اساسى و مهم در مراکز حمايوى زنان ميباشد، تمام کارکنان مراکز حمايوى زنان ، وکلای مدافع ، وزارت امور زنان ، موسسات دولتي و غير دولتي که با مراکز حمايوى زنان ارتباط کارى دارند مکلف به حفظ محرميت مراکز حمايوى زنان ميباشند .

- با در نظر داشت نيازمندى ها و رعايت اصل محرميت در مراکز ، و به أساس پيشنهاد شبکه هماهنگي مراکز حمايوى زنان ، به همکاري دفتر محترم سازمان بين المللى انکشاف حقوق (IDLO) براى کارکنان ، زنان تحت حمايت مراکز و نهادهای ذيربط کارى با مراکز حمايوى، پاليسى محرميت تحرير و آگاهی از اين پاليسى براى کارکنان مراکز حمايوى ، موسسات ذيربط کارى با مراکز و رسانه ها با تدوير برنامه های آموزشی معلومات ارايه گرديده است که فعلاً بيشترين مشکلات از اين ناحيه حل گرديده است.

مطابق پاليسى محرميت مراکز حمايوى مکلف اند تا طور ذيل عمل نمايند:

۱. مراکز حمايوى زنان براى حفظ ورعايت محرميت ، برنامه های آموزشی را در فواصل زمانى مختلف براى کارکنان خویش تدوير نمايند .

۲. مراکز حمایوی زنان مکلفیت دارند که محرمیت را در تمام جوانب کاری شان رعایت نمایند . به زن تحت حمایت تازه وارد توصیه گردد که محرمیت قضایای خویش را حفظ و حقایق قضیه خود را در صورت رضاء و رغبت خودش برای سایر زنان تحت حمایت بازگو نماید اما با رعایت حفظ اسرار و این اصل تا بعد از ترک مرکز حمایوی بطور مطلق رعایت شود.

حفظ محرمیت در محل رهايش زنان تحت حمايت

محرمیت شامل تمامی امورات کاری مرکز، تعمیر مرکز، محل بودوباش زنان تحت حمایت و موقعیت آن، محرمیت قضایا، محرم نگه داشتن اسم و شهرت زنان تحت حمایت و کارکنان مراکز، طی مراحل و حل قضایای آنان بوده، هیچ شخص بشمول کارکنان مراکز حمایوی زنان حق افشای آدرس، موقعیت و افشای اسم های کارکنان مراکز حمایوی و حتی چگونگی حل و فصل قضایای متضررین را به هر منظوری که باشد ندارد.

رئیس مرکز حمایوی در افشای محل بودوباش زنان تحت حمایت مطابق طرز العمل محرمیت میتواند محل بودوباش زنان تحت حمایت را برای برخی از وزارت خانه ها مانند وزارت امور زنان، تمویل کنندگان و موسسات خیریه افشاء کند اما به اشخاص انفرادی نباید محل بودوباش زنان تحت حمایت افشاء گردد مگر با نهاد های مربوطه که در آن شاغل اند.. زنان تحت حمایت مکلف اند تا محرمیت و تشریح قضیه مربوط خویش را در مراکز حفظ نموده و تدابیر محافظتی را رعایت نمایند برای این منظور آگاهی های لازم از جانب مسولین و کارکنان مراکز برای زنان تحت حمایت ارایه گردد. تمامی اسناد و کتاب های ثبت موجود در مرکز حمایوی که ارتباط مستقیم با قضیه زن تحت حمایت دارد از جمله اسناد محرم بوده و محرمیت در مورد آن رعایت می گردد.

حفظ محرمیت توسط کارکنان مراکز حمایوی

حفظ محرمیت توسط کارکنان به عنوان یکی از ماده های قرار داد تقرر کارکنان گنجانیده می شود. کارکنان مراکز شامل (کارکنان مجاز و غیر مجاز) بوده و تمام کارکنان مکلف به حفظ محرمیت در همه عرصه های کاری شان میباشند. در صورت تخطی از تعهد و نقض محرمیت توسط کارکن، که جزء قرار داد کاری کارکن است، تدابیر تادیبی توسط مسؤل مراکز حمایوی زنان اتخاذ می گردد.

کارکنان مراکز حمایوی زنان مکلف اند تا حین بازدید اراکین بلند پایه حکومت، قوه قضاییه، قوه مقننه از مراکز حمایوی، آنان را از پالیسی محرمیت و ارزش های آن در عرصه عملی به زنان تحت حمایت آگاهی داده و برای حمایت بهتر زنان تحت حمایت متوجه تطبیق اصل محرمیت در مراکز حمایوی زنان باشند تا برای امنیت زنان تحت حمایت صدمه ای وارد نگردد.

مسولین مراکز حمایوی باید کارکنان رسانه ها و مطبوعات را آگاه سازند که با در نظر داشت قانون اساسی، قانون رسانه ها، مقررہ مراکز حمایوی زنان و رعایت اصل محرمیت مطابق پالیسی رسانه ها برای مراکز حمایوی زنان، حق دخول و فلم برداری از مراکز حمایوی زنان را ندارند.

مراکز حمایوی زنان می توانند با رسانه ها همکاری های نزدیک داشته و از فعالیت های رسانه ای در محدوده ای پالیسی محرمیت رسانه ها حمایت و همکاری لازم را انجام دهند.

رسانه های جمعی اجازه گرفتن فلم، تهیه گزارش و گرفتن تصویر از زن تحت حمایت را در داخل مرکز ندارند، جز در صورت اخذ موافقت نامه کتبی از زن تحت حمایت، رئیس اداره مراکز حمایوی در مرکز و رئیس ریاست امور زنان در ولایات.

با وجود آن هم باید فلم ساز، خبرنگار و عکاس باید زن باشند.

حفظ محرمیت اسناد دفتر

کارکنان مرکز جهت حفظ محرمیت مراکز سعی و دقت همه جانبه می نمایند ، در مکاتیب رسمی مراکز حمایوی زنان که عنوانی نهاد های دولتی و غیر دولتی ارسال میگردد از ذکر آدرس و موقعیت مراکز حمایوی زنان بخصوص محل بودوباش زنان متضرر جداً خود داری صورت گیرد. همچنان دونه ها و نظارت کنندگان غرض حفظ محرمیت زنان تحت حمایت جهت عکس برداری راپور ها و اوراق دوسیه زن تحت حمایت ، معلومات مورد نیاز شان را از دفتر مراکز حمایوی زنان مطالبه و مراکز حمایوی طبق خواست آنها توسط کمره مربوط مرکز حمایوی عکس ها و اسناد مورد نیاز را عکس برداری و تهیه نموده در اختیار شان قرار میدهند. کارکنان موسسات تمویل کننده و نظارت کننده نباید توسط مبایل های شخصی شان عکس برداری نمایند.

حفظ اسناد مربوط به زن تحت حمایت

از جانب مسولین مراکز حمایوی برای وکلای مدافع خاطر نشان شود که : مطابق ماده ۳۱ قانون اساسی کشور " محرمیت مکالمات، مراسلات، و مخابرات بین متهم و وکیل آن ، از هر نوع تعرض مصون میباشد.، همچنان طبق فقره (۱) ماده (۱۳) قانون وکلای مدافع ، و ماده ۱۱ طرز سلوک و رفتار وکلای مدافع مکلف به حفظ اسرار موکلین شان می باشند. ماده ۱۶ قانون وکلای مدافع که درمورد سوگند یاد نمودن وکلای مدافع می باشد نیز به موضوع حفظ محرمیت اشاره نموده است که متن ماده چنین صراحت دارد:

" به نام خداوند (ج) سوگند یاد می کنم که شغل وکالت دفاع را با امانت و صداقت اداء و اسرار آن را حفظ نمایم، احکام دین مقدس اسلام، قانون اساسی و تمام اسناد تقنینی نافذ دولت جمهوری اسلامی افغانستان را رعایت و احترام نموده و به موکل خوش خیانت نمی نمایم "

ماده ۲۳ مقررہ مراکز حمایوی زنان نیز درمورد محرمیت چنین صراحت دارد: " زن تحت حمایت حق دارد به موافقه یا تقاضای خود با محارم شرعی، ولی یا وصی یا سایر اقارب خویش که قبلاً معرفت داشته است، ملاقات نماید.

رهنمود هماهنگی مراکز حمایوی زنان ، آنده مساعدین حقوقی و وکلای مدافع که قضایای زنان متضرر را در مراجع عدلی و قضایی پیگیری مینمایند مکلف به حفظ محرمیت قضایا در تمام امورات مربوط به قضیه و مراکز حمایوی زنان می باشند

- برای رعایت اصل محرمیت در مراکز حمایوی، وکلای مدافع و مساعدین حقوقی ، حق داخل شدن به محل بودو باش زنان را ندارند موکل شان بمنظور آگاهی از پیشبرد امور مربوط به قضیه از جانب وکیل مدافع و مساعد حقوقی به دفتر مرکزی مراکز حمایوی انتقال داده میشود ، محل و چگونگی ملاقات وکیل با موکل توسط مسولین مراکز حمایوی با در نظر داشت حفظ محرمیت مراکز و قضیه تعیین میگردد

- مسولین مراکز به اقارب نزدیک و اعضای خانواده زن تحت حمایت توضیح نمایند که حق ملاقات و دید و بازدید زنان تحت حمایت رامطابق مقررہ وزارت امور زنان دارند. بدین منظور درخواست ملاقات با زنان تحت حمایت باید عنوانی وزارت امور زنان جهت کسب موافقت و تنظیم سایر موارد ملاقات تقدیم گردد ، بعد از طی مراحل اداری جهت حفظ امنیت زنان تحت حمایت رضایت و موافقت زنان تحت حمایت امر لازمی است ، در صورت لزوم مراکز حمایوی نیز میتوانند محل ملاقات را تعیین و تدابیر امنیتی لازم را برای مصونیت زن تحت حمایت اتخاذ نمایند . بعضی اوقات میتواند محل ملاقات زنان تحت حمایت وزارت امور زنان باشد.

- مسولین مراکز در نظر گیرند که در هنگام ملاقات زن تحت حمایت با خانواده اش ، حضور کارکن مراکز حمایوی زنان نظر به مسولیت و مکلفیت وظیفوی که در قبال زنان تحت حمایت و قضیه دارند امر حتمی است .

- وزارت امور زنان برای حفظ اصل محرمیت قضایا ، محل مناسب جداگانه و دور از انتظار سایرین را برای ملاقات کننده گان مهیا نماید .

- حفظ محرمیت قضایا و مستفیدین مراکز حمایوی جز مسولیت های قانونی نهاد های همکار دولتی و غیر دولتی برای حمایت و مواظبت بیشتر مستفیدین میباشد

- مسئولین و کارکنان مراکز حمایتی زنان از سطح رهبری وزارت امور زنان صمیمانه تقاضا مینمایند تا توجه دلسوزانه را برای بهبود امورات مراکز حمایتی مدنظر داشته و مطابق به پالیسی مراکز حمایتی زنان در تامين اصل محرمیت در موارد ذیل همکاری نمایند .

- مسئولین مراکز حمایتی از کارمندان وزارت امور زنان که با مراکز حمایتی ارتباط کاری دارند تقاضا مینمایند که از افشای اسم آدرس زن تحت حمایت و ارایه معلومات در مورد قضیه زن تحت حمایت به سایر اشخاص ، نهادها ، رسانه ها و اعضای خانواده زنان تحت حمایت خود داری نمایند غیر آن امنیت زنان تحت حمایت به خطر مواجه میشود.

- وزارت امور زنان ذریعه مکتوب رسمی به موظفین امنیتی و کارکنانی که غرض چک ، تلاشی و ثبت نام مراجعین در وزارت امور زنان ایفای وظیفه مینمایند همکاری نماید آنهاحق مشوره دهی و افشای معلومات در مورد مراکز حمایتی ، کارکنان این مراکز و یا قضیه زنان تحت حمایت را به مراجعین و اعضاء خانواده زنان تحت حمایت ندارند و در صورت تخطی مویادات در مورد ایشان وضع گردد.

- زنان تحت حمایت از مراجع مختلف به مراکز حمایتی زنان معرفی میشوند این نهاد ها شامل حوزه های پولیس خرنوالی منع خشونت علیه زن ، کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان ، ریاست حقوق ولایت کابل ، ریاست محکمه ابتداییه احوال شخصیه ، ریاست حقوق وزارت امور زنان ، دفتر شبکه زنان افغان ، وکلای گذر ، اقارب مستفید ، و شخص متضرر خشونت علیه زنان میباشد. ریاست مراکز حمایتی وزارت امور زنان طی طرز العمل خاص وظایف و مکلفیت های نهادها و افراد معرفی کننده را معین و مشخص می سازد تا از متضرر شدن دوباره زن تحت حمایت جلوگیری شود.

- وکلای مدافع مراکز حمایتی در صورت مشاهده خشونت توسط اعضای خانواده زن تحت حمایت در محاکم میتوانند همکاری محاکم و قضات محترم را در مورد تقاضا نموده و حتی المقدور تلاش نمایند تا در روز تدویر جلسه محکمه ، زن تحت حمایت در امن باشد.

- مسئولین مراکز حمایتی زنان جهت حفظ محرمیت قضایای مراکز حمایتی زنان از وزارت صحت تقاضا می نماید تا در زمینه رعایت و حفظ محرمیت قضایا توسط دوکتران و سایر پرسونل شفاخانه ها در مورد قضایای مربوط مراکز حمایتی که جهت تدای به ایشان معرفی میگردد همکاری همه جانبه داشته و محرمیت این قضایا را رعایت نمایند.

فصل یازدهم : معیار های زندگی در مراکز حمایتی زنان

مراکز حمایتی زنان بمنظور ارایه خدمات بهتر ، حمایت و مراقبت بهتر از زنان تحت حمایت مطابق به گنجایش و امکانات خویش زنان متضرر و یا معروض به خشونت را می پذیرند در ارائه خدمات معیشتی در مراکز حمایتی موارد ذیل جدا مراعات میگردد:

- در ارایه خدمات معیشتی برای زنان تحت حمایت حد اعتدال رعایت گردیده و از تجمل و مصارف بی مورد جلوگیری بعمل می آید تا توقع زنان تحت حمایت افزایش نیافته و از تأثیرات سوء نیز جلوگیری بعمل آید .
- دوشک ها ، بالش ها ، پرده ها ، جای خواب ، روکش ها و روجایی های زنان تحت حمایت باید حد اقل هفته یک بار تبدیل و سایر اوقات اتاق ها و محوطه حویلی مراکز همه روزه پاک کاری عمومی صورت گیرد .
- مواد مصرفی (شامل ، شامپو ، برس موی ، برس دندان ، صابون ، لباس زیر پوشی و سایر ضروریات) که برای زنان تحت حمایت توزیع و اختصاص داده میشود باید نظربه نیاز تجدید شود.
- برای زنان تحت حمایت تازه وارد در مراکز حمایتی زنان ، لباس ، زیرپوشی و تمام ضروریات اولیه به محض پذیرش ایشان توزیع می گردد. برای اطفالی که با زنان تحت حمایت زندگی می نمایند نیز لباس توزیع می گردد.
- برای زنان تحت حمایت مطابق به فصل های سال لباس تهیه و توزیع می گردد. لباس باید مطابق کلتور و فرهنگ جامعه اسلامی و افغانی بوده از پوشیدن و دوختن لباس های غیر اسلامی در داخل مراکز حمایتی زنان اجتناب بعمل آید ، اطفال بزرگتر از سن هفت سال (اناث) نیز از عین امتیازات و حقوق که سایر زنان تحت حمایت برخوردار اند بهره مند میگردند.

- به مناسبت های مختلف ملی و بین المللی مانند عید ها ، سال نو ، هشت مارچ ، لباس وزیرپوشی با در نظر داشت فصل های سال برای زنان تحت حمایت و اطفال که همراه مادران خود به مرکز معرفی میگردند بعد از درج در فورم خاص لباس و زیرپوشی توزیع گردد، جهت جلوگیری از اصراف ، مراکز حمایوی زنان از خریداری و تهیه لباس های گرانبها و لوازم پر زرق و برق برای زنان تحت حمایت جداً خود داری می کنند.
- خریداری و تهیه لباس بعد از اخذ نظر زن تحت حمایت مطابق ذوق شان در انتخاب رنگ و نوعیت لباس با در نظر داشت کلتور اسلامی و افغانی صورت گیرد، جهت حمایت زن تحت حمایت و جلوگیری از بروز خطرات حیاتی برای وی حق رفتن به بازار جهت خریداری لباس و اشیای ضروری را نداشته تهیه ضروریات برای زنان تحت حمایت از مسولیت کارکنان مراکز حمایوی زنان است.
- مراکز حمایوی زنان برای ارایه فعالیت های خویش در عرصه های مختلف ، اتاق های جداگانه را اختصاص می دهند . اتاق ها و بستر خواب زنان تحت حمایت از اتاق نشیمن مجزا بوده هر اتاق خواب حد اکثر برای چهار زن تحت حمایت اختصاص داده شود.
- دسترسی به نشریات رادیو و تلویزیون جهت ارتقای سطح آگاهی زنان تحت حمایت در مراکز حمایوی مساعد گردد..
- زنان تحت حمایت به تربیه و پرورش گلهای در داخل مراکز حمایوی زنان در صورت امکان تشویق گردند زیرا این مصروفیت سالم خواهد بود.
- غذای زنان تحت حمایت متنوع و مینوی غذایی بطور فصل وار مطابق فصل های سال تهیه می گردد . (غذای زنان حامله، مریض و اطفال از این امر مستثنی است) برای حفظ سلامت زنان تحت حمایت کیفیت غذا در نظر گرفته شده شامل حبوبات سبزیجات ، لبنیات ، میوه و گوشت می باشد) .
- تهیه غذا روزانه توسط خود زنان تحت حمایت و به رهنمایی و کنترل کارکنان مراکز حمایوی تهیه می گردد. با بکار بردن این شیوه زنان تحت حمایت طرز تهیه غذای صحی را نیز می آموزند. پخت و پز توسط زنان تحت حمایت مطابق تقسیم اوقات جداگانه که از سوی مراکز حمایوی زنان تهیه میگردد صورت گیرد تا تمام زنان در آن سهیم گردند.
- زنان تحت حمایت مطابق تقسیم اوقات در انجام امور روزانه مانند صفا کاری آشپزی و سایر امورات داخل محل رهایش شان سهیم گردند.

فصل دوازدهم : مقررات برای رسانه ها و مطبوعات

کارکنان رسانه ها و مطبوعات با در نظر داشت و رعایت احکام قانون اساسی ، قانون رسانه ها ، مقررره مراکز حمایوی زنان و رعایت اصل محرمیت مراکز حمایوی زنان حق داخل شدن و فلم برداری از مراکز حمایوی زنان و نشر و پخش قضایای آنان را ندارند.

همچنان این کارکنان با در نظر داشت و رعایت احکام قانون اساسی ، قانون رسانه ها ، مقررره مراکز حمایوی زنان و طرز العمل هماهنگی مراکز حمایوی ، پالیسی رسانه ها و اساسنامه شبکه هماهنگی مراکز حمایوی رعایت اصل محرمیت قضایای زنان متضرر و معروض به خشونت و رعایت اصل محرمیت مراکز حمایوی زنان نمیتوانند بطور خود سر و بدون طی مراحل بازدید از مراکز حمایوی به این مراکز داخل شده و فلم برداری نموده و آنرا بدون رضایت آگاهانه زن تحت حمایت نشر و پخش نمایند.

مراکز حمایوی زنان جهت بهبود نقش زنان و تأمین حقوق آنها در اجتماع میتوانند بعد از ارزیابی و صحت بودن جواز فعالیت رسانه ها و مطبوعات ، حفظ استقلالیت مراکز با رسانه ها و مطبوعات همکاری نمایند اما در مورد قضیه خاص مربوط به زن تحت حمایت مستقر در مراکز حمایوی با در نظر داشت حالات و اوضاع دعوی ویا قضیه مربوط وخطر که متضرر را در آینده تهدید نخواهند نمود ، تصامیم لازم اتخاذ نموده ، موافقت خود رامینی بر قبول ویا رد مصاحبه اعلان نمایند.

مراکز حمایوی زنان جهت بهبود نقش و تأمین حقوق زنان در اجتماع میتوانند بعد از ارزیابی اسناد و معتبر بودن جواز فعالیت رسانه ها و مطبوعات ، حفظ استقلالیت مراکز ، رعایت احکام پالیسی رسانه ها و محرمیت با رسانه ها و مطبوعات همکاری

نماینده. اما در مورد قضیه خاص مربوط به زن تحت حمایت مستقر در مراکز حمایتی با در نظر داشت حالات و اوضاع دعوی و یا قضیه مربوط و خطری که متضرر را در آینده تهدید نخواهند نمود و با اخذ و کسب رضایت آگاهانه زن تحت حمایت ، تصمیم لازم اتخاذ نموده ، موافقت خود را مبنی بر قبول و یا رد مصاحبه اعلان نمایند مسئولین مراکز باید درک و شناخت کامل از جنبه های مختلف قضیه زن تحت حمایت داشته باشد.

مراکز حمایتی برای کارکنان خویش برنامه هایی مانند : شیوه های مصاحبه ، مشخص نمودن مصاحبه و طرز ارایه مصاحبه ، حدودی را که آنها میتوانند با رسانه ها و یا مطبوعات در موارد حقوق تلف شده قانونی زن تحت حمایت و یا قضیه زن تحت حمایت مصاحبه میکنند آگاهی دهد و به کارکنان مراکز حمایتی حدود و صلاحیت مصاحبه را تفهیم نمایند (با حفظ حریمیت قضایا).

کارکنان مراکز حمایتی میتوانند در موارد مختلف با رسانه ها و مطبوعات مصاحبه نمایند اما در مورد چگونگی فعالیت های مراکز حمایتی و یا به نمایندگی مراکز حمایتی در مورد قضیه خاص صحبت و هر نوع مصاحبه با رسانه ها و مطبوعات مشروط به موافقت مسئولین مراکز حمایتی میباشد .

مصاحبه با زن تحت حمایت صرف در صورت اخذ رضایت آگاهانه و اجازه کتبی وی صورت گرفته میتواند مشروط بر اینکه این مصاحبه خطری را در آینده برای زن تحت حمایت ببار نیاورد . در همچو حالات مصاحبه به اجازه و تحت نظر مسئولین این مراکز امکان پذیر است.

رسانه ها و مطبوعات اجازه ندارند مستقیم با زن تحت حمایت مصاحبه نماید باید ریاست حمایتی وزارت امور زنان در جریان گذاشته شود . قبل از انجام مصاحبه شرایط مصاحبه به زن تحت حمایت بیان و رضایت آگاهانه و کتبی وی اخذ گردد. همچنان شرایطی را که مراکز حمایتی و یا زن تحت حمایت برای انجام مصاحبه دارد به اطلاع مرجع مصاحبه کننده رسانیده شود رعایت این امر شامل مصاحبه که قبل از پذیرش زن تحت حمایت به مراکز حمایتی صورت گرفته ، نمیشود.

غرض مصاحبه با زن تحت حمایت ، ریاست مراکز حمایتی وزارت امور زنان دفتر مراکز حمایتی زنان را در جریان گذاشته و قبل از انجام مصاحبه رضایت آگاهانه زن تحت حمایت را کسب نموده شرایط مصاحبه را برایش شرح می دهد و شرایطی را که زن تحت حمایت برای انجام مصاحبه تعیین مینماید باید به دید احترام نگریسته که اجرای این موارد مربوط به مسول رسانه های مراکز حمایتی میباشد.

پالیسی حریمیت مراکز حمایتی و اصل حریمیت قضیه زن تحت حمایت در مطابقت با قانون منع خشونت علیه زن اگر توسط رسانه ها نقض شود مراکز حمایتی می توانند شکایت را با دلایل مستند برای اولین بار به کمیسیون نظارت بر نقض قانون رسانه ها، و در مرحله دوم به بخش مراجع عدلی و قضایی برای درخواست تحریم ها علیه نقض کننده شکایت کنند. چنین شکایتی باید زمانی مطرح شود که مطبوعات موفق به رعایت اصل حریمیت مراکز حمایتی و زنان تحت حمایت نباشند. مطابق پالیسی رسانه ها که توسط شبکه هماهنگی مراکز حمایتی و با کمک تخنیک سازمان بین المللی انکشاف حقوق IDLO تدوین گردیده است رسانه ها و مراکز حمایتی می توانند کار و خدمات ارائه شده توسط این مراکز را برای کاهش و حذف خشونت علیه زنان از طریق رسانه ها برای آگاهی عمومی انتشار و پخش نمایند.

مسولین و کارکنان مراکز حمایتی میتوانند که برای معرفی فعالیت های خویش و روشن نمودن اذهان عامه تا حدود تعیین شده و با در نظر داشت حریمیت مراکز حمایتی با رسانه ها و مطبوعات همکاری نمایند . نوعیت ارایه معلومات و طرز مصاحبه در مورد آگاهی اذهان عامه در رابطه به فعالیت های مراکز حمایتی منوط به اتخاذ تصمیم مسئولین مراکز حمایتی میباشد سعی به عمل آید تا مصاحبه ها توسط علماء حقوق دانان و سایر اهل خبره صورت گیرد.

در صورتیکه رسانه ها و مطبوعات غرض کسب معلومات در مورد فعالیت های مراکز حمایتی و یا مصاحبه با زن تحت حمایت به وزارت امور زنان مراجعه مینمایند ، از وزارت امور زنان تقاضا می گردد تا قبل از توافق به مصاحبه با مرجع درخواست دهنده مسئولین مراکز حمایتی را در جریان قرار داده بعد از اخذ توافق مسئولین مراکز حمایتی میتواند این توافق و یا عدم توافق را به رسانه ها و یا مطبوعات اعلان نماید .

سوالاتی که در جریان مصاحبه مطرح میگردد باید یک الی دو روز قبل در اختیار مراکز حمایتی و یا زن تحت حمایت قرار گیرد. در صورتیکه مسول مراکز حمایتی سوالات را خلاف پالیسی مراکز تشخیص دهند صلاحیت رد سوالات و در صورت

تحقق مصاحبه صلاحیت ممانعت از نشر مصاحبه را دارند. در مورد تکمیل پروسه و جریان مصاحبه زن تحت حمایت با رسانه ها، مسئول رسانه ها در مراکز حمایتی مکلف به همکاری با مراکز حمایتی در عرصه ترتیب وصحت سوالات، مطابقت سوالات با مقرر و طرز العمل مراکز حمایتی و پالیسی کار با رسانه ها میباشد.

در صورتیکه مطالبی بر خلاف اهداف، پالیسی و کارکرد های مراکز حمایتی در رسانه ها و مطبوعات نشر و یا چاپ میگردد، مراکز حمایتی میتوانند میزمدور و یا مصاحبه هایی را برای روشن شدن موضوع دایر نمایند. مراکز حمایتی نباید مرجع تبلیغات و دستاورد های شخص، اشخاص و یا نهاد های دولتی و غیر دولتی در رسانه ها و یا مطبوعات قرار گیرند. مراکز حمایتی میتوانند بخش تبلیغات، چاپ نشریه ها و همکاری با مطبوعات و رسانه ها را در هماهنگی و توافق تمامی مراکز حمایتی زنان بطورگروپی و یا بشکل مجزاء داشته باشند، و رسانه ها نیز همکار مراکز حمایتی زنان خواهد بود. برای آشنایی زنان تحت حمایت مسئول رسانه ها در مراکز حمایتی زنان صبح هر روز یک یا دو روزنامه را نظر به لزوم دید مسئولین مراکز حمایتی طور خلاصه به خوانش می گیرد. این روش برای ارتقاء سطح آگاهی های زنان تحت حمایت با اهمیت است.

مراکز حمایتی میتوانند مطابق به پالیسی مراکز حمایتی و بلند بردن نقش زنان به سطح ملی و بین المللی نشریه های مختلف را چاپ و در دسترس مردم قرار دهند. در این موارد همکاری سایر نهاد هایی که برای ارتقاء نقش زنان کار و فعالیت مینمایند نیز امر لازمی پنداشته میشود.

نکات قابل رعایت برای رسانه ها در کار با مراکز حمایتی زنان:

- نقل جواز فعالیت؛
- خلص سوانح شخص یا اشخاص که داخل مرکز حمایتی می شوند؛
- ذکر اسم مرکز حمایتی ای که از آن بازدید به عمل می آید؛
- جزئیات فعالیت های که در مرکز حمایتی اجرا میگردد؛
- تاریخ، وقت و مدت فعالیت در داخل مرکز حمایتی؛
- نشر فلم، گزارش و عکس برداری بدون موافقه زن تحت حمایت و اجازه کتبی مسئولین مربوط، گزارشات غیر واقعی جرم بوده، متخلف غرض تعقیب عدلی به مرجع ذیصلاح معرفی می گردد.

مسولین مراکز حمایتی باید برای بازدیدکننده گانی که میخواهند از مراکز حمایتی زنان بازدید نمایند خاطر نشان سازند که برای رعایت حریمیت مراکز حمایتی رسماً با امور زنان و بعداً با مسئولین مراکز حمایتی زنان در تماس شده و شرایط بازدید از مراکز را رسماً طی نمایند. هیچ نهاد و یا اشخاص نمیتوانند بدون اطلاع قبلی و طی مراحل پروسیجر کاری از مراکز حمایتی بازدید نمایند (ریاست مراکز حمایتی وزارت امور زنان از این امر مستثنی است).

مسولین مراکز حمایتی برای بازدید کننده گان که می خواهند از مراکز حمایتی بازدید نمایند واضح سازند که بعد از طی مراحل اداری غرض بازدید مراکز حمایتی بدون سلاح و محافظ، وسایل ثبت آواز و حمل تلفون های همراه هوشمند از مراکز حمایتی بازدید نموده میتوانند. همچنان برای حفظ حریمیت مراکز حمایتی و وسایل نقلیه بازدید کننده و وسایل تعقیبی ایشان از ساحه دفتر و محل رهائش زنان در مراکز حمایتی زنان در محل غیر قابل دید و یا دورتر از موقعیت مراکز پارک گردد.

مسولین و کارکنان مراکز در نظر می گیرند که آدرس و موقعیت مراکز حمایتی زنان به هیچ وجه توسط رسانه ها و یا برای رسانه ها افشاء نگردد. دفاتر مراکز حمایتی از این امر مستثنی است.

فصل سیزدهم : ادغام مجدد زن تحت حمایت

پس از آن که قضیه زن تحت حمایت حل گردید و خطری وی را تهدید نمی نمود و محارم شرعی اش زن تحت حمایت را در کانون خانواده میپذیرفتند تلاش ها برای ادغام مجدد وی صورت میگیرد برای ادغام مجدد زن تحت حمایت ، میانجی جلسات مختلف را با خانواده و یا خانواده شوهر وی دایر نموده و زمینه ادغام مجدد وی را مساعد میسازند.

با تکمیل پروسه ادغام مجدد ، خانواده و اقارب زن تحت حمایت به ادغام وی توافق نمودند زن تحت حمایت به وزارت امور زنان انتقال و به مراجع که وی را معرفی نموده اند نیز اطلاع داده میشود تا در جلسه ادغام حضور داشته باشند. توسط این اطلاع مرجع معرفی کننده مانند خاړنوالی منع خشونت، ریاست حقوق وزارت عدلیه، شبکه زنان افغان، کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان و سایر مراجع از ادغام زن مطلع شده و اجراءات بعدی شان را متوقف میسازند.

از طریق تلاش های کارکنان مراکز حمایتی زمینه برای پیوستن زنان تحت حمایت به اقارب آنها فراهم می شود. همچنین تلاش ها برای جلوگیری از تکرار خشونت خانوادگی در برابر زنان تحت حمایت بعمل میاید، پس از آنکه قضیه آنان از طریق محاکم و یا میانجیگری حل و فصل شد این موارد توسط کارکنان مراکز حمایتی و یا وکلای مدافع برای جلوگیری از سوء استفاده بیشتر از زنان تحت حمایت توسط خانواده وی برای پیگیری اقدامات قانونی صورت میگیرد عملی ساختن پروسه پیگیری توسط کارکنان مراکز حمایتی پس از اینکه زن تحت حمایت مرکز را ترک مینماید، موجب ایجاد امید به زن تحت حمایت در مورد آینده اش می شود و توانایی او را برای شناسایی راه های دستیابی به خودکفایی و اشتغال فراهم می کند. ادغام مجدد در مراکز حمایتی زنان مطابق به طرز العمل ادغام مجدد زنان تحت حمایت مرتبه وزارت امور زنان و مصوب جلسه کمیته انسجام وزارت امور زنان صورت میگیرد.

۱. تکمیل دوران حمایت زن تحت حمایت

با رعایت احکام ماده شانزدهم مقرر مراکز حمایتی زنان، و طرز العمل ادغام مجدد ، حمایت از زن تحت حمایت در حالات ذیل تکمیل میگردد:

۱. پذیرفتن زن تحت حمایت از جانب فامیل و محارم شرعی.
۲. رهایی مادر از حبس و تکمیل حمایت دختر در مراکز حمایتی زنان
۳. نهایی شدن حکم محاکم ثلاثه و رفع خطر و تهدید
۴. ازدواج مجدد زن تحت حمایت با در نظر داشت احکام قانون و شرع .
۵. حل مشکل حقوقی و قانونی زن تحت حمایت از طریق محاکم ذیصلاح .
۶. تکمیل تحصیل و یا اشغال به وظیفه.
۷. دریافت محل مسکن برای سکونت و یا دریافت محارم شرعی در صورت ارایه اسناد از تاییدی رابطه قرابت .
۸. مطابق طرز العمل ادغام مجدد : سرپناه مسکن عبارت از اقامتگاه اختیاری است که خانم متضرر بعد از ترک مرکز حمایتی از هر لحاظ (فیزیکی ، روحی و روانی) خود را در آرامش ببیند . برای سکونت و یا دریافت محارم شرعی در صورت ارایه اسناد از تاییدی رابطه قرابت اصولی . در کل میتوان گفت که محل مسکن محلی است که زن تحت حمایت روحاً احساس آرامش نموده و از نگاه فیزیکی هم خطری وی را تهدید ننماید.
۹. بعد از رفع تمام عوامل ذکر شده در ماده ۱۱ مقرر مراکز حمایتی ، زن تحت حمایت مطابق ماده ۱۶ مقرر مراکز حمایتی از مراکز حمایتی مرخص گردیده و به اقارب و یا محارم وی سپرده می شود.

۲. پذیرش زن تحت حمایت توسط فامیل و محارم شرعی

زمانیکه قضیه زن تحت حمایت از طریق طرز العمل های قانونی حل گردید ، کارکنان مراکز با خانواده زن تحت حمایت بتماس شده و تقاضای ادغام مجدد وی را مینمایند در صورتیکه زن تحت حمایت را خانواده اش پذیرفت در مطابقت به طرز العمل ادغام مجدد میتواند مرکز را ترک نماید و بعد از ترک مرکز ، کارکنان اجتماعی مراکز حمایتی از چگونگی وضعیت زندگی زن تحت حمایت در خانه و خانواده شان تعقیب و پیگیری مینمایند که این پیگیری در ابتداء نظر به وضعیت قضیه در فواصل زمانی کوتاه و بعداً اگر وضعیت زندگی زن تحت حمایت در خانه و خانواده بهبود حاصل نموده بود در فواصل

زمانی طویل‌المدت پیگیری می‌گردد. تلاش بعمل می‌آید تا به خانواده‌ها تفهیم گردد که در تعیین سرنوشت زن تحت حمایت، اراده نیک داشته و در فراهم نمودن یک زندگی سالم، مشروع و قانونی برای زن تحت حمایت نقش بارز داشته باشند. در صورتیکه خانواده از پذیرش زن تحت حمایت خود داری نماید از طریق تدویر مجالس آگاهی دهی حقوقی خانواده زن تحت حمایت را قانع می‌سازند که دوباره او را به آغوش خانواده بپذیرند.

۳. ترک مرکز حمایوی توسط زن تحت حمایت

زمانیکه قضیه یا دعوی زن تحت حمایت در مراجع عدلی و قضایی به همکاری وکلای مدافع مراکز حمایوی حل و فصل گردید، زن تحت حمایت نظر به تقاضا و خواهش خود و چگونگی وضعیت قضیه و خانواده اش مرکز را ترک مینماید. زنان تحت حمایتی که سرپناه ندارند از طریق وزارت امور زنان به مراکز باز معرفی میگردند تا از کمک‌های این مراکز بهره‌مند گردند. مراکز باز مرکزی اند که زنان تحت حمایت که قضیه‌شان حل می‌گردد اما توسط فامیل‌های‌شان پذیرفته نمیشوند و یا جای برای بود و باش ندارند به این مراکز معرفی می‌شوند البته این مراکز هم در چوکات مراکز حمایوی ولی محدود می‌باشد.

ناگفته نباید گذاشت که گاهی اتفاق می‌افتد زن تحت حمایت بعد از مدتی بودباش و یادر نخستین روز‌های ورود و پذیرش خود در جریان آغاز کار محکمه و یا تحقیق‌خارنوالی بدون اطلاع و آگاهی و در جریان قرار دادن مسئولین مراکز حمایوی، مرکز را ترک مینماید.

توجه داشته باشید که هنگامی که زن تحت حمایت مرکز حمایوی را قبل از نهای شدن حکم محکمه و بدون اطلاع به مسئولین، مرکز حمایوی را ترک مینماید مرکز موظف است اقدامات ذیل را انجام دهد.

- اطلاع به فامیل زن تحت حمایت در صورتی که مناسب باشد و به رضایت زن باشد
- اطلاع عاجل به مسئولین مراکز حمایوی.
- اطلاع به وزارت امور زنان در اسرع وقت.
- اطلاع به نهاد ارجاع‌کننده قضیه مبنی بر ترک مرکز توسط زن تحت حمایت
- اطلاع کتبی به حوزه امنیتی مربوط.

۴. ترک مرکز و ادغام مجدد زن تحت حمایت در اترادواج

زنان تحت حمایتی که قضایای‌شان از طریق مراجع عدلی و قضایی حل و فصل گردیده است دارای حق ازدواج به رضایت خویش بوده و میتوانند ازدواج نمایند زیرا ازدواج حق قانونی و شرعیانسان بالغ است. مطابق ماده هشتاد قانون مدنی افغانستان هرگاه عاقله رشیده بدون موافقه ولی ازدواج نماید و موانع شرعی و قانونی در عقد ازدواج وجود نداشته باشد، عقد نکاح وی نافذ و لازم میباشد. در این مورد قانون و فقه اسلامی برای زن و مرد با در نظر داشت شرایط خاص قانونی و شرعی حق ازدواج و تشکیل خانواده را مشروع شناخته و به مومنین و مومنات ازدواج را توصیه فرموده اند. قانون مدنی افغانستان در ماده شصت (۶۰) خویش بیان نموده است ((ازدواج عقدیست که معاشرت بین زن و مرد را به مقصد تشکیل فامیل مشروع گردانیده و حقوق و واجبات طرفین را به وجود می‌آورد)) علاوه بر تحقق سایر شرایط که توسط شرع و فقه اسلامی پیش‌بینی گردیده است شرایط تکمیل سن قانونی با در نظر داشت ماده (۷۰)، فقرات ۱ و ۲ ماده ۷۱ و ماده ۸۰ قانون مدنی (در روشنایی هدایات آیات قرآن کریم، احادیث نبوی و قانون مدنی تعیین شده است، مراکز حمایوی زنان مکلف اند، زن تحت حمایت را که قضایای‌شان از طریق محاکم حل و فصل گردیده اند و یا موانع شرعی و قانونی در برابر ازدواج‌شان موجود نباشد سهولت را برای ازدواج‌شان فراهم نمایند.

در صورتیکه زن تحت حمایت بعد از حل و فصل قانونی قضیه خویش خواهان ازدواج بوده و موانع شرعی و قانونی در رابطه به ازدواج اش موجود نباشد مورد حمایت قرار میگیرد.

۵. شرایط مرتب بر ازدواج زن تحت حمایت

۱. نکاح زن تحت حمایت بطور رسمی در محاکم ذیصلاح منعقد میگردد.
 ۲. بعد از انعقاد عقد نکاح، مراکز حمایوی، زن تحت حمایت را تحت نظر و همکاری وزارت امور زنان به ناکح تسلیم مینماید.
 ۳. برای نکاح و ازدواج اخذ پول و طویانه و یا چیزی به عنوان جهیزیه از جانب هیچ نهاد و یا شخصی جواز ندارد.
 ۴. بعد از ازدواج، از چگونگی وضعیت زن تحت حمایت در خانه شوهر جدید به منظور تثبیت چگونگی وضعیت زندگی زن تحت حمایت و جلوگیری از تکرار خشونت، کارکنان مراکز حمایوی از وضعیت زندگی زن پیگیری مینماید.
 ۵. خانواده ها نیز مصارف گزاف را در قبال ازدواج دختران شان که به کمک مراکز حمایوی صورت میگیرد بالای خانواده پسر نباید تحمیل نمایند.
- نوت: مراکز حمایوی طبق شرایطی که در مورد ازدواج زن تحت حمایت، در طرز العمل ادغام مجدد ذکر شده است تسهیلات لازمه را در این زمینه فراهم می نمایند.

۶. پیگیری قضیه بعد از پذیرش زن تحت حمایت از جانب خانواده

زمانیکه قضیه زن تحت حمایت از طریق مراجع عدلی و قضایی، نشست ها و میانجیگری یا مصالحه و یا انصراف از دعوی حل گردید تلاش بعمل میاید تا زن تحت حمایت به خانه اش برگردد و یا زمینه ادغام وی به خانواده مساعد گردد. بعد از پذیرفتن زن تحت حمایت به خانه اش و اخذ تعهد خط مطابق طرز العمل ادغام مجدد اخذ میگردد تا در آینده خشونت علیه زن تحت حمایت تکرار نشود.

کارکنان مراکز بطور منظم وضعیت او را دنبال نموده و از شرایط زندگی و رفتار که در برابر زن تحت حمایت در خانواده اش صورت میگیرد پیگیری مینماید این بازدید ها و پیگیری ها در ابتدا در فواصل زمانی کوتاه مدت بوده و زمانیکه زن تحت حمایت در خانه وضعیت بهتر داشته باشد در این فواصل افزوده میشود.

۷. عدم تسلیم دهی زن تحت حمایت به غیر محارم

برای اینکه زن تحت حمایت در آینده به خطر مواجه نگردد در قدم اول کوشش بعمل می آید تا برای محارم شرعی اش سپرده شود محارم شرعی وی مکلف اند اسناد را به مرکز حمایوی و وزارت امور زنان ارایه نمایند که بیانگر محرم بودن مطابق احکام شریعت با زن تحت حمایت بوده و قرابت اصولی وی را تایید نماید.

در صورتیکه زن تحت حمایت محرم شرعی نداشته باشند و یا اینکه محارم شرعی وی حاضر به پذیرش وی نباشند در این صورت کوشش بعمل میاید تا راه حل های مختلف برای تسلیمی زن تحت حمایت به خانواده اش در نظر گرفته شود و یا بطور مستقل زن تحت حمایت بتواند برای تنظیم امور زندگی اش با ارایه تضمین در محل امن و مصون به غیر محارم که وابستگان دور وی میباشد نیز صورت گیرد.

در صورتیکه زن تحت حمایت هیچ محارم شرعی نداشته باشد درین صورت تا زمانیکه برای تعیین سرنوشت وی به نتیجه نهایی برسند زن تحت حمایت با در نظر داشت مقرره مراکز حمایوی با اخذ توافق وزارت امور زنان ذریعه مکتوب رسمی وزارت امور زنان به "مراکز حمایوی باز" یا مرکز توانمند سازی زنان معرفی میگردد تا باشد زن تحت حمایت مذکور از لحاظ اقتصادی به خود کفایی برسد. (تعدادانی مراکز اندک بوده و تکافوی پذیرش تمام مستفدین که از سایر مراکز حمایوی میباشد را ندارد صرفا دفتر زنان برای زنان افغان زنان را که در دفتر مربوط شان میباشد به این مرکز معرفی مینماید.

قابل تذکر است که زن تحت حمایت به هیچ صورت به غیر محارم شرعی تسلیم داده نشود

فصل چهاردهم : مدیریت قضایا در مراکز حمایوی

مدیریت امورات مراکز حمایوی بیشتر بر پایه ارایه خدمات و حمایت از مجنی علیهای خشونت استوار بوده از سوی هم گام های نخست برای حل قضیه مستفید در مراجع عدلی و قضایی برداشته میشود که تا مرحله ای نهایی ادامه یافته میتواند نیاز میرم به مدیریت همه جانبه توسط وکیل مدافع و دفتر مراکز حمایوی زنان دارد تا با استفاده از شیوه های ممکن بتوان قضیه مستفید را حل کرد.

حمایت و مواظبت از مستفید ایجاب مینماید تا کارکنان مراکز حمایوی در فواصل زمانی کوتاه مدت و دراز مدت ارتقاء ظرفیت شده و راه های بهتر که هم متضرر راضی باشد و هم دفتر مرکز حمایوی باید برای مدیریت سالم قضایا جستجو گردد و باید در این راستا از منابع داخلی و خارجی غرض ارایه خدمات بهتر استفاده صورت گیرد تا به زن متضرر صدمه ای در جریان رسیدگی قضیه اش وارد نگردد و قضیه اش بخوبی و مطابق قانون حل گردد.

مدیریت ظرفیت سازی (فعالیت های داخلی و خارجی)

این مبحث شامل مدیریت ظرفیت سازی کارکنان، کسب تجارب از سایر کشورها و برنامه های کاهش استرس یا فشارروانی می باشد که هریک را تحت عناوین جداگانه به بحث خواهیم گرفت.

ظرفیت سازی کارکنان

طوریکه قبلا یاد آور شدیم یکی از اهداف و شاخص های مهم مدیریت مراکز حمایوی ارتقاء ظرفیت کارمندان است که با پیشرفت کنونی جوامع بشری در مطابقت قرار گیرد تا باشد بهترین خدمات به مستفیدین ارایه شده و از وی حمایت های قوی قانونی صورت گیرد ظرفیت سازی (فعالیت های داخلی و خارجی) مراکز حمایوی نیازمند است تا از منابع و تجارب کشور های که در آن مراکز حمایوی برای زنان موجود است استفاده صورت گیرد. فشار روانی که مستفید با آمدنش در مرکز با خود دارد بالای کارکنان نیز تاثیر گزار است و راه های بیرون رفت باید جستجو گردد تا از استرس کارکنان در جریان کار جلوگیری شده و یا کاهش داده شود.

- کارکنان ستون فقرات مراکز حمایوی زنان را تشکیل میدهد، توجه در تقرر و استخدام، ارتقاء ظرفیت کاری، حمایت و مواظبت، تامین حقوق و امتیازات، تامین امنیت کارکنان، حفظ کارکنان مراکز حمایوی در پست هایی که تجربه کاری دریافت نموده اند و تقرر شان در پست های بلند و موازی با کارشان از وظایف مسولین مراکز حمایوی در مشاورت و همکاری وزارت امور زنان محسوب میگردد.

برای ارتقاء ظرفیت کاری کارکنان مراکز حمایوی برنامه های آموزشی و سیمینارها تدویر می گردد تا زمینه رشد و توانمندی آنان فراهم گردد.

- برنامه های آموزشی با اقتضای زمان مطابق نیازمندی در عرصه های کاری و شغلی کارکنان با تفکیک محتوی و مضمون تدویر می گردد. کارکنان در صورت علاقمندی، ضرورت و ارتباط کاری میتوانند در تمامی برنامه های آموزشی که غرض ارتقاء ظرفیت کاری شان دایر میگردد اشتراک نمایند. غرض ارتقاء سطح دانش و همکاری کارکنان مراکز حمایوی در سایر عرصه های کاری همانند: بخش گزارش دهی، دیتابیس (بانک اطلاعاتی)، کاهش تکالیف روانی، نحوه برخورد و کار با زنان تحت حمایت مصاب به امراض روانی، فراگیری مهارت های مسلکی، چگونگی ارایه مشورت های حقوقی، استفاده از تجارب کاری سایرین، حل قضایا از طریق میانجیگری، رسانه ها و مطبوعات، و همکاری با رسانه ها نشر و چاپ مقاله ها، داستان ها، خود کفایی و بازاریابی، آگاهی از پالیسی هایی که غرض ایجاد سهولت تهیه گردیده است آموزش ببینند.

کسب تجارب از کشور های خارج

پدیده مراکز حمایوی زنان در افغانستان یک پدیده جدید است. بآنکه این مراکز در کوتاه مدت توانسته اند تجارب خوبی کسب نمایند اما با آن هم ضرورت احساس میگردد تا برای کسب تجارب بیشتر، مراکز حمایوی زنان کارکنان خود را غرض کسب

تجارب از کشور های خارج در صورت مطابقت برنامه های آموزشی با بخش کاری شان به سفر های علمی به کشورهای خارج اعزام نمایند تا در بازدید از مراکز حمایوی زنان این کشور ها تجارب بیشتر کسب نموده و برای بهبود عرصه های کاری خود آنرا مورد استفاده قرار دهند .

ترتیب برنامه های کاهش استرس (فشارروانی) برای کارکنان مراکز حمایوی زنان

سپری نمودن بیشترین اوقات کارکنان در مراکز حمایوی با زنان تحت حمایت مصاب به امراض مختلف روحی و روانی ، عدم استفاده از رخصتی های قانونی ، تکرار و اجرای مداوم و یک نواخت بودن وظایف سبب ایجاد کسالت کارکنان میگردد . مسولین مراکز حمایوی پروگرام های تفریحی را برای کارکنان مراکز حمایوی زنان تنظیم و حمایت لازم از آنان بعمل آرد .

مدیریت بانک اطلاعاتی (دیتابیس)

هدف از تهیه دیتابیس (بانک اطلاعاتی) در مراکز حمایوی زنان ، تنظیم و ارایه معلومات درست ، دقیق ، همه جانبه و عاری از هر گونه اشتباه در ارایه دقیق ارقام قضایای خشونت ، کارکرد ها و فعالیت های مراکز در قسمت تمام خدماتی که به زن تحت حمایت در مرکز حمایوی ارایه می گردد است، از اینرو ضرورت ایجاد دیتابیس (بانک اطلاعاتی) جداگانه برای هر یک از مراکز حمایوی زنان احساس میگردد . تا با ایجاد سیستم واحد و یکسان در تمام مراکز حمایوی بتوان در رابطه به قضایا و دعاوی هریک از زنان تحت حمایت در فاصله زمانی اندک معلومات دقیق و ثابت را در اختیار مراجع گزارش گیرنده قرار داد، بعد از ترتیب هر دیتابیس میتوان کار کرد ها ، فعالیت ها ، و معلومات را در مورد قضایای هر یک از زنان تحت حمایت در بانک اطلاعاتی حفظ داشت .

مسولین مراکز حمایوی زنان برای ترتیب دیتابیس مکمل کارکن متخصص را استخدام و کارکن موظف خدمات انجام شده برای هر قضیه را روزانه و یا بطور هفته وار درج دیتابیس می نماید این خدمات میتواند شامل خدمات حقوقی ، صحتی ، آموزشی، دسترسی به عدالت، کسب مهارت ها و امثال آن باشد.

دیتابیس (بانک اطلاعاتی) شامل معلومات زن تحت حمایت ، نوعیت قضیه ، تعداد جلسات که تدویر یافته ، و تماماً مسایل محرم مربوط به اشخاص می باشد . از این رو نباید همه کارکنان به آن دسترسی داشته باشند.

مذاایای بانک اطلاعاتی (دیتابیس) در مراکز حمایوی

- ۱- تهیه وثبت دوسیه و قضیه زن مستفید بطور استندرد در سیستم.
- ۲- ایجاد سهولت در دسترسی به معلومات قضیه زن تحت حمایت در کمترین وقت ممکنه.
- ۳- درج ارایه خدمات مراکز ، واقعات مربوط به قضیه، تغییرات در سلوک و رفتار زن تحت حمایت.
- ۴- رعایت محریمیت قضایای زن تحت حمایت بعد از ثبت در بانک اطلاعاتی.
- ۵- تفکیک قضایا از لحاظ نوعیت و وصف جرمی
- ۶- ترتیب و ارایه گزارش دقیق در فرصت کوتاه
- ۷- تهیه امار و ارقام دقیق از قضایا.

بانک معلوماتی نشان دهنده نظم و ترتیب، شفافیت ودقت در کارکرد های مراکز حمایوی است.

فصل پانزدهم : تداوم و پایداری مراکز حمایوی

خود کفایی زنان تحت حمایت

اهداف کلی مراکز حمایتی تحت حمایت قرار دادن زن متضرر و یا معروض به خشونت ، ارایه خدمات حمایتی و در کنار آن حل مشکل حقوقی وی میباشد اما زنان تحت حمایت که در مراکز حمایتی بسر میبرند در وضعیت خوب روحی و روانی قرار ندارند. به این منظور دو هدف عمده در خودکفایی زنان تحت حمایت مطرح می گردد که با ایجاد مصروفیت سالم زنان تحت حمایت از وضعیت روانی بد رهایی یافته و از جانب دیگر آنها بدون کمک و همکاری و حمایت مالی اشخاص، موسسات و نهادها خود کفا گردیده و می توانند تکیه گاه ، کمک رسان و حامی تکافوی نیازمندی های خود و خانواده خود باشند. مراکز حمایتی در کنار سایر برنامه ها، حرفه ای را نظر به علاقمندی و تقاضای زنان تحت حمایت در عرصه های مختلف از قبیل گلیم بافی ، زیور سازی ، جاکت بافی ، کورشنیل بافی ، خیاطی ، سوزن دوزی ، آموزش مهارت آرایشگری، مهره دوزی ، دستکول سازی، آشپزی ، تهیه مربا، ترشی و رب بادنجان رومی و فلم برداری توسط زن تحت حمایت تدویر می نماید.

حقیقتاً زنان که قضایای شان حاد بوده و خطر حیاتی متوجه شان است به این نسبت در خارج از مراکز حمایتی برای فراگیری مهارت های حرفوی انتقال داده نمیشود آموزشهای حرفوی ترمیم مبایل، تولید و تهیه انواع خوراکه ها و شیرینی ها در صورت امکان و مدنظر داشتن علاقه و خواست زنان تحت حمایت از جانب مراکز حمایتی در داخل مرکز حمایتی ارایه میگردد مراکز حمایتی زمینه آموزش یکی از این حرفه ها را که مطابق علاقه زن متضرر است از طریق کورس های آموزشی ارایه میدارد. کورس های آموزش حرفه ها در بعضی از مراکز حمایتی غرض خود کفایی مراکز و زنان تحت حمایت همین اکنون تطبیق میگردد، مراکز حمایتی برنامه ها و کمک های عملی مانند باز آریایی و کمک های نقدی و شیوه هایی را که زن تحت حمایت را به خود کفایی میرساند نیز شامل برنامه خویش می سازند

رسیدن به این اهداف خیلی دشوار است. زیرا زن تحت حمایت دچار مشکلاتی هست که از علاقه وی جهت اشتراک در این برنامه ها می کاهد، مانند فشارهای روحی و روانی وارده ناشی از خشونت، نگرانی و دلهره در مورد خانه و اطفال و غیره . این ها همه مانع بزرگی در فرا راه رسیدن زن تحت حمایت به خودکفایی می باشد.

وزارت امور زنان در همکاری موسسات و نهاد های تمویل کننده طرز العمل، روش ها و شیوه های مختلف برای ایجاد سهولت و علاقمند سازی زن تحت حمایت به فراگیری شغل و پیشه تهیه و ترتیب می نمایند تا با استفاده از این طرز العمل در صدد خودکفایی زن تحت حمایت اقداماتی صورت گیرد.

باز آریایی برای تولیدات صنایع دستی زنان تحت حمایت نیز یکی دیگر از مشکلاتی است که مانع خودکفایی آنها میگردد. برای نیل به این اهداف وزارت هایی که با مراکز حمایتی ارتباط کاری دارند با استفاده از امکانات خود زمینه برگزاری نمایشگاه های داخلی و خارجی کوتاه و دراز مدت، برنامه های آموزشی حرفوی برای زن تحت حمایت، مساعد نمودن زمینه کار به زن تحت حمایت در شرکت ها و موسسات دولتی و غیر دولتی را فراهم نمایند.

وزارت امور زنان نیز می تواند غرض ایجاد سهولت در خود کفایی زن تحت حمایت نمایشگاه های دایمی و فروشگاه های دایمی را ایجاد و اجناس را از نزد زن تحت حمایت خریداری نموده و در این فروشگاه ها و نمایشگاه ها به فروش برساند. نهاد های تمویل کننده نیز برای خودکفایی زن تحت حمایت مکلف اند تا پروژه های توسعه ای انتفاعی و غیر انتفاعی را بنابر ضرورت برای زنان تحت حمایت در نظر گیرند.

مراکز حمایتی زنان از طریق شبکه هماهنگی مراکز حمایتی و همکاری وزارت امور زنان ، پلان ها و تدابیر خاصی را برای کار یابی، تقرر و استخدام زن تحت حمایت در موسسات و نهاد های تولیدی، با مدنظر داشتن منفعت دوجانب و همکاری با تجار ملی و بخصوص نهاد زنان تجارت پیشه برای زنان مساعد مینماید . جلب همکاری دولت در کاهش اخذ مالیه از تولیدات زنان تحت حمایت نیاز است

مراکز حمایتی زنان از طریق شبکه هماهنگی مراکز حمایتی و وزارت امور زنان ، پلان ها و تدابیر خاصی را برای کار یابی، تقرر و استخدام زن تحت حمایت در موسسات و نهاد های تولیدی، مدنظر داشتن منفعت دوجانب و همکاری با تجار ملی و بخصوص زنان تجارت پیشه ، جلب همکاری دولت در کاهش مالیه برای پرداخت تولیدات زنان تحت حمایت اتخاذ می نمایند.

مراکز حمایتی از طریق هماهنگ سازی فعالیت های خویش، زمینه های مناسب و فعالیت هایی را که برای زن تحت حمایت به شکلی از اشکال به صورت مستقیم و غیر مستقیم در خودکفایی زنان موثر است تحت حمایت قرار می دهد.

- تطبیق و ارایه برنامه خود کفایی بنابر وضعیت قضایای زن تحت حمایت باید متفاوت باشد، محرمیت مراکز و قضایا نیز در تطبیق و مساعدت خودکفایی زن تحت حمایت مدنظر باشد، زنان که معروض به خطر اند صرفاً میتوانند شغل و حرفه خاص را در داخل مراکز حمایتی فرا گیرند و در فعالیت های که مسولین لازم میدانند سهمین شوند.

- مراکز حمایتی، میتواند به منظور خود کفایی زن تحت حمایت، برای نمایش و بازار یابی دست دوزی ها و تولیدات زنان نمایشگاه های دائمی و موقتی را برگزار نمایند زیرا که این امر به توانمند سازی زنان میافزاید.

- به منظور تحقق و رسیدن به خود کفایی، برنامه های آگاهی دهی زنان تحت حمایت و کارکنان مراکز را طرح ریزی نموده و به زن تحت حمایت انگیزه ایجاد گردد تا از شیوه های کار حلال و مفید با عرضه خدمات حرفه ای نیازمندی های زندگی شان را مرفوع نمایند مراکز حمایتی زنان مزایای کارنمودن، خود کفا شدن و اشتغال را از دیدگاه قانون و شریعت به زن تحت حمایت توضیح نمایند.

- رضایت زن تحت حمایت در فراگیری شغل و حرفه خاص مورد علاقه اش کسب گردد. و ضرورت خود کفایی، کسب آموزش در حرفه معین و کاریابی بعد از فراگیری آموزش برای زن تحت حمایت توضیح داده شود زنان تحت حمایت کمک شوند تا بتوانند با علاقه و مسولیت شغل مورد علاقه شان را انتخاب و آنرا فراگیرند.

خود کفایی مراکز حمایتی

غرض خود کفایی مراکز حمایتی زنان نیاز به همکاری همه جانبه دولت است تا از طرق و شیوه های خاص و مختلف در هماهنگی و همکاری با مراکز حمایتی برای خودکفایی مراکز حمایتی بکوشند. ناگفته نباید گذاشت که در این راستا جلب همکاری موسسات غیر دولتی و اتاق های تجارت نیز حتمی دانسته میشود. همکاری در اخذ جواز شرکت، رستوران و امثال آن بنام مراکز حمایتی زنان غرض خود کفایی زن تحت حمایت.

مراکز حمایتی به منظور نیل به خود کفایی، تامین و تحکیم روابط کاری با موسسات، تجار ملی و اتحادیه زنان تجارت پیشه، تدابیر اجرایی اتخاذ و همکاری آنان را جذب می نمایند. همچنان این مراکز مکلف اند یک یا چند تن از کارکنان خویش را در این عرصه بگمارند و کمیته ای برای رسیدگی بهتر به خودکفایی زنان متضرر ایجاد نموده و آنان را تحت حمایت قرار دهند.

پروگرام های تدریسی و آموزشی با درنظر داشت علاقمندی، لیاقت و تقاضای زنان در مورد کسب و فراگیری شغل و یا رشته خاص حرفی در مراکز حمایتی با درنظر داشت محرمیت مراکز ترتیب و به مرحله اجرا گذاشته شود.

مراکز حمایتی مهارت ها و توانمندی های زن تحت حمایت را تشخیص و زمینه های مناسب را برای آموزش شغل و حرفه ای خاص و بازار یابی برای تولیدات زنان تحت حمایت فراهم نمایند.

مهارت های مسلکی شامل بخش های هنری، فرهنگی، تولیدی و آموزش در زمینه های سوزی دوزی، خیاطی، تشویق به تحصیل و آموزش و مشارکت در فعالیت های تولیدی به منظور افزایش روحیه هماهنگی در بین زنان میباشد.

مراکز حمایتی با استفاده از امکانات میتوانند در کشور های خارجی دفاتر ایجاد و توسط این دفاتر تولیدات زنان را معرفی و آن را بفروش رسانند.

مراکز حمایتی زنان روحیه خود کفایی را در بین زنان تحت حمایت رایج سازند این امر برای خود کفایی زن تحت حمایت از اهمیت ویژه ای برخوردار است، زیرا زن تحت حمایت میتواند بعد از ترک مرکز حمایتی زنان، تامین مخارج خود و خانواده خود را به عهده داشته باشد.

همچنان مراکز حمایتی زنان میتوانند از طریق دایر نمودن برنامه های آموزشی ایجاد کارگاه ها و پروژه های کوچک تولیدی به خود کفایی در مراکز حمایتی نیز نایل آیند.

مستفدین مراکز حمایتی برای افزایش و انکشاف تولید به موارد ذیل نیاز مند است

- ۱- حمایت و همکاری از نیاز های مالی مستفیدین و مراکز حمایتی ب شکل پایدار
- ۲- حمایت دولت برای حمایت از کسب و کار های کوچک شامل درخواست صدور جواز کار برای اجرای فعالیت های کوچک تجاری مانند ایجاد رستوران
- ۳- گماشتن کارکنان برای کمک و همکاری برای ایجاد ایده های افزایش عواید برای مراکز و تسهیل فعالیت های آموزش حرفه ای.
- ۴- گماشتن کارکنان با حداقل سواد مالی برای کمک و راه اندازی برنامه های تولید درآمد کوچک.
- ۵- ارائه فرصت های حرفه ای برای توسعه مهارت های لازم و حمایت از فعالیت های تولیدی کسب عواید و کار هایی که برای مراکز حمایتی عواید در قبال داشته باشند.
- ۶- هماهنگی بین مراکز حمایتی برای همکاری مشترک در فعالیت های تولیدی و کسب عواید در حد امکان

خدمات حرفه ای و استخدام

یکی از اهداف عمده و اساسی آموزش حرفه ای ، ایجاد و تدریس کورس های حرفه ای با توجه به خود کفایی و منبع درآمد برای زن تحت حمایت و ایجاد مصروفیت سالم میباشد . زنان تحت حمایت مدتی را که در مراکز حمایتی زنان بود و باش دارند به حرفه و شغل دل خواه و مورد علاقه شان دسترسی میابند ، در آینده قادر خواهند شد با اجرای این شغل و حرفه به خود کفایی برسند . مراکز حمایتی زنان کورس های حرفه ای مختلف را دایر و برای زن تحت حمایت با استخدام استادان آموزش میدهند. این کورس ها در بخش های خیاطی ، سوزندوزی ، تدبیر منزل ، مهره بافی ، قالین بافی ، زیور سازی ، هنر آرایش ، گل سازی ، و گل فروشی ، و سایر حرفه ها با تولیدات جدید صابون سازی ، زنبور داری ، پرورش ماهی تدویر میگردد. در جریان و ختم آموزش زن تحت حمایت میتواند تولیدات خود را در خارج و داخل مراکز و یا در صورت همکاری و بازار یابی در خارج از مراکز بفروش برساند.

به همکاری اتاق های تجارت زنان دریافت محلات و نمایشگاه های دائمی و مؤقت برای فروشات زنان تهیه گردد.

گزارش دهی

هدف از تنظیم بخش گزارش دهی در طرز العمل هماهنگی مراکز حمایتی زنان ، ارزیابی، ارایه خدمات و دستاورد های مراکز حمایتی زنان در راستای حمایت از زن متضرر و یامعروض به خشونت ، ارایه خدمات و تامین حقوق آنها میباشد.

موارد مهم در گزارش دهی

- ۱- ارایه ارقام قضایای خشونت در مطابقت با دیتابیس مراکز حمایتی.
- ۲- پروسه گزارش دهی تقویت کنند ه روابط میان مراکز حمایتی زنان و موسسات تمویل کننده .
- ۳- گزارش ها برای افزایش و موثریت امورات ، مدنظر بودن شفافیت و حسابداری در عرضه خدمات و عامل تقویت کننده اعتماد میان مراکز حمایتی و نهاد های تمویل کننده .
- ۵- گزارش های شفاف سبب تصمیم گیری موسسات تمویل کننده به ادامه کمک ها مبدل میگردد .

فصل شانزدهم : تقویت هماهنگی میان نهاد های دولتی و غیر دولتی

شبکه هماهنگی مراکز حمایتی زنان برای هماهنگ نمودن فعالیت های مراکز ، تامین روابط نیک همکاری بین مراکز حمایتی و ارگان های دولتی و غیر دولتی و ارایه خدمات بهتر جهت حمایت از زن تحت حمایه ایجاد گردیده است.

(اهداف کاری شبکه از اهداف کاری کمیته انسجام وزارت امور زنان متفاوت است و صفحات قبل این موضوع توضیح گردیده است)

نهادهایی که در راستای حمایت از حقوق حقه زنان کار و فعالیت دارند و مشخصاً در بخش مراکز حمایتی فعال هستند میتوانند عضویت شبکه مراکز حمایتی را کسب کنند از این رو یک نفر نماینده شان را رسماً به شبکه مراکز حمایتی غرض کسب عضویت معرفی بدارند. تامین روابط فی مابین مراکز حمایتی زنان در مرکز و ولایات نیز توسط همین شبکه تنظیم میگردد.

شبکه هماهنگی مراکز حمایتی (ASN)

مراکز حمایتی زنان بطور کل عضو شبکه هماهنگی اند عضو شبکه مراکز حمایتی بطور دوامدار و مسلسل اشتراک ورزیده و از مرکز حمایتی مربوط خویش نمایندگی میکند مراکز حمایتی که در ولایات فعالیت دارند از طریق دفتر مربوط شان از تصامیم جلسات آگاهی حاصل نموده و مشکلات مربوط شان را نیز از طریق دفتر مرکزی در جلسات شبکه مطرح نموده میتوانند.

برگزاری جلسات شبکه متداوم بوده و حد اقل در هر ماه یکبار اشتراک مسولین مراکز در جلسات حتمی و لازمی دانسته میشود. شبکه میتواند در حالات خاص جلسات عاجل و فوق العاده را دعوت نمایند. آنعده اعضای شبکه که در ولایات هستند میتوانند از طریق استفاده از وسایل و تکنالوژی جدید در جلسات اشتراک ورزیده و از آنجا، تصامیم و فیصله های شبکه آگاهی حاصل نمایند. دفتر ندای زن در کابل نمایندگی اداری داشته و علاوه بر رئیس مرکز حمایتی ندای زن، نماینده اداری شان در کابل میتواند در جلسات شبکه اشتراک نموده و از تصامیم و فیصله های جلسه دفتر مرکزی را در جریان قرار دهد.

- برای ترتیب و تنظیم بهتر فعالیت های شبکه اساسنامه شبکه، لایحه وظایف و طرز العمل مجزاء از رهنمود هماهنگی مراکز حمایتی توسط اعضا شبکه به همکاری مراکز حمایتی تهیه گردد.

وکلای مدافع در صورت موجودیت مشکلات حقوقی در قضیه میتوانند موضوع را در جلسات شبکه مراکز حمایتی مطرح نموده و در صورت امکان با دعوت اعضا و نماینده گان با صلاحیت محاکم و خرنوالی ها راه حل های مناسب را با صراحت قانون و بادر نظر داشت متحدالمال ها و مصوبات صادره از جانب شورای عالی ستره محکمه دریافت گردیده و به وزارت امور زنان بطور کتبی اطلاع دهند..

مراکز حمایتی زنان غرض حل مشکلات قضایی حقوقی و مشکلات در سایر عرصه های مربوط زن تحت حمایت مراکز حمایتی را در جلسات شبکه مطرح نموده و راه حل آنرا دریافت میدارند.

در شبکه هماهنگی مراکز حمایتی، نماینده وزارت امور زنان به عنوان همکار فعال شبکه هماهنگی شرکت مینماید و مراکز حمایتی را در تحقق اهداف و بهبود فعالیت های شان همکاری و کمک مینماید.

- شبکه هماهنگی مراکز حمایتی می تواند برای ایجاد هماهنگی بین مراکز و نهادهای که با مراکز حمایتی ارتباط کاری در بخش های اداری، مالی، حقوقی و سایر بخش ها جلسات هماهنگی را دایر نموده اند، تصامیم لازم کاری را در زمینه اتخاذ نمایند. در موارد قضایی خاص این جلسات میتواند به شکل اضطراری دایر گردیده و تمامی مراکز به توافق هم قضیه و یا موضوع خاص را رسیدگی نمایند

صلاحیت ها و وظایف شبکه هماهنگی مراکز حمایتی زنان

شبکه هماهنگی مراکز حمایتی دارای صلاحیت ها و وظایف ذیل می باشند:

۱. تامین و بهبود روابط، ایجاد هماهنگی بین مراکز حمایتی زنان با نهادهای دولتی و غیر دولتی.
۲. ایجاد و تقویت هماهنگی در تمام عرصه های کاری مراکز حمایتی.
۳. رسیدگی به مشکلات مراکز حمایتی و اتخاذ تصامیم برای دریافت راه حل مشکلات.

۴. اتخاذ تصمیم توسط شبکه برای بهبود فعالیت های مراکز حمایتی در مطابقت با مقرره مراکز حمایتی و پالیسی داخلی مراکز حمایتی در تمام عرصه های کاری مراکز جنبه تطبیقی را دارد این موضوع در طرز العمل کاری شبکه نیز انعکاس داده شده است.

۵. حل و رسیدگی به مشکلات ناشی از عدم همکاری و عدم هماهنگی موجود بین مراکز حمایتی توسط مراکز حمایتی در جلسات شبکه.

۶. همکاری لازم توسط وزارت امور زنان و سایر نهاد های ذیربط قضایی از طریق عضویت در کمیته انسجام و کمیسیون عالی منع خشونت علیه زن و همکاری شبکه هماهنگی مراکز حمایتی در امر ازدواج و تعیین سرنوشت زنان تحت حمایت که قضایای شان از طریق قانونی حل گردیده است.

۷. ایجاد سهولت های قانونی در حل و فصل قضایا و فعالیت های مراکز حمایتی و در دسترس قرار دادن این سهولت ها برای مراکز حمایتی توسط وزارت امور زنان.

۸. ایجاد سهولت های قانونی در حل و فصل قضایا و فعالیت های مراکز حمایتی و در دسترس قرار دادن این سهولت ها برای مراکز حمایتی توسط وزارت امور زنان.

۹. اخذ بودیجه و پیگیری با مؤسسات تمویل کننده جهت بهبود و گسترش فعالیت های مراکز حمایتی از مکلفیت های شبکه هماهنگی مراکز حمایتی میباشد.

۱۰. مراکز حمایتی زنان باید برای جلب همکاری، تحکیم روابط نیک کاری شبکه بهبود فعالیت های شبکه با نهادهای مختلف در حمایت از شبکه کوشا بوده از این طریق برای ایجاد هماهنگی بین مراکز حمایتی سعی همه جانبه به خرج دهند.

۱۱: دعوت نماینده نهاد که مراکز حمایتی زنان با ایشان مشکل دارند و یا میخواهند در موردی همکاری شان را جلب نمایند.

فصل هفدهم

نظارت از مراکز حمایتی زنان

نظارت از مراکز حمایتی دولتی و غیر دولتی به منظور بهبود ارائه خدمات در مراکز حمایتی توسط نهاد های مختلف اعم از وزارت امور زنان، وزارت اقتصاد، نهاد های تمویل کننده مراکز حمایتی و کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان در مطابقت با قوانین نافذ کشور، مقرره و پالیسی های مراکز حمایتی با رعایت اصول اساسی نظارت که همانا بهبود بخشیدن امورات کاری و ارائه خدمات مراکز حمایتی برای زنان مستفد، حمایت و مواظبت از مستفدین است صورت میگیرد.

از آن جای که در مقرره مراکز حمایتی انسجام فعالیت های مراکز حمایتی جزء مسؤولیت های وزارت امور زنان دانسته شده است انسجام فعالیت های مراکز حمایتی و نظارت از مراکز حمایتی نیز مسؤولیت و مکلفیت مهم و عمده ای وزارت امور زنان میباشد. نظارت از مراکز حمایتی در حدود احکام قانون و رفع کلیه مشکلات و کاستی ها در ارائه خدمات مراکز باید انجام شود تا زن متضرر در اثر نظارت های ارگان ها و نهاد های غیر مرتبط با کار های مراکز حمایتی متضرر نشده بلکه از خدمات عالی بهره مند گردد.

نظارت توسط وزارت امور زنان

نظارت توسط وزارت امور زنان از مراکز حمایتی زنان بر مبنی فقرات ۳-۱ و ۴ ماده دوم و فقرات ۱ و ۳ ماده هشتم قانون منع خشونت علیه زن صورت گرفته میتواند.

فقره ۱ ماده دوم قانون منع خشونت علیه زن

• تامین حقوق شرعی، قانونی و حفظ کرامت انسانی زن.

فقره سوم ماده دوم قانون منع خشونت علیه زن

• حمایت مجنی علیه های خشونت (زن متضرر) یا معروض به خشونت.

فقره چهارم ماده دوم قانون منع خشونت علیه زن

• جلوگیری از خشونت علیه زن.

فقره ۱ ماده هشتم قانون منع خشونت علیه زن

- انسجام فعالیت های ادارات دولتی و غیر دولتی و مؤسسات عرضه کننده خدمات در عرصه جلوگیری از خشونت و تامین هماهنگی میان آنها.
- فقره ۳ ماده هشتم قانون منع خشونت علیه زن
- فراهم نمودن زمینه حفاظت و نگهداری مجنی علیهای خشونت یا معروض به آن در مرکز حمایتی ویا در صورت عدم موجودیت در سایر محلات مصون مربوط، نظارت و واریسی از آن.
- نظارت از مراکز حمایتی توسط ریاست حمایتی وزارت امور زنان در کابل و مدیریت های حقوق ریاست های امور زنان در ولایات مطابق پلان مرتبه بشکل مسلکی ، همکاری و هماهنگی که بیشتر جنبه اصلاحی داشته و به منظور بهبود بخشیدن امورات مراکز حمایتی انجام پذیرد. گزارش هربار نظارت از مراکز حمایتی غرض رفع مشکلات و نواقص کاری موجود در مراکز بعد از نظارت با مسؤلین مراکز شریک ساخته شود تا بعداً مراکز حمایتی پلان های تدابیری را غرض رفع نقیصه و مشکلات تهیه نمایند ، نماینده وزارت امور زنان میتواند مشترک با آنان پلان تدابیری را تهیه و در معرض اجراء قرار دادن آن کمک نماید.
- مراکز حمایتی زنان مکلف اند برای بهبود پروسه نظارت تسهیلات فراهم نماید.

نظارت مراکز حمایتی توسط وزارت اقتصاد

- وزارت اقتصاد نیز میتواند از امورات مالی مراکز حمایتی مطابق فقرات ۱ و ۲ ماده بیست و هفت و ماده ۳۳ قانون انجو ها نظارت بعمل آرند. این فقرات صراحت دارد
- فقره ۱- ماده ۲۷ قانون انجو ها
- "مؤسسه مکلف است به داشتن صورت حساب (ریکارد) مالی سالانه بوده و گزارش آن مطابق احکام این قانون تهیه و حین بررسی و نظارت بدسترس وزارت اقتصاد قرار داده میشود.
- فقره ۲ ماده ۲۷ قانون انجو ها "
- مؤسسه مکلف است امور مالی سالانه خویش را با استفاده از نرم های بین المللی ، بررسی مالی و حسابی نموده ، نقل گزارش آنرا به وزارت های اقتصاد و مالیه و مراجع تمویل کننده ارایه نماید.
- فقره ۱ ماده ۳۳ قانون انجو ها
- نظارت و بررسی از کمیت و کیفیت کار و طرز فعالیت پروژه مؤسسه مطابق قرار داد عقد شده صورت میگیرد.
- فقره ۲ ماده ۳۳ قانون انجو ها
- مؤسسه مکلف است غرض بازدید و نظارت هیئت های وزارت اقتصاد و ادارات ذیربط سکتوری از پروژه های منظور شده تسهیلات کاری را فراهم نماید.
- از موارد قانونی فوق بر ملا میگردید که وزارت اقتصاد در مطابقت با قانون انجو ها صرفاً از امورات مالی مراکز حمایتی نظارت نموده میتوانند نه از قضایای زنان متضرر.

نظارت مراکز حمایتی توسط کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان

- کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان نیز از مراکز حمایتی نظارت به عمل میاورند که نظارت شان مطابق ماده ۵۸ قانون اساسی افغانستان معین و مشخص گردیده است نظارت کمیسیون مستقل حقوق بشر بیشتر روی ارایه خدمات مراکز حمایتی از مستفدین و مشکلات موجود در مورد حل قضیه مستفد که میتواند باوکیل مدافع شریک ساخته شود شامل گردد ، این نظارت ها که در فواصل زمانی معین صورت میگیرد باید مطابق مقرر ، رهنمود و پالیسی های مراکز حمایتی زنان صورت گیرد تا زندگی زنانی را که در این مراکز به سر میبرند به خطر مواجه نشود.
- ماده ۵۸ قانون اساسی افغانستان صراحت دارد که ((دولت به منظور نظارت بر رعایت حقوق بشر در افغانستان و بهبود و حمایت از آن، کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان را تاسیس می نماید.

..... کمیسیون میتواند موارد نقض حقوق بشری افراد را به مراجع قانونی راجع سازد و در دفاع از حقوق آنها مساعدت نماید.))
نتایج نظارت باید غرض رفع نقیصه و مشکلات با مسئولین مراکز حمایتی شریک ساخته شود.

نظارت نهاد های تمویل کننده از مراکز حمایتی زنان

مراکز حمایتی زنان که نهاد های غیر دولتی اند برخی از مؤسسات و کشور های مختلف این مراکز را از دیدگاه مسایل مالی تمویل مینمایند. بآنکه تدابیر و برنامه های غرض خود کفایی مراکز روی کار است تا مراکز خود کفاء شده و بدون کمک کشور های تمویل کننده بتوانند فعالیت نمایند اما رسیدن به خودکفایی یک پروسه طولانی را نیازمند است. مراکز حمایتی زنان در برابر تمویل این مؤسسات و کشور ها مکلفیت دارند تا زمینه نظارت را برای شان مهیا نمایند زیرا مؤسسات و کشور های تمویل کننده علاقمند اند تا بدانند پول را که کمک نموده اند در کدام موارد به مصرف رسانیده شده و ارایه سطح خدمات در کدام حد بوده است و به چه تعداد زن متضرر از این خدمات مستفید شده است. بناءً مراکز حمایتی زنان برای نظارت آنان زمینه و سهولت های را ایجاد نمایند.

معرفی مراکز حمایتی زنان در افغانستان

۱. مرکز حمایتی رشد استعداد ها زنان افغان: (AWSDC)

اولین مرکز حمایتی زنان مرکز حمایتی رشد استعداد های زنان افغان یاد میشود. این موسسه در سال ۱۹۹۹ میلادی به همکاری و مساعی تعدادی از زنان متعهد افغان به منظور خدمتگذاری بهتر و مناسب به زنان درد رسیده و مصیبت کشیده افغان در شهر پشاور پاکستان ایجاد گردید و در سال ۲۰۰۳ میلادی شهر کابل انتقال یافت.

اهداف :

منظور و هدف خاص این موسسه تنویر اذهان عامه به ویژه زنان و آگاه ساختن ایشان از حقوق حقه ی آنها در یک جامعه اسلامی و توانمند سازی زنان افغان از نگاه اقتصادی، رسیدن به عدالت اجتماعی و ارتقاء ظرفیت استعداد های این قشر هستی ساز جامعه را احتوا مینماید. یعنی آرزو آرمان خاص این نهاد اینست تا حقوق و نقش زنان از شکل شعار و لفظ به گونه عملی در جامعه تحقق یابد و هیچ زن و یا دختری احساس کمی و ناتوانی را در وجود خویش نسبت به مرد جامعه نداشته باشد.

دستاوردها:

- تحت حمایت قرار دادن بیش از (۵۰۰۰) زن همراه با ۲۸۰۰ تن از اطفال در طی چند سال در هر چهار ولایت کشور و حل قضایای ۵۰۰ تن از زنان تحت حمایت و ادغام مجدد شان به فامیل های شان.
- مستفید شدن تعدادی زیادی از زنان تحت حمایت از آموزش های حرفه ای، سواد آموزی، مشاوره روانی، مشاوره حقوقی، مشاوره اجتماعی و خدمات صحتی طی سالهای رهائش شان در این مراکز. حمایت
- برای دو تن از زنان تحت حمایت از طرف دفتر رشد استعداد های زنان افغان امکانات تحصیلات عالی در ایالات متحده امریکا توسط اعطاء بورسیه تحصیلی فراهم گردیده. است
- اخذ تذکره تابعیت برای ۳۲ زن تحت حمایت
- افتتاح حساب بانکی برای بیست تن از زنان تحت حمایت مراکز حمایتی.
- ارایه آموزش خیاطی برای رشد اقتصاد خانواده مستفید.
- از بدو تاسیس این موسسه در بخش توانمند سازی زنان مراکز حمایتی نقش مهم را ایفا کرده اند.
- ارایه آموزش های آشپزی برای ۲۵ تن از زنان تحت حمایت این مرکز.
- به تعداد ۱۸ تن از زنان تحت حمایت مصروف ادامه درس در مکاتب خصوصی می باشند
- به تعداد ۱۴ تن از کودکان این مرکز شامل کودکان می باشند.

- ازدواج چند تن از زنان تحت حمایت که خانواده های شان آنان را نمیپذیرند و موانع قانونی در ازدواج شان موجود نیست در اثر همکاری این مرکز
- اعزام ۷ تن از زنان تحت حمایت این مرکز حمایوی که در بخش آموزش خیاطی مهارت زیاد دارند غرض فراگیری آموزش های بیشتر به کشور هندوستان.
- تدویر ورکشاپ های آگاهی قانون منع خشونت علیه زنان برای کارکنان مراکز حمایوی زنان.
- ارتقا سطح آگاهی و توانمند سازی زنان در رسیدن به عدالت.

۲. موسسه زنان برای زنان افغان (WOW)

مؤسسه زنان برای زنان افغان یک مؤسسه غیر وابسته و دور از هر نوع تعلقات مذهبی، زبانی، گروهی، سمتی، سیاسی و غیر انتفاعی است که در راستای محو و کاهش خشونت علیه زنان و همچنان حمایت هر چه بیشتر زنان و اطفال معروض به خطر و خشونت خانواده گی در ماه اپریل سال ۲۰۰۱ در شهر نیویارک ایالات متحده امریکا از سوی گروهی از زنان مصمم به دفاع از حقوق زنان افغان ایجاد شد.

مؤسسه زنان برای زنان افغان در سال ۲۰۰۷ ثبت و راجستر وزارت محترم اقتصاد گردیده و فعالیتهایش را رسماً در افغانستان آغاز نمود. مؤسسه زنان برای زنان افغان در حال حاضر از طریق مراکز مشوره دهی خانوادگی، مراکز حمایوی زنان، مراکز حمایوی اطفال، خانه نیمه راه، خانه امید (خانه انتقالی) در ولایات مختلف کشور بشمول کابل، ننگرهار، کاپیسا، بدخشان، کندز، فاریاب، سرپل، بلخ، هرات، جوزجان، کنر و تخار البته با طرح و تطبیق اهداف و الای بشری خویش که همانا حمایت از زنان و اطفال قربانی خشونت و معروض به خطر میباشد، با در نظر داشت اساسات دین مقدس اسلام، در خدمت هموطنان زجر کشیده خویش قرار دارد.

هدف عمومی

- فراهم نمودن سرپناه برای زنان و دختران متضرر و معروض به خشونت و ارایه خدمات صحی، اقتصادی، حقوقی، فراهم نمودن زمینه آموزش سواد و فراگیری حرفه های مختلف در مراکز حمایوی زنان
- دسترسی به عدالت برای آنده زنان و دختران افغان قربانی خشونت، سوء استفاده جنسی، و دیگر رفتارهای ناقض حقوق بشر از طریق مشوره، میانجی گری و خدمات حقوقی
- تدویر برنامه های آگاهی عامه در مورد حقوق زنان، قانون منع خشونت علیه زنان و خدمات موسسه زنان برای زنان افغان
- افزایش آگاهی خاړنوالان، قاضی ها، وکلای مدافع و پولیس از حقوق قانونی زنان
- خودکفایی بیشتر زنان تحت حمایت از طریق آموزش حرفه های مختلف چون بافت، خیاطی، زیور سازی، مهره بافی، گلیم بافی و غیره در مراکز حمایوی
- فراهم نمودن فرصتهای کاری و بازار یابی برای صنایع دستی زنان تحت حمایت در بازار های داخل و خارج کشور.
- فراهم نمودن زمینه ادغام مجدد زنان تحت حمایت مراکز حمایوی با خانواده های شان و حمایت از تشکیل زندگی مستقل برای زنانی که هرگز نمی توانند به خانه های شان برگردند.

۳. مراکز خدماتی مؤسسه زنان برای زنان افغان (WAW)

مراکز مشوره دهی خانوادگی (در یازده ولایت افغانستان)

مراکز مشوره دهی خانوادگی به خانم ها و دخترانی که از خشونت خانواده گی متضرر گردیده اند خدمات مشوره دهی، میانجی گری و حقوقی را از طریق محاکم مدنی و جزایی فراهم می کند. متضررین بصورت خودی یا از طریق ارگان های دولتی و نهادهای غیر دولتی به مراکز مشوره دهی خانوادگی مؤسسه زنان برای زنان افغان مراجعه می نمایند. در صورتیکه زنان تحت حمایت دارای مشکلات حقوقی باشند و قضیه ایشان از طریق میانجیگری حل نگردد، به همکاری وکلای مدافع این مراکز از طریق ارگانهای عدلی و قضایی تعقیب و حل میگردد.

مراکز حمایتی زنان در ده ولایت افغانستان

مؤسسه زنان برای زنان افغان مراکز حمایتی زنان را ایجاد نموده تا متضررینی که سرپناه ندارند بتوانند الی حل قضیه حقوقی شان در آنجا زندگی کنند. باید گفت که واجدین شرایط پذیرش در این مراکز از سهولت های از قبیل بودباش، تغذیه مناسب، مراقبتهای صحی برخوردار بوده و تمامی تدابیر حمایتی برای شان مساعد میباشد. کارکنان این مراکز همواره سعی و تلاش میورزند تا زمینه سواد آموزی، آموزش مسایل دین، مهارت های زندگی، مهارت های حرفوی و زیست بهتر و خودکفایی آنان را بعد از مدغم شدن با خانواده و جامعه فراهم سازد. تعدادی از مستفیدین مراکز حمایتی برای تداوی آسیب های ناشی از ضرب و شتم مکرر، تیزاب پاشی، اصابت گلوله، حمله با تبر و چاقو، و تجاوز جنسی گروهی نیازمند تداوی دراز مدت می باشند.

مراکز حمایتی اطفال (در چهار ولایت افغانستان)

مؤسسه زنان برای زنان افغان بخاطر تامین عدالت برای کودکانی که با مادران شان در زندان به سر می برند، مراکز حمایتی اطفال را ایجاد نموده است. این مراکز کودکان بالاتر از سن پنج سال را از زندان های ولایات مختلف می پذیرد. مراکز حمایتی اطفال محیط پاک، زندگی امن و تغذیه مناسب را برای اطفال فراهم می نماید. همچنان دسترسی اطفال به آموزش و پرورش بهتر، بهبود وضعیت روانی و جلوگیری از ارتکاب جنایات در آینده، بهبود شرایط زندگی کودکان در محبس با مادرانشان و افزایش توانایی خانواده ها پس از رهایی مادران از محبس از جمله فعالیت های مرکز حمایتی اطفال میباشد.

مراکز خانه امید (خانه های انتقالی) در سه ولایت افغانستان

مرکز خانه امید منیث یک مرکز حمایتی و حقوقی یگانه روزنه امید برای آنده از زنان و دخترانی است که در عالم یاس و ناامیدی از محلات سلب آزادی (زندان ها) رها میشوند و اقارب اصولی یا جای بودو باش مصون برای زندگی ندارند و یا بنابر ارتکاب جرایم خانواده های شان آنها را نمی پذیرند. مؤسسه زنان برای زنان افغان با تشخیص خطراتی که زنان و دختران رها شده از زندان متوجه سایر زنان تحت حمایت می سازد، سیستم حمایتی ویژه ای را برای این دسته از زنان طرح و اجراء کرده است و آنان را بصورت جداگانه در خانه های انتقالی نگهداری می نماید. این افراد شدیداً به مصوونیت نیاز دارند چون آنان احتمالاً با خطر قتل ناموسی و انتقام مواجه خواهند بود. خانه های انتقالی محیط مصوون و منابعی را برای ایجاد زندگی مستقلانه از طریق آموزش سواد و مهارت های عاید را در اختیار آنان قرار می دهد.

مرکز خانه نیمه راه در کابل

مؤسسه زنان برای زنان افغان خانه نیمه راه کابل را با درک نیاز جدی به این مرکز و کمبود منابع برای زنانی که بعد از حل دوسیه های شان باید مراکز حمایتی را ترک بگویند، ایجاد نمود. این دسته زنان تحت حمایت مانند زنانی که از زندان رها می شوند از سوی خانواده های شان به خاطر فرار و کشاندن پای شان به محاکم، با خطر انتقام گیری مواجه اند یا ممکن است آنان خانواده ای برای کمک نداشته باشند. در خانه نیمه راه زنان به تمامی امکاناتی که در مراکز حمایتی زنان موجود است دسترسی دارند. این خانه که ادامه منطقی مرکز مشوره دهی خانوادگی، مرکز حمایتی زنان و مرکز حمایتی اطفال می باشد، به تأمین حقوق زنان مطابق قانون اساسی افغانستان مساعدت می رساند.

۴. مؤسسه امداد انسانی برای زنان و کودکان افغانستان – (HAWCA)

مؤسسه «امداد انسانی برای زنان و کودکان افغانستان» (حاکا) در ۱۹۹۹ توسط گروهی از زنان و مردان جوان، فعال و متعهد در پاکستان تاسیس گردید. در آن زمان صدها هزار افغان در کمپ‌های مهاجرین پاکستان بسر می‌بردند و نیاز به کمک‌های اولیه در زمینه سوادآموزی، صحت و تکافوی اقتصادی داشتند. حاکا با ایجاد کورس‌های سوادآموزی و کارگاه‌های کار حرفه‌ای و ارائه خدمات صحتی و آگاهی‌های عامه در عرصه‌های مختلف در کمپ‌های مهاجرین توانست بزرگترین خدمت را برای مهاجرین افغان بخصوص زنان مهاجر انجام دهد.

بعد از چندی وضعیت اسفبار زنان و دختران جوان افغان که از سالیان طولانی قربانی بی‌عدالتی و انواع خشونت هستند، رهبری حاکا را واداشت تا برنامه‌های دادخواهی و حمایتی در دفاع از حقوق زنان و بخصوص آنانی که قربانی خشونت اند، را روی دست گیرد و پیکار به منظور منع و کاهش خشونت علیه زنان را در صدر اهداف خود قرار دهد. حاکا در سال ۲۰۰۴ موفق به تاسیس مرکز حمایتی برای زنان قربانی خشونت و دستخوش خطر در شهر کابل، گردید. در این مرکز سالانه در حدود ۲۰۰ زن و دختر متضرر مورد حمایت حقوقی قرار می‌گیرند و همچنان از خدمات مانند سوادآموزی، خدمات صحتی، آگاهی‌های حقوقی و فراگیری حرفه‌های مختلف که در داخل این مرکز وجود دارد، مستفید حمایت می‌شوند.

حاکا با تلاش‌های مثمر خود در عرصه اعاده حقوق زنان، مساوات جنسیتی، محو خشونت علیه زنان، تعلیم زنان و کودکان و ترویج فرهنگ عدم خشونت و صلح سرتاسری موفق به دریافت جایزه‌های متعدد بین‌المللی از کشورهای مختلف اروپایی مانند جایزه «یازابیل فیروور» از اسپانیا، جایزه «عفو بین‌الملل- بخش ایتالیای»، لوح طلایی «سبین ارانا» از اسپانیا و جایزه «یادگاری ایماها مفری» از انگلستان، و مدال‌های دیگر مانند Medalla de Oro del Ayuntamiento de Arganda del Rey، Amotinada Mayor، Award of l'hospitalet، the city of Cooperation، Primo Donne Award و غیره گردید.

طی دو سال گذشته حاکا توانست زیر عنوان برنامه احرم بین مدافعان حقوق بشری افغانستان که در ولایات مختلف کشور فعال اند، ایجاد هماهنگی نماید. این برنامه کمک کرد تا فعالان حقوق بشر از تجارب و اندوخته‌های همدیگر فراگیرند و در شرایط دشوار حمایت و همکاری هم را داشته باشند.

دستاوردها:

- ارائه خدمات حقوقی رایگان برای حدوداً ۷۵۰ زن قربانی خشونت در یک سال.
 - ایجاد برنامه‌های حرفوی به منظور خودکفایی زنان قربانی خشونت.
 - ارائه خدمات تعلیمی صلح برای ۵۰۰ کودک در یک سال.
 - ارائه خدمات آگاهی حقوقی برای ۷۵۰ مرد و زن در یک سال.
 - چاپ و توزیع جزوه و بروشور به منظور آگاهی‌دهی عامه.
 - ظرفیت‌سازی کودکان بخاطر عدم سوءاستفاده از حقوق آنان.
 - تدویر میزگردها در رادیوها و کنفرانس‌ها جهت دادخواهی برای زنان.
- ارایه خدمات ستاژ برای کار آموزان فارغین پوهنحی حقوق و شرعیات

۵. مؤسسه ندای زن (VWO)

مؤسسه ندای زن (VWO) یک مؤسسه غیر دولتی، غیر انتفاعی، غیر سیاسی و غیر جانبدار با داشتن دفاتر ساحوی در تمام زون های افغانستان و دفتر مرکزی در زون غرب (مرکز هرات) میباشد.

. این مؤسسه به طور غیر رسمی در سال ۱۹۹۸ مطابق به سال ۱۳۷۷ هجری شمسی در کابل تاسیس شد این مؤسسه در سال ۲۰۰۲ شخصیت حقوقی خود را با رجستر شدن در دولت افغانستان به عنوان نخستین NGO زنان افغان بدست آورد.

مؤسسه ندای زن به منظور گسترش سطح فعالیت های خود از کابل به شهر هرات انتقال یافت و با تمرکز روی موضوعات و مسایل زنان و رسیدگی به حقوق زنان اولین مرکز حمایتی زنان (شلتر) برای زنان مواجه به خشونت را در سال ۲۰۰۵ در شهر هرات به هدف ارائه خدمات رشد مساوات جنسیتی، فراهم سازی تعلیمات، مساعدت های حقوقی و اجتماعی و افزایش آگاهی برای زنان تأسیس نمود.

قطعاً از جمله اهداف مؤسسه ندای زن ارتقاء تساوی جنسیتی، فراهم آوری زمینه تعلیم، مساعدت های حقوقی و بلند بردن سطح آگاهی جامعه در راستای حقوق زنان و کاهش خشونت میباشد.

مؤسسه ندای زن معتقد بر اینست که داشتن یک جامعه مترقی و استوار مستلزم توانمند سازی زنان همراه با سهم فعال زنان در پروسه های تصمیم گیری ملی و بین المللی، دادخواهی از حقوق آنها و فراهم سازی زمینه تحصیل میباشد.

مؤسسه ندای زن یکی از جمله مؤسسات پیشتاز در راستای دفاع از حقوق زنان و ترویج دفاع از حقوق زنان بوده که بدینوسیله موفق به کسب جایگاه خاص بین المللی گردیده است.

این مؤسسه از بدو تأسیس با مقاصد همچون احیای نقش زنان در جامعه افغانستان حمایت از حقوق زنان و ایجاد ظرفیت و توانمند سازی اجتماعی و اقتصادی کار کرده است.

مؤسسه ندای زن در قسمت رشد و توانمند سازی زنان، بهبود و ارتقاء مسایل حقوقی زنان، تساوی جنسیتی و دسترسی زنان به عدالت تمرکز خاص دارد.

تطبیق پروژه های متعدد در زمینه مسایل حقوقی و اجتماعی زنان، دسترسی به عدالت، حمایت از حقوق قانونی زنان، رهبری، تعلیم و تربیه، صحت، فراهم نمودن آموزش های حرفی و توانمندسازی اقتصادی (خود کفایی) با کمک مالی تمویل کنندگان بین المللی از جمله فعالیت ها و دستاورد های مؤسسه ندای زن از بدو تأسیس آن است.

این مؤسسه بعد از تأسیس دفتر مرکزی در هرات به تدریج سطح فعالیت خویش را گسترش داد و دفاتر ولایتی خود را در ولایت بادغیس در سال ۲۰۰۹ که محور تمرکز آن بیشتر روی موضوعات حمایت های اجتماعی و حقوقی زنان متضرر و معروض به خشونت در این ولایت بود تأسیس نمود. متعاقباً در سال ۲۰۱۰ دفتر ولایتی رادر ولایت غور و در سال ۲۰۱۲ در ولایت فراه تأسیس نمود.

متعاقباً بنابر درخواست مردم و نیاز مبرم در زون جنوب غرب مؤسسه ندای زن دفتر ولایتی خود را در سال ۲۰۱۳ در ولایت نیمروز نیز تأسیس نمود.

مؤسسه ندای زن در پهلوی تأسیس مراکز حمایتی زنان مراکز مشوره دهی فامیلی را اولین بار در ولایت بادغیس بعد از ولایت هرات و متعاقباً در اکتوبر ۲۰۱۲ در ولایات غور و فراه و به همین ترتیب در ولایت نیمروز برای حفاظت از زنان مواجه به خطر و خشونت های فامیلی تأسیس نمود. این مراکز خدمات مساعد حقوقی برای زنان مواجه به خطر و فامیل هاییکه مشکلات حقوقی داشتند را فراهم مینماید.

مؤسسه ندای زن از سال ۲۰۰۴ همچنان از دفتر مرکزی خود در شهر هرات فعالیت نموده و علاوه بر این مؤسسه دارای چهار دفتر ولایتی در مراکز ولایات غور، بادغیس، فراه و نیمروز نیز بوده و همچنین دفاتر ارتباطی را در کابل، فیلا دلفیا (ایالات متحده) و آدلاید (استرالیا) نیز تأسیس نموده است.

مؤسسه ندای زن ولایات، کابل، هرات، بادغیس، غور، فراه، نیمروز را تحت پوشش قرار می دهد.

هدف فعالیت های دفتر ندای زن:

حمایت از زنان افغان، دسترسی زنان به عدالت رسمی، کاهش خشونت علیه زنان، بهبود وضعیت حقوق بشری در افغانستان و همچنین کاهش فقر و توانمند سازی زنان افغان در جامعه از جمله اهداف دفتر ندای زن می باشد.

۶. مؤسسه عدالت برای همه

مؤسسه عدالت برای همه یک نهاد غیر دولتی، غیر سیاسی و غیر انتفاعی میباشد که در سال ۱۳۸۶ آغاز به فعالیت نمود.

موسسه عدالت برای همه با ارگانهای عدلی و قضایی و همچنین با موسسات که در راستای دفاع از حقوق بشر فعالیت می نمایند، همکاری می باشد. موسسه عدالت برای همه از لحاظ تشکیلاتی دارای اسامبله عمومی، هیأت مدیره، هیأت اجراییه، رئیس، معاون، مسئولین مالی و اداری و دیپارتمنت عملیاتی و تطبیق برنامه ها می باشد. ساحه کاری این دفتر در ولایات کابل، پنجشیر، خوست، غزنی، کندهار، هرات، بغلان، تخار، بدخشان می باشد.

اهداف:

- موسسه عدالت برای همه از بدو تأسیس اهداف ذیل را دنبال می نماید:
- تأمین بهتر عدالت و استقرار حاکمیت قانون؛
- ریشه یابی مشکلات حقوقی افراد جامعه و دریافت راه حل های آن
- کاهش خشونت علیه زنان و اطفال بویژه قشر آسیب پذیر جامعه
- تأمین استقلالیت اقتصادی خانم ها
- ایجاد تغییر در اذهان عامه جهت پذیرفتن حقوق زنان و اطفال، احترام به قوانین نافذه کشور و مبارزه علیه فرهنگ زن ستیزی
- محو تبعیض و خشونت جنسیتی
- رشد اقتصادی، سیاسی و اجتماعی خانم ها

فعالیت ها

- سعی و تلاش در جهت فراهم آوری زمینه های دسترسی به عدالت
- دفاع از حقوق اشخاص بی بضاعت
- بلند بردن سطح آگاهی حقوقی افراد جامعه
- همکاری با ارگانهای عدلی و قضایی جهت تأمین عدالت بهتر و تطبیق قانون در جامعه
- ارائه برنامه های آموزشی حقوقی
- ارائه مساعدت های حقوقی
- داد خواهی برای تأمین عدالت بهتر در ارگانهای عدلی و قضایی
- انجام تحقیقات حقوقی در رابطه به مشکلات زنان و اطفال
- تدویر کورس ها، سیمناها و ورکشاپهای حقوقی
- تدویر برنامه های آموزشی حرفه یی و مسلکی برای زنان جهت بلند بردن سطح زنده گی و تأمین معیشت آنان
- حمایت از اطفال جهت دسترسی به تعلیم تربیه و تحصیل

۷. موسسه تحقیقات علمی و انکشاف جامعه (ORCD)

موسسه تحقیقات علمی و انکشاف جامعه در سال ۲۰۱۱ تأسیس شده است. دور نمای این موسسه داشتن "جامعه توانمند است که تصمیم آگاهانه اتخاذ کنند" و برای این منظور از روش های مبتنی بر شواهد و بر اساس بهترین عملکردها جهت توانمند سازی جامعه برای رسیدن به اهداف انکشافی استفاده کند.

موسسه تحقیقات علمی و انکشاف جامعه در سال ۲۰۱۱ در وزارت اقتصاد ثبت گردید و از سال ۲۰۱۵ به عنوان نهاد مشوره دهنده شورای اقتصادی و اجتماعی سازمان ملل به ثبت رسیده است. این سازمان در بخش های صحت، تغذیه و مصونیت غذایی، توسعه روستایی، توانمند سازی زنان، مهاجرت، تحقیق و آموزش تجربه دارد.

فعالیت ها

موسسه تحقیقات علمی و انکشاف جامعه به عنوان عضو انتخابی (HCT) Humanitarian Country Team به فعالیت خود ادامه میدهد و به عنوان یکی از محدود سازمان های واجد شرایط برای دریافت کمک های بشردوستانه (Common Humanitarian Funds) از مرکز هماهنگی کمک های بشردوستانه سازمان ملل برای تطبیق پروژه مراقبتهای روانی ضروری افغانستان برگزیده شده است. علاوه بر رهبریت گروه صحت، این سازمان عضو فعال چندین گروه دیگر از جمله مسئولیت غذایی، زراعت و تغذیه می باشد.

موسسه مواظبت خانواده های افغان (CAF)

موسسه مواظبت خانواده های افغان یک موسسه غیر دولتی، غیر سیاسی، غیر انتفاعی و مستقل بوده در جنوری ۲۰۰۳ میلادی تاسیس و در قدم نخست ثبت و راجستر شماره (۹۴۶) وزارت محترم پلان دولت انتقالی افغانستان میباشد. موسسه مواظبت خانواده های افغان در سال ۱۳۹۴ ثبت و راجستر وزارت محترم امور زنان گردید. این موسسه با طرح برنامه های مختلف و تطبیق پروژه های متعدد در بخش های صحت طفل و مادر، تغذیه طفل و مادر، انکشاف جامعه، تحقیق و پژوهش و برنامه های توانمند سازی زنان مصروف خدمتگذاری و عرضه خدمات برای مردم خویش در ولایات بدخشان، لوگر، دایکندی و کندز بوده، که محراق توجه عرضه خدمات صحتی و غیرصحتی را به همه مردم و به خصوص زنان و دختران تشکیل می دهد.

هدف عمومی موسسه

- رشد و انکشاف چگونگی کیفیت سطح زندگی مردم.

دستاور ها :

موسسه مواظبت خانواده های افغان (CAF) در مشارکت با دولت و نهاد های انکشافی و تطبیقی در عرصه های مختلف (صحت، تغذیه، تعلیم و تربیه، بلند بردن ظرفیت و انکشاف جامعه و همچنان توانمند سازی زنان) کار و فعالیت مینماید. موسسه مواظبت خانواده های افغان (CAF) از آغاز سال ۲۰۱۷ میلادی با ایجاد دیپارتمنت جدیدی بنام (دیپارتمنت توانمند سازی زنان و جوانان با ایجاد بخش حقوقی در ضمن ماموریت ها و مسولیت های خویش مصمم گردید که برای عملی نمودن و تحقق بخشیدن اهداف بشر دوستانه خویش که همانا رعایت از حقوق حقه انسانها است یکبار دیگر در جنب عرضه خدمات صحتی رایگان در راستای حمایت قانونی خانواده ها بخصوص قربانیان خشونت های خانواده گی و اجتماعی و برای شمولیت در پروسه محو و کاهش خشونت علیه زنان و همچنان حمایت هر چه بیشتر زنان و اطفال معروض به خطر و خشونت ارایه پروگرام های حمایتی مرکز حمایتی زنان را ایجاد نمود. این دفتر خدمات حمایتی را برای متضررین خشونت علیه زنان در بخش های ذیل ارایه مینماید.

۱. دیپارتمنت روانشناسی (ارایه خدمات مشاوره های روانی و اجتماعی)

۲. دیپارتمنت مشاورین خانواده گی (ارایه خدمات مشاوره های سودمند خانواده گی)

۳. دیپارتمنت حقوقی (ارایه خدمات و مساعدت های حقوقی رایگان)

این موسسه توانسته است به تعداد ۱۴۰ تن از متضررین خشونت های خانواده گی و اجتماعی را تحت حمایت خویش قرار داده و زمینه ادغام مجدد ایشان را با فامیل هایشان و جامعه فراهم نماید.

و همچنان موسسه (CAF) متعهد به حمایت و مصونیت هر چه بیشتر زنان و اطفال متضرر بوده و با تفاهم و هماهنگی سایر نهاد های دولتی و غیر دولتی برای متضررین خشونت ها داد خواهی مینماید، تا زمینه دسترسی متضررین را به عدالت و قانون فراهم سازد.

دفتر بین المللی هاجر (HAGER)

موسسه بین المللی هاجر مدت ۲۲ سال میشود که در کشور کامبودیا کار و فعالیت مینماید. این موسسه که یک دفتر غیر دولتی میباشد در سال ۲۰۰۸ بعد از ثبت و راجستربه شماره (۳۱۲) در وزارت محترم اقتصاد جمهوری اسلامی افغانستان رسماً به کار خود در راستای کمک به زنان و اطفال آسیب پذیر (از بابت خشونت های خانواده گی، تجاوزات جنسی، قاچاق و عبور دادن انسان ها از مرز های کشور و اکثر اینگونه مشکلات خانوادگی واجتماعی) آغاز نموده است، و ضمناً دارای تفاهم نامه همکاری با وزارت محترم امور زنان و وزارت محترم کار امور اجتماعی، شهدا و معلولین نیز میباشد. فعلاً این موسسه چهار پروگرام، مرکز حمایوی انتقالی، توانمند سازی خانم ها برای آینده بهتر، ترینگ بخاطر جلوگیری از قاچاق انسان و پروگرام پسران قربانیهای سواستفاده، را روی دست دارد.

موسسه صحی و انکشافی (YHDO) :

موسسه صحی و انکشافی برای جوانان یک سازمان غیر دولتی و غیرانتفاعی است که در سال ۲۰۰۹ تأسیس گردید و ثبت و راجستر وزارت اقتصاد می باشد
تمرکز اصلی موسسه عرضه خدمات برای جوانان و دیگر گروپ های آسیب پذیر به شکل گسترده در جامعه می باشد .

ارایه خدمات

- ارایه خدمات صحی : وقایه از اچ آی وی برای KAP در زون شمال، ایجاد تروما سنتر ها برای رسانیدن کمک های اولیه، کمک های عاجل بین السکتوری
- دسترسی به عدالت و حقوق بشر: مبارزه با قاچاق انسان، پشتیبانی جامعه از قربانیان بچه بازی در افغانستان
- توسعه جامعه: پروگرام مشارکت مدنی در افغانستان (ACEP)،
- تحقیق و دانش: ارزیابی سوء استفاده جنسی علیه اطفال در افغانستان، بلند بردن سطح ظرفیت کارمندان صحی برای پاسخ گویی به واقعات خشونت بر اساس جنسیت؛ عرضه خدمات اچ آی وی.

نکات استراتژیک

موسسه صحی و انکشافی در سال ۲۰۱۸ تا ۲۰۱۹ پروگرام های کاری خود را در سراسر کشور گسترش داده است و راه کار های جدیدی را در پروگرام عملیاتی خود اضافه نموده است مانند: تحقیق نوآوری، پروژه های پاسخ عاجل به واقعات خشک سالی و راه کار های مربوط به

ساحات تحت پوشش موسسه صحی و انکشافی:

موسسه صحی و انکشافی در حال حاضر در ولایت های کابل؛ بلخ؛ ننگرهار؛ لوگر؛ پکتیا؛ پکتیکا؛ خوست؛ غزنی؛ هلمند؛ کندهار؛ زابل؛ نیمروز؛ فراه؛ بادغیس؛ غور؛ فاریاب؛ سمنگان؛ هرات؛ بغلان؛ تخار؛ بدخشان؛ کندز؛ جوزجان و سرپل.

-

مرکز حمایوی پسران که قربانیان قاچاق انسان هستند

موسسه صحی و انکشافی یا YHDO برای جوانان غرض حمایت از پسران قربانیان قاچاق انسان بتاريخ ۱۵ اکتوبر سال ۲۰۱۸ میلادی یک مرکز حمایوی را در کابل تاسیس نموده است. اهداف این پروژه یا مرکز حمایوی حمایت از قربانیان

قاچاق انسان و یا کسانیکه در معرض خطر قاچاق انسان واقع بوده و آئنده اطفال که سن شان از ۷ الی ۱۸ سال باشد از این مرکز استفاده نمایند.

ایجاد این مرکز زمینه خدمات بهتر را برای قربانیان قاچاق انسان فراهم نموده است . که این خدمات شامل سرپناه مصون ؛ غذا , لباس , خدمات صحی , خدمات روانشناسی , مساعدت حقوقی و خدمات بهتر تعلیمی و مسلکی می باشد. موسسه صحی و انکشافی برای جوانان یک عضو فعال مجادله علیه قاچاق انسان بوده که در این عرصه چندین پروژه ها را در ولایات مختلف افغانستان بخاطر محافظت اطفال بشکل موفقانه تطبیق نموده است .

نهاد هاییکه در ترتیب این طرز العمل سهم گرفته اند:

وزارت امور زنان (MOWA)

مرکز حمایوی زنان برای زنان افغان (WAW)

مرکز حمایوی رشد استعداد های زنان افغان (AWSDC)

مرکز حمایوی سازمان ندای زنان (VWO)

مرکز حمایوی امداد انسانی برای زنان و اطفال افغان (HAWCA)

مرکز حمایوی کمیته همکاری برای افغانستان (CCA)

دفتر کولمبو پلان (CULMBO PLANE ORGANIZATION)

سازمان بین المللی انکشاف حقوق (IDLO)

سفارت ایالات متحده امریکا، اداره بین المللی مبارزه با مواد مخدر و تنفیذ قانون (INL)

ماخذ و منابع

قرآن کریم^۱ - سوره نور؛ آیت ۲۴ و - سوره رعد؛ آیت ۳۸
احادیث شریف

۱. قانون اساسی افغانستان
۲. قانون منع خشونت علیه زنان
۳. قانون مدنی افغانستان
۴. قانون رسانه ها
۵. مقررہ مراکز حمایوی زنان
۶. طرز العمل هماهنگی مراکز حمایوی

۷. پالیسی مراکز حمایوی زنان (مرکز رشد استعداد های زنان افغان، زنان افغان برای زنان افغان ،دفترامداد انسانی برای زنان و کودکان افغان ، دفتر ندای زن در هرات).
۸. اعلامیه اسلامی حقوق بشر
۹. اعلامیه جهانی حقوق بشر
۱۰. کنوانسیون رفع کلیه اشکال تبعیض علیه زنان
۱۱. کنوانسیون حقوق اطفال